

E G İ A D

Yarın

Temmuz 2002 sayı:1

EGE GENÇ İŞ ADAMLARI DERNEĞİ YAYIN ORGANI

ÜCRET SİZDİR

TÜRKİYE
SİZİNLE
GURUR
DUYUYOR

90
KOREA 2
2nd
TURKEY 3

Su, Sabun dalan®

*2. perde, 5. sahne
Capuletlerin bahçesinde*

(Romeo girer)

ROMEO: *"Ailelerimiz bu ilişkiye karşı Juliet,
yürütemeyiz."*

JULIET: *"Haklısın Romeo."*

ROMEO: *"Peki, Juliet. Hoşçakal."*

JULIET: *"Hoşçakal."*

Son

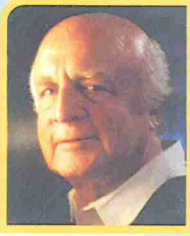
Kalbinizin sesini dinleyin.

Yeni CLK Coupé.

Mercedes-Benz
Otomobilin geleceği

İçindekiler...

başarı öyküsü...8 derviş parti kurmasın

Can Kırac, Türkiye Cumhuriyeti'nin 20 unutulmayan yöneticisinden biri. 29 Ağustos 1950'de başladığı Koç Grubu'nda aralıksız 41 yıl çalıştıktan sonra 1991'in sonunda kendi isteğiyle emekliliğe ayrıldı. Yakın çevresindeki bazı kişilerin, "Köşene çekilip sakin bir hayat yaşamak senin tarzın olamaz" uyarılarına aldırmayan Kırac, aradan geçen 11 yılın sonunda oldukça mutlu. Kırac, "Koç'un Can'ı" olarak, ailenin en yakınında bulunan, profesyonel hayatın en tepesinde uzun yıllar görev yaptı.

siyaset penceresinden...14 erken seçim zarar verir

Ahmet Kenan Tanrıku, 57'nci Koalisyon Hükümeti'nin MHP kanadından Sanayi ve Ticaret Bakanı, Başbakan ve DSP Genel Başkanı Bülent Ecevit'in rahatsızlığı sonrası gündeme gelen "erken seçim" tartışmaları konusunda, "Koalisyon protokolunda yer aldığı şekilde seçimlerin zamanında yapılmasında fayda görüyorum" diyor. Tanrıku'na, AB konusundaki düşüncelerini, İzmir ve Ege'yi, TOBB seçimlerini, Formula 1'in İzmir'e kazandırılmasını ve İzmir'in spor takımlarına kadar bir çok konudaki görüşünü sorduk.

kapak konusu...20 türkiye sizinle gurur duyuyor

Türkiye'nin içinde bulunduğu sinir bozucu tabloyu anlatmaya gerek yok... Ülke insanı olarak sanıyorum birçok şeyi kanıksadık... İşsizliği, ekonomik ve siyasal sorunları, AB sürecindeki kavram kargaşasını... Toplumsal uzlaşmayı, ülkenin çıkarları doğrultusunda kullanma yetisini de maalesef yitirdik... Pir olmanın, dir olmanın ve tek yürek olup bir olmanın dayanılmaz hafifliğini asgari müştereklerin eşliğinde bile buluşturamadık. Osmanlı'dan ya da bir başka deyimle ataerkil toplum yapımızdan kaynaklanan, bir olaya şovenist duygularla bakış tarzımızı da yok edemedik...

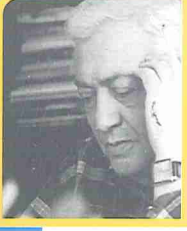
formula-1...26 formula-1 nereye?

Formula 1, tüm dünyada, otomobil sporlarının zirvesi olarak kabul ediliyor. Futboldan sonra en çok izlenen ve kazandıran sporların başında geliyor. Formula 1, tam 52 yıldır, "dünyanın en büyük sirkisi" olarak kabul ediliyor. Türkiye Otomobil ve Motor Sporları Federasyonu (TOMSFED) Genel Başkanı Mümtaz Tahincioğlu'nun, FOA (Formula One Administration) Başkanı Bernie Ecclestone'nun pist yapılıp gerekli altyapının tamamlanması halinde 2005 yılında Formula 1'in Türkiye'de yapılacağına dair yazılı teminat verdiğini açıklamasıyla başlayan tartışma ise bütün hızıyla devam ediyor.

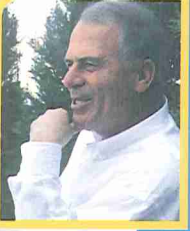
öner akgerman'a oğlu bülent akgerman'ı sorduk...34 benim oğlum iyidir

Görüştiğimiz kişi Öner Akgerman ama hakkında konuştuğumuz kişi ise oğlu Bülent Akgerman. EĞİAD'ın "yenilikler"le dolu dergisi için farklı bir yol izleyip, genç işadamlarını "duayen" tarifine uyan babalarına sormayı planladık. Genç kuşak başarılı işadamları arasında yer alan, işteki başarılarını sosyal faaliyetlere katılımıyla da gösteren Bülent Akgerman'ı; babası Öner Akgerman'a sorduk. İşte babasının ağzından, eğitimden iş, işten özel hayata Bülent Akgerman...

portre...40 güldürürken düşündürmek kolay mı?

Çok çalışarak, sürekli kendini geliştirerek, 58 yıla sığdırılan 35 bin karikatür ve sayısız ödül Dünya'nın en iyi 106 çizerinden biri olmayı getirmiş. "7 Ocak 1943 tarihini hiç unutmuyorum. O gün benim için bir ateşleme oldu. O günden beri de kalemi bir daha bırakmadım. Karikatürü çok seviyorum, benim yaşam biçimim. Zaten başka da bir şey yapamam. Karikatürsüz yaşayamam, o benim oksijenim" diyen Semih Balcioğlu, ile yaşam biçimi olarak tanımladığı karikatür üzerine konuştuk...

spor söyleşi...44 ege sporda kayıp

Çeşme'de, 1949 yılında doğdu... 10 Kasım'da dünyaya gelince ailesi kendisine Ulu Önder Atatürk'ün ismini verdi... 1965 yılında futbola tanışmak üzere Altay'ın kapısını çaldı... Futbolcu olmaz diye geri gönderildi... Küsmeyi, yılmayı ve içindeki hirs futbol aşkıyla pes etmedi. Çalıştı, çabaladı ve sonunda Altay'a kendini kabul ettirdi. Türk futboluna damgasını vuran Mustafa Denizli EĞİAD YARIN'ın konuğu oldu. Sorularımızı açık yüreklilikle yanıtladı, İzmir ve Türk futbolu hakkında çarpıcı açıklamalarda bulundu.

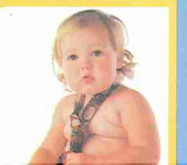

konuk yazarlar... kemal çolakoğlu.....7 mustafa tanyeri.....19 umur talu.....49 cemalettin özdoğan.....67

sektör...50 pamuğu ve tekstili öldürmeyin

Tekstil ve konfeksiyon sektörü Türkiye'de yarattığı istihdam ve ihracata katkısı açısından oldukça önemli bir yeri kaplıyor. 10 milyar dolarlık ihracatı olan tekstil ve konfeksiyon sektörü, Türkiye ihracatının üçte birini oluşturuyor. Yaşanan krizlere rağmen ayakta kalabilmeyi başaran firmalar, oluşturdukları pazarlarda oldukça iyi rakamlara ulaşabiliyorlar. Merkezi İzmir'de bulunan firmalardan biri de Akça Holding'e bağlı Menderes Tekstil... Akça Holding Başkan Vekili Ahmet Göksan, pamuğun Türkiye'de çok önemli bir yere sahip olduğunu belirterek "Tarım ile oynanmaz. Ülkenin hala %43'ü tarımdan geçim sağlıyor. Artık destek sağlanması gerekiyor" diyor.

insan kaynakları...52 bir aile şirketinin anatomisi

Araplar, "Dünyayı Tanrı yarattı, ama Rockefeller düzene koydu" derler. Eğer yakıştırma değilse, tarihe malolmuş bu ünlü petrol zenginine ait çok bilinen kehanetin üstünden neresinden bakarsanız bakın yarım yüzyıldan fazla zaman geçti. Ne diyordu aile şirketlerinin geleceğini yorumlarken? "Birinci kuşak kurar, ikinci kuşak yaşar, üçüncü kuşak...

egiad...54

EGİAD'dan haberler...

30 Mayıs 2002'de 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in konuk konuşmacı olarak katıldığı İSDEP Toplantısı'nın dördüncüsü EGIAD'ın ev sahipliğinde, İzmir Efes Convention Center Efes Salonu'nda gerçekleştirildi.

Her hafta yapılan Çarşamba yemekleri, ISDEP Vizyon Toplantıları ve seminerleri ile EGIAD...

alternatif spor...58 körfez'e yelken açacağız

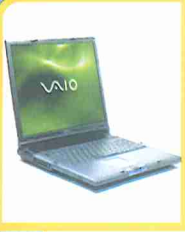
Üç tarafı denizlerle çevrili bir ülkede ve o ülkenin en güzel deniz kentlerinden birinde yaşıyoruz: İzmir... Peki, denizle ilgili sporlara ne kadar ilgi duyuyor veya ilgi gösteriyoruz? Bu soruya en güzel yanıtı Ege Açık Deniz Yat Kulübü Genel Sekreteri Selim Besimzade veriyor: "İnsanlar ilgisiz"

moda...60

profesyonellerin modası

Profesyonellerin modasında anahtar kelimeler "tutarlılık" ve "uygunluk"tur. Görüntümüz; çalıştığımız kurum, yaptığımız iş, pozisyonumuz ve hedeflerimizle tutarlılık göstermelidir. Kıyafetlerimiz ve aksesuarlarımız toplantılara, davetlere, yemeklere uygun olmalıdır.

teknoloji...62 teknoloji Amerika'da iş hayatını nasıl değiştirdi?

Bir haftalık iş seyahatinden döndünüz. Masanızın üzerinde 20 cm yüksekliğinde kağıt tomarıyla karşılaşınca gözleriniz kararıyor... Fakslar, okunacak raporlar, doldurulacak formlar, firmaların tanıtım faksları...

kültür sanat...64

izmir festivali tarihi mekanlarla bütünleşti

İKSEV'in yönetim kurulu Başkanı Filiz Eczacıbaşı Sarper ile küçük bir söyleşi yaparak hem çalışmalarını değerlendirdik, hem de festivalin içinden biraz daha fazla bilgiyi size yansıtmaya çalıştık.

turizm...68

turizm ciddiye mi alınıyor?

Özel sektörün iç dinamiği ile günümüze kadar serpilerek turizm sektörü dönemsel olarak parlak günler yaşadı. Ülkemizdeki "ekonomik kriz" ile tamamen dış piyasalara dayanan "incoming" adı altında ülkemize taze döviz pompalamayan, turizm getirme faaliyetlerinin de krize girmesi aynı döneme denk geldi.

egiad...70

3 kadın 5 soru 5 yanıt

EGİAD'ın üç başarılı kadın üyesine, iş hayatında karşılaştıkları zorlukları, Türkiye'deki iş kadını profilini ve beklentilerini sorduk. Sunay Akça, Özlem Özcan ve Hülya Yanaşan ile kadın olmanın ayrıcalığını konuştuk...

yönetim oyunu...72

büyüleyici oyun: GO

Dergimizin bu ilk sayısına adını yıllardır çeşitli vesilelerle duyduğumuz ama ne olduğunu tam olarak bilmediğimiz 4 bin yıllık geçmişi bulunan "GO" oyununu tanıtarak başlamak istedik. Oynadıkça geliştirilen ve tecrübe kazanılan GO'nun ilginizi çekeceğini umuyoruz...

gurme...74

şikemperver

Bundan yıllar önce Rahmetli Burhan Felek Usta'nın bir yazısı öğrenmeme vesile olmuştu. O günler için bile herkesin farkında olduğu, üzerinde düşündüğü, konuştuğu, tartıştığı ve "çok iyi anlıyormuş gibi yaptığı" kavramlardan biri değildi: "Gourmet"

çevre tarih...76

sualtında yatan hazine

Geride bıraktığımız haftalarda Bodrum'da düzenlenen Uluslararası Atölye Çalışması (Workshop) ile sualtı arkeolojisinin dünyadaki söz sahibi 30 üzerindeki bilim adamı bir araya geldi. Kültür Bakanlığı ve Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü girişimiyle Türkiye Sualtı Arkeoloji Vakfı (TİNA) ile Texas A&M Üniversitesi Sualtı Arkeoloji Enstitüsü (INA) işbirliğiyle gerçekleştirilen çalışmalar, Kültür Bakanı İstemihan Talay ve Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürü Dr. Alpay Pasinli'nin konuşmalarıyla Bodrum Kalesi'nde başlatıldı.

Sahibi
EGİAD adına
Fatih DALAN
Yönetim Kurulu Başkanı

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü ve Yayın Koordinatörü
Doç. Dr. Mustafa TANYERİ

Yayın Kurulu

Nihat DEMİRKOL (Başkan)

Nedim BUBİK

Gürsel KURU

Levent GÖKÇEER

Deniz SİPAHİ

Uğur ORAL

Pakize TURAN

Cemal TÜKEL

Cemalettin ÖZDOĞAN

Nafiz GÖNEN

Doç. Dr. Mustafa TANYERİ

Reha ATAKAN

İlhan BİLGEHAN

Hande GÖKTEPE

Figen TAHİROĞLU

Adnan KAYA

Selim AYDAŞ

Reyhan ERGÜLTEKİN

Grafik Tasarım
Cüneyt ARIKAN

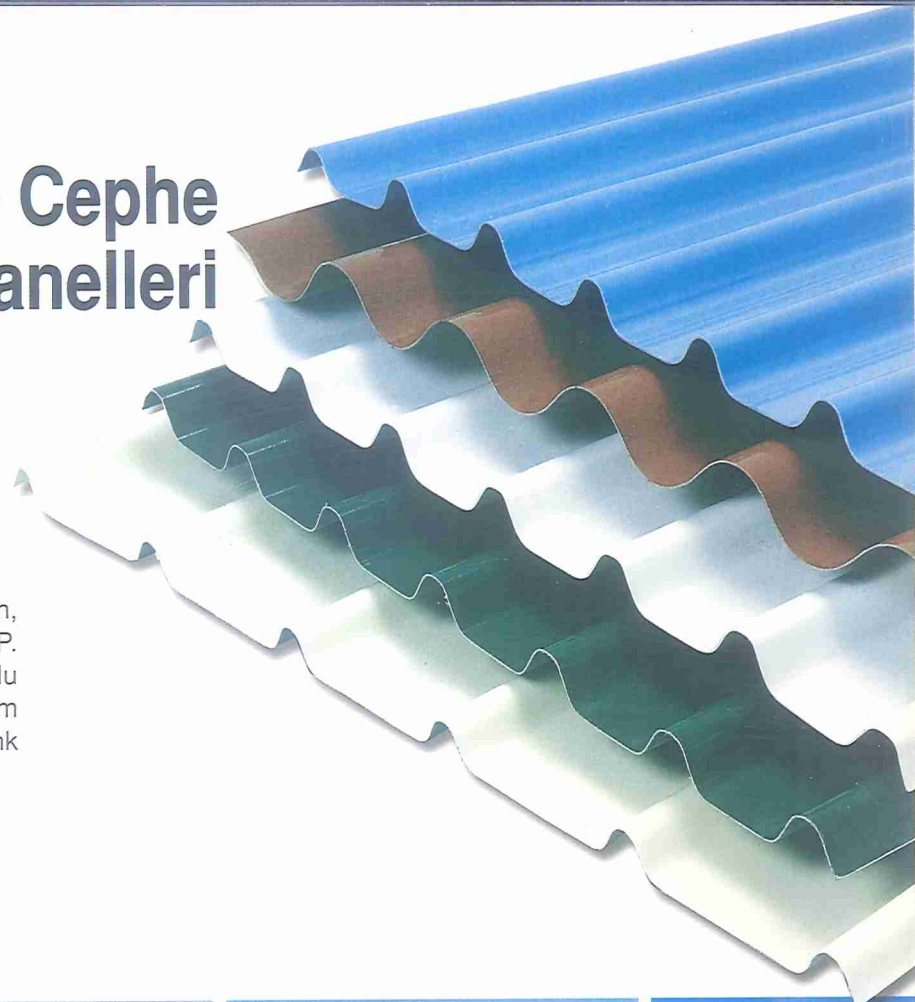
Ön hazırlık
3. Boyut Reklam Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.

Baskı
Tükelmat A.Ş. (Baskı tarihi: 15/07/2002)

Nihat Demirkol Yönetim Danışmanlık
Hiz. Tic. Ltd. ŞTİ sahibi
Hürriyet Gazetesi
Yazı İşleri Müdürü
Milliyet Gazetesi
Yayın Koordinatörü
Yeni Asır Gazetesi
Genel Müdürü
Yeni Asır Gazetesi
Genel Koordinatörü
Yeni TV
Genel Müdürü
Buca Atılı Spor Kulübü
Restoran ve Cafe İşletme Müdürü
Ticaret Gazetesi
Yazı İşleri Müdürü
Star Gazetesi
Ege Bölge Temsilcisi
Gönen Motorlu Araçlar Ltd. Şti.
Genel Müdürü
Dokuz Eylül Üniversitesi
Öğretim Üyesi
Atakan İnş. San.
Tic. Ltd. Şti. Genel Müdürü
İltaş Reklamcılık Tic. Şti.
Genel Müdürü
Rekmar Reklamcılık Tic. A.Ş.
Yönetim Kurulu Üyesi
Andersen İnsan Kaynakları
Com Editörü
Yeni Asır Gazetesi
Redaktörü
3. Boyut Reklam Tanıtım Hizmetleri Ltd.Şti.
Yönetim Kurulu Başkanı
3. Boyut Reklam Tanıtım Hizmetleri Ltd.Şti.

Fibropan[®] Çatı ve Cephe Kaplama Panelleri

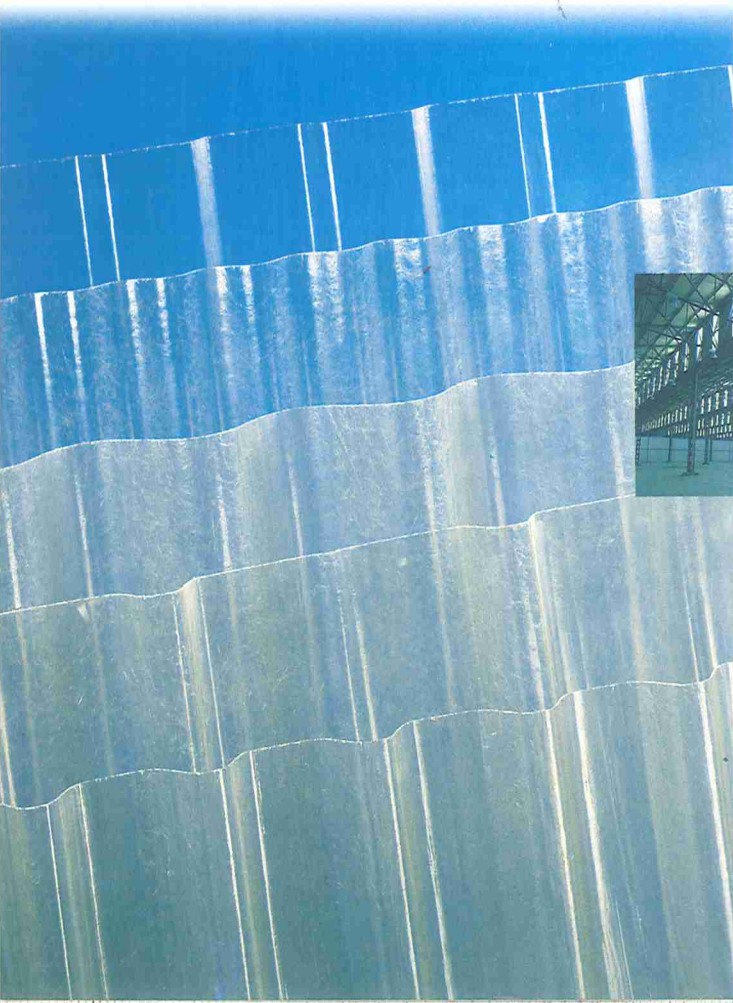
Her türlü yapıların çatı ve cephe kaplamalarında kullanılan, kimyasallardan etkilenmeyen ekonomik ve estetik C.T.P. paneller. Tek kat kullanım yanısıra rijit ısı izolasyonlu kullanım imkanı, mahya'dan saçağa, eksiz, firesiz tüm aksesuarları ile istenilen boyda, standart kalınlık ve renk seçeneklerinin yanısıra özel projelere uygun üretim.

FIBROSER[®]
C.T.P. Oluklu ve Trapez Levhalar

Yapıların Doğal Işık Kaynağı

Homojen ışık dağılımı sağlar. U.V. dayanımlıdır. Yıpranmaya ve renk solmasına karşı istenirse koruyucu film kaplı kullanım, hafiftir, esnektir, kırılmaz, çatlamaz kimyasallardan etkilenmez. Tek başına ve bütün çatı malzemeleri ile kullanım imkanı sağlamaktadır.

fibrosan[®] Cam Takviyeli Polyester
Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Kemalpaşa Cad. No.14
35060 Pınarbaşı - İZMİR/TÜRKİYE
Tel : 0 (232) 479 16 73 (Pbx)
Fax : 0 (232) 479 12 47
www.yucelgroup.com info@yucelgroup.com

İstanbul İrtibat: TEKNOSAN LTD. ŞTİ
Haramidere Küçük Sanayi Sitesi L Blok
No: 201-206 34840 Avcılar-İSTANBUL/TÜRKİYE
Tel: 0(212) 422 06 69 - 70 - 71
Fax: 0(212) 422 06 72

neden "yarın"?

Merhaba EGİAD'lı dostlar ve EGİAD dostları... Derneğimizin yepyeni bir anlayışla ve çok nitelikli bir ekip tarafından hazırlanan bu yeni dergisinin adı "YARIN". Çünkü bizler ne dünü, ne de bugünü yaşayan kişiler olamayız. Dün, bizim için ders alınacak bir geçmiş; bugün ise, artık kaybedilmiş bir zaman dilimidir. Oysa yarın öyle mi? Yarında "umut" var. Yarında "heyecan" var. Hep yarına bakmak ve hep yarından hazırlanmak zorunda olduğumuz için dergimizin adı YARIN.

Hedefimiz ülkemizin yarınlarına hep umutla bakmak ve güvenmek. Geleceği inşa ederken hep yarınların müjdelediği güzellikleri, o yarınların ülkemiz, genç nesiller ve çocuklarımız için getireceği mutlu günleri düşünmek. Genç işadamları olarak bu umudumuzu ve heyecanımızı hiç kaybetmememiz gerekiyor. Ülkemizin geleceğinden umutlu olmak ve güvenmek durumundayız. Bu güvenle sorumluluk anlayışı ve toplumsal bilinç düzeyi yüksek genç işadamları olarak örgütlü topluma doğru giden yolda daha aktif ve dinamik bir rol üstlenmeliyiz. YARIN bizim bu yoldaki mesajlarımızı da topluma taşıyan bir iletişim ortamı olacaktır.

Sevgili dostlarımız,

Dergimizin uzun süre elinizden bırakamayacağınız ve zevkle okuyacağınız dolu dolu bir içerikle hazırlanmasına özen gösterdik. Her sayıda bir ana tema üzerine odaklanacak dergide herkese hitap eden genel konulardan çok özel ilgi alanlarına kadar sanatın, kültürün, iş dünyasının, politikanın, sporun ve doğanın içinde olacağız. Yılların deneyimlerini aktaran röportajlardan, yeni yetenekleri ve başarı öykülerini anlatan yazılara kadar zengin bir içerikle çok renkli kişilikleri hep birlikte tanyacağız.

YARIN'a hazırlanırken çok titiz bir çalışma yaptık. Basın - yayın dünyasından konusunda usta ve deneyimli birbirinden değerli isimlerin oluşturduğu yayın kurulumuz bu ilk derginin size ulaşmasına kadar geçen sürede çok özverili bir ekip çalışması gerçekleştirdi. Gece gündüz çalışıldı. En önemsiz görülecek bir ayrıntı üzerinde bile bazen saatlerce tartışıldı. Sonunda uzun ömürlü olmasını dilediğimiz bu genç dergi ortaya çıktı. Tüm emeği geçenlere samimi teşekkürlerimizi sunuyoruz. Bu derginin sahibi EGİAD'ın üyeleridir. Ona sahip çıktığımız takdirde her sayısında niteliği biraz daha gelişecek, "YARIN" daha güzel olacaktır. EGİAD'ın gücüne ve etkinliğine yeni bir boyut katacak olan bu yayın aynı zamanda misyonumuzun gerçekleştirilmesine de büyük katkılar sağlayacaktır. Üyemiz Sayın Nihat Demirkol başkanlığındaki yayın kurulumuzun değerli üyelerine, YARIN'ı başından sonuna kadar çok profesyonel bir anlayışla hazırlayan 3. Boyut Reklam Tanıtım Ltd. Şti. ekibine, basımındaki titiz ve mükemmel çalışma için TÜKELMAT Matbaası'na bir kez daha teşekkür eder, YARIN'ın başarılar, güzellikler, mutluluklar getirmesi dileğiyle tüm okurlarımıza sevgi ve saygılar sunarım.

Fatih DALAN
EGİAD Yönetim Kurulu Başkanı

EGİAD...

EGİAD'IN VİZYONU

- ▶ Yarattığı etki alanında çağdaş ve evrensel etik değerlerin ışığında bireyi üstün kılan toplumsal yapının oluşmasına sahip çıkan; sinerji yaratan, öncü, girişimci STK olmak.

EGİAD'IN MİSYONU

- ▶ Çağdaş ve toplumsal görev bilincine sahip anlayışla genç neslin ülke yönetiminde söz sahibi olabileceği ortamı yaratmak,
- ▶ Toplumsal paydaşları ile işbirliği ve iletişimin güçlenmesi için çalışmak ve iyi bir çözüm ortağı olmak,
- ▶ Geliştirdiği projelerle üyelerinin bireysel gelişimine katkıda bulunmak,
- ▶ Bilinirliğinin artırılması ve sürekli olması için iletişim stratejilerinin geliştirilerek uygulanması,
- ▶ Vizyonuna ulaşmak için kurumsal yapıda çalışmak,
- ▶ Bölgenin ve ülkenin sorunlarını irdeleyerek kalıcı çözümler üretilmesine katkıda bulunmak,
- ▶ Üye odaklı çalışmalarla aidiyet hissini ve motivasyonunu sürekli yüksek kılmak,
- ▶ Üyelerimizin sosyal, ticari, ekonomik ve girişimcilik kapasitelerini artırmak,
- ▶ Toplam kalite anlayışının, insan hakları ve hukukun üstünlüğüne olan inancın, demokratik ve laik düşüncenin EGİAD'ın tüm karar ve eylemlerine egemen olmasını sağlamak.

Kemal ÇOLAKOĞLU
Danışma Kurulu Başkanı

"tek ihtiyacımız iyi yönetilmek"

2000'li yıllar, demokrasiyi tam anlamıyla uygulayan, şeffaf, üretken, kendi teknolojisini yaratan, eğitime ve bilime, kısaca insana önem veren ülkelerin yılları olacaktır.

Türkiye, 70 milyona yakın, büyük kısmı genç nüfusu ile gelişmekte olan ülkeler içinde, ekonomik potansiyeli en dinamik olan ülkedir.

İslam dünyasında, Türk Cumhuriyetleri'nde, Ortadoğu'da ve Balkanlar'da tüm gelişmiş ülkeler için ideal bir ortaktır.

Türkiye'de son derece çağdaş endüstriyel yatırımlar vardır. İnsan gücü yetişkin ve yeterli düzeydedir.

Hammadde ve enerji yönünden sorunumuz yoktur. Hatta, yurtdışı ve yastık altı kaynakları ile yeterli sermaye birikimi dahi mevcuttur.

Tek ihtiyacımız iyi yönetilmektir.

İç dinamiklerimizi harekete geçiren, verimlilik ve büyümeyi ön plana alan sağduyulu ekonomik politikalar üretmek zorundayız. Bu noktada, demokrasimizi sadece parlamenter sistemle değil, mutlaka sivil toplum örgütleriyle desteklemeliyiz. Bu nedenle büyük nüfusu genç olan Türkiye'de, genç insanların sözcülüğünü yapacak derneklere ihtiyaç vardır. Ege'nin genç sesi olan EĞİAD'da, batılı düşünce tarzı, demokrat, aydın liberal, açık

sözlü, dürüst ve ülke menfaatini her türlü menfaatin üstünde tutan yapısıyla bu demokrasinin çok önemli bir kilometre taşıdır. Örf ve adetlerine bağlı bu yapı, Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne giriş sürecinde Atatürk'çü düşünce tarzıyla omuzlarında taşıyacak güçtedir.

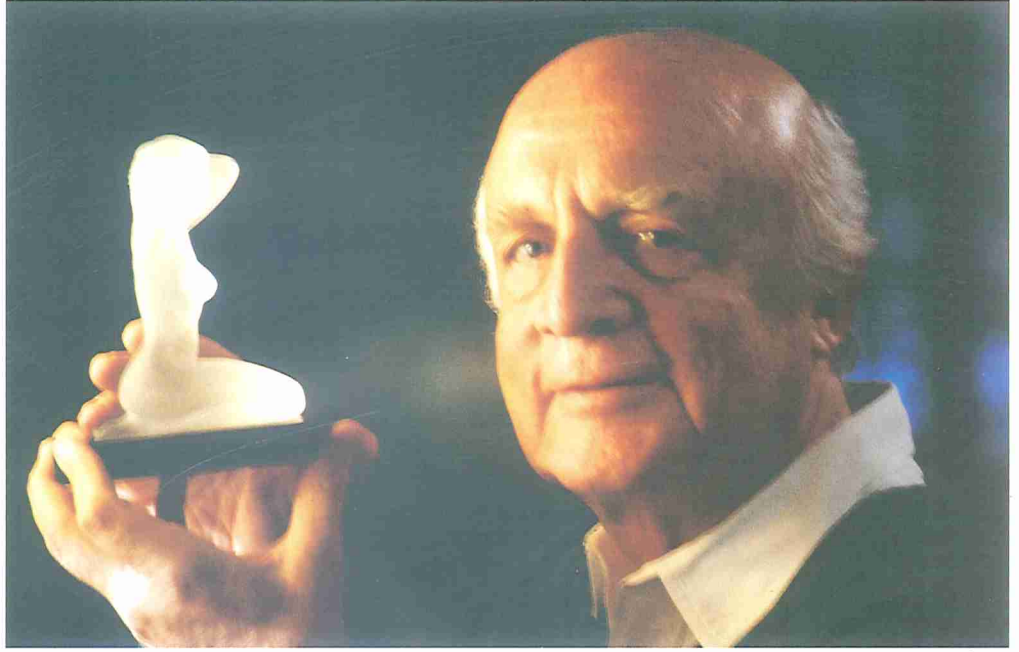
Türkiye bugün, uluslararası her programla buluşabilecek bir ülkedir. Ancak, bu programların başarısı, ağırlıklı olarak bizim beyin gücümüzden çıkmış düşüncelere özgün çözüm önerilerin dayanmayı gerektirmektedir. İşte bu önerilerine odak noktası da EĞİAD'dır.

EĞİAD, geçen bir yıl içerisinde, hem kamuoyuna güven vermek hem de son derece zor şartlarda varlığını sürdürmek isteyen üyelerinin sözcülüğünü yapmak durumunda kalmıştır. Türkiye'nin iç ve dış politikalarındaki belirsizlikler, böylesine gençlerin sözcülüğünü yapan bir sivil toplum örgütü EĞİAD'ın bir güç olma ve ekonomik diplomasi yürütme yolundaki etkinliklerinin önemini arttırmıştır. EĞİAD da bunda fevkalade başarılı olmuştur. Böyle bir derneğin danışma kurulu başkanı olmaktan ve onun sözcüsü bu dergide düşüncelerimi ifade edebilmekten büyük onur ve gurur duyuyorum.

"Derviş parti kurmasın"

Röportaj : Deniz SİPAHİ

Türkiye'nin unutulmaz yöneticisi Can Kırac, Başbakan Bülent Ecevit'e, siyasetin üzerine çıkarak "bilge kişilik" unvanına çıkmasını önerirken; Devlet Bakanı Kemal Derviş'e de tavsiyede bulundu...

Can Kırac, Türkiye Cumhuriyeti'nin 20 unutulmayan yöneticisinden biri. 29 Ağustos 1950'de başladığı Koç Grubu'nda aralıksız 41 yıl çalıştıktan sonra 1991'in sonunda kendi isteğiyle emekliye ayrıldı. Yakın çevresindeki bazı kişilerin, "Köşene çekilip sakın bir hayat yaşamak senin tarzın olamaz" uyarılarına aldırmayan Kırac, aradan geçen 11 yılın sonunda oldukça mutlu. "Koç'un Can'ı" olarak tanınan, ailenin en yakınında bulunan, profesyonel hayatın en tepesinde uzun yıllar görev yapan Can Kırac, bu kararını şöyle açıklıyor:

"Yöneticilik yaşamımda hem iyi bir dinleyici olmuş, hem de değişik fikirleri uzlaştırma beceresi kazanmıştım. Böyle bir karakter, insanı daima özverili olmaya zorluyor. Özveriyle çalışmaktan bunaldığımı ve yavaş yavaş kişiliğimin derinliğini kaybettiğimi hissetmeye başlamıştım. Ömür boyu emek verdiğim, ekmeğini yediğim Koç Topluluğu'ndan kopma kararımı, hak ettiğim özgürlüğe kavuşma özlemi olarak yorumluyordum. Özgür yaşamak, hayatı başka yönleriyle tanımak, kendime zaman ayırmak, şiir yazmak, resim yapmak... Bunlar gibi bir yığın neden, birçok mazeret işte... Ben bu döneme hayatımın yeni sahili diyorum..."

İstanbul Çamlıca'daki özel ofisinde yaptığımız sohbette siyasetten ekonomiye, İzmir'den hobilere kadar birçok konuya girdik. Türkiye'deki belirsizlik ortamının sürdüğü bir dönemde Kırac, ilginç yorumlarda bulundu. Türkiye'yi yönetenler Can Kırac'tan her zaman yararlanmalı ve örnek almalı...

Koç'ta sıfırdan başlayıp en tepeye çıkan ender kişilerden birisiniz. Türkiye'de zirveye çıkanlar görevlerini bırakmamak için elinden geleni yaparken siz neden böyle davrandınız?

41 yıl aynı toplulukta çalışmak zordur. Tarım makineleri uzmanlığından bir numaralı yönetici oluncaya kadar kademe kademe, sabırla çalıştım. Kendime ve aileme zaman ayırmam gerektiğini düşündüm. Bunu en fazla yadırgayan Vehbi Koç olmuştur. "Ben emekli olamıyorum, sen kalkmış ne diyorsun" dedi bana. O zaman 80 yaşındaydı. Vehbi Bey'e göre insanlar hayatlarının sonuna kadar çalışmalıydı. Hayatımızın her alanında sürekli bir değişimin olması gerekiyor. Örneğin işyerinde gazete, kitap okumayı işime karşı dürüst bir davranış olarak kabul etmedim. Yalnız iki defa tatilimi ikişer günden fazla olmamak üzere uzatmışımdır. O da uçak bağlantısındaki aksilikten olmuştur.

Ama siz çalışırken de hobileri olan bir insandınız...

Doğru... Örneğin mavi boncuk merakım vardı. Bu Vehbi Bey'in de kulağına gitmiş. Bir gün evime geldi ve "Mavi boncuk koleksiyonunu kendi gözlerimle görmek istedim. Sen bunlarla ne zaman uğraşıyorsun?" dedi. Vehbi Bey'e, "Hiç merak etmeyin, bunları pazar günleri yapıyorum" dedim. O da, "Pazar günleri de senden bazen iş istiyorum" diye sıkıştırdı, "Sizin işinizi yaptıktan sonra kendime yöneliyorum" şeklinde yanıtladım. "Emekli olayım, sonra kendime merak alanı bulurum" demek yanlış olur. O yüzden emekli olan birçok arkadaşımın mutsuz olduğunu gördüm.

Gerektiğinde bırakması bilmek gerekiyor. Özellikle siyasette politikacılarımızın koltuklarına yapışmasını nasıl yorumluyorsunuz?

Demokrasilerde seçim, siyaset kadrolarının işe devam edip etmemelerini belirler. Biz bu kültürü Türkiye'de yerleştiremedik. Yalnız bugünkü liderlere kusur bulmuyorum. İsmet Paşa bile o tarihi kişiliğiyle seçim kaybettikten sonra partisinin başında kalmayı siyasi karakter gösterisi saydı. Başarılı değilseniz kenara çekilmelisiniz. Bizde siyaset kişisel itibarı ve maddi avantajları devam ettirmek olarak algılandığı için insanlar fedakarlık yapmak istemiyorlar. Kendisinin o görevde olmadığı taktirde ülkenin, hükümetin, partinin zarar göreceğini söyleyerek orada kalmayı sürdürüyorlar. Bu yanlıştır, ülkeyi belirsizliğe götürmekten başka bir işe yaramaz.

Başbakan Ecevit, sizce ne yapmalı?

İnönü'nün bile yapamadığını yapabilmeli. Kendini siyasetin üzerine çıkararak bilge kişi haline getirmeli.

Ya Kemal Derviş?

Derviş'in politikalarına devam etmeliyiz. Bunlar çağdaş ekonomik kurallardır. Ekonominin yeni bir seçimden etkilenme faktörü küçülüyorsa, sorunlarımızın yüzde 50'si azalmış demektir. Yeni düzenlemeler siyasetin ekonomiye müdahalesini önlemek içindir. Bunu herkesin desteklemesi gerekmektedir. O yüzden seçimin kriz getireceğini söylemek bir tezat yaratır. Derviş, sakın bir hata yapıp kendisi parti kurmasın. Ama mutlaka siyasetin içinde yer almalı. Hemen de genel başkan olmasın. Paçalarını sıvasın, emek veren siyasetçi olsun. Ben siyasette de başarılı olacağımı düşünüyorum.

Koç, Türk ekonomisinin amiral gemilerinden biriydi. Siz de sanayinin gelişmesinde önemli roller üstlendiniz, TÜSİAD'ın kuruluşundan yatırımların yönlendirilmesine kadar imzayı atan kişi oldunuz. Sizce nerelerde yanlış yaptık?

Bir örnek verebilirim, hem de İzmir'den. 1962'lerde Türkiye planlı döneme geçiyordu. O yıllarda İzmir'de görev yapıyorum ve İTO Yönetim Kurulu Üyesi'yim. Madrid Ticaret Odası'ndan bir teklif geldi. Türkiye ve İspanya arasındaki benzerlikler çok olduğu için işbirliği yapmamız önerildi. İspanya'da diktatör bir yapı vardı, Türkiye ise ihtilallerle boğuşuyordu. İspanyollar AB trenine bindi ama programlarını uygulamadan ödün vermediler. Oysa biz, her fabrikayı komple düşündük. Bir başkasına ihtiyaç duymayacak şekilde planladık. Bu da gereksiz yatırımların yapılmasına neden oldu. Oysa, daha çok rekabeti düşünmeliydik. Geriye dönüp baktığımda görüşmeleri bile yapamadığımızı görüyorum. Kriz sonrası Türkiye'sinde artık bunlara dikkat edilecektir. Özellikle tekstil sektörünün girdiği darboğazın asıl nedeni budur.

Profesyonellerin profesyoneli olarak özel sektör nasıl bir yönetim anlayışı içinde olmalı?

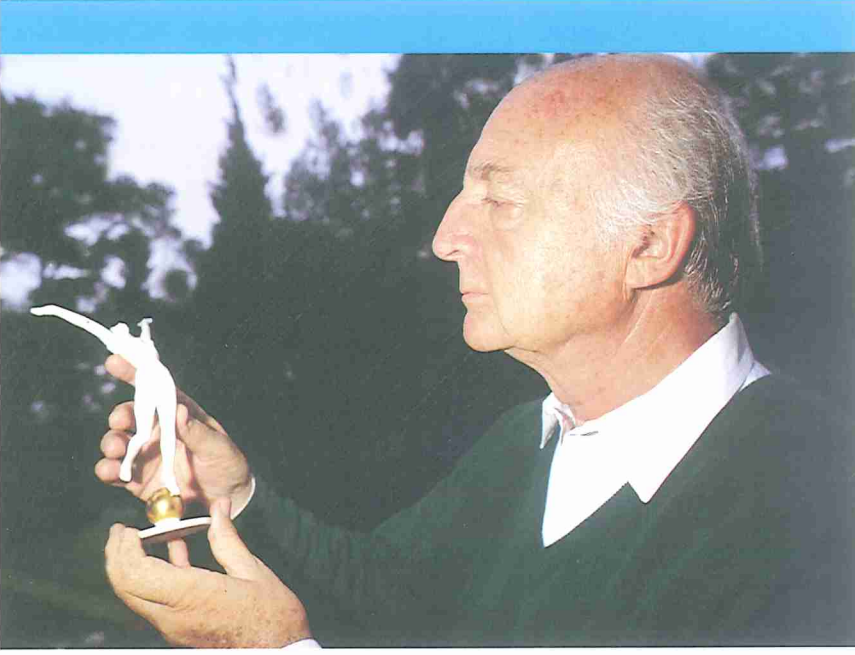
Türkiye'de gerçek anlamda halka açık şirketler olmadığı için sağlıklı büyüme olmuyor. "Ben patronum, o yüzden benim dediğim olacak" dediğiniz sürece yanlış engelleyemezsiniz. Halka açık şirketlerde aile hisselerinin yüzde 50'nin altında bir paya inmelerini ve gerçek profesyonellerle çalışmalarını doğru buluyorum. Bunun için galiba iki kuşak daha bekleyeceğiz.

Hafızam beni yanıltmıyorsa, Bernard Show, "akıllı insan"ı tarif ederken şöyle diyor:
"Akıllı insan kendi aklını kullanır. Ama çok akıllı insan kendi aklının üstüne başkalarının da aklını ekleyerek kullanmasını bilir."
Bence bu "çok akıllı insan" tarifi, Vehbi Koç'un yeteneğini anlatmak için tıpatıp uygun düşmektedir.

"Sadece başarı konusunda değil, her konuda insanlar kendilerine yapılan tavsiyeleri, verilen akılları ve önerilen kuralları kendi süzgeçlerinden geçirmeli ve kendi durum ve koşullarına göre irdelemelidirler."

İş yapma kültürü sizin hayata atıldığınız dönemden bugüne nasıl değişti?

İş hayatında liderliği takım koçluğuna artık dönüştürmek lazım. Buna takım kaptanlığı da denebilir. Yani siz tek başınıza, "Ben böyle düşünüyorum" demeyeceksiniz. Arkadaşlarınızla masa etrafında konuyu tartışıp herkese fikrini söyleme serbestliği tanyacaksınız. Vehbi Koç'un başarısı buradadır.

İzmir'de uzunca bir süre kaldınız. Ege Bölgesi'yle ilgili ne düşünüyorsunuz?

Vehbi Koç'un aldığı yatırım kararlarında hep yanında oldum. İzmirli de bu teklifi yapmışlardır. Vehbi Bey, şu cevabı vermiştir: "İlginize teşekkür ederim, bana güveniyorsunuz. Ama doğru olan hepimizin bir araya gelerek ortak yatırım yapmasıdır." İzmir'de önemli girişimciler ortaya çıkmıştır. Ancak, köklü yatırımlar az olmuştur. Sonrasında aile içi kıskançlıklar, anlaşmazlıklar bana göre gelişmelerin önünü kesmiştir. Örneğin Özkat Grubu, Ege sanayisi için büyük emekler vermiştir. Ama devam ettiremediler. Özsaruhanlar, Metaş ile bir dönem çok başarılıydı. Bugün bir Yaşar Topluluğu var. Gıda ve boya sektöründeki başarılarını alkışlamak gerekiyor. Eczacıbaşı gibi çok önemli bir isim, kaynağı İzmir olmasına rağmen İstanbul'da hizmet ediyor. Düşünülmesi gereken budur.

Yeni ekonomide İzmir ya da İstanbul'da olmak sizce fark eder mi?

İstanbul'un yeri çok farklıdır. Türk ekonomisinin yüzde 40'lık ağırlığı burada, doğru. Ama İzmir, iklim olarak ve diğer avantajlarıyla İstanbul'dan daha az cazip bir yer değil. Ben hala demokratik düzenin, Ege'de daha çağdaş bir gelişme içinde olduğunu görüyorum. Böyle bir toplumda ekonomik kalkınma niye olmasın? İlla da İstanbul'a gelmeye gerek yok. İstanbul'daki Migros'larda Pınar ürünleri Maret'ten daha önde. Demek ki, İzmir'de olmanın dezavantajı yok.

Can Kırac'ın beğendiği sözler:

"Mutluluk daima yakınımızdadır, yakalamak için çoğu zaman elimizi uzatmak yeter." (George Sand)

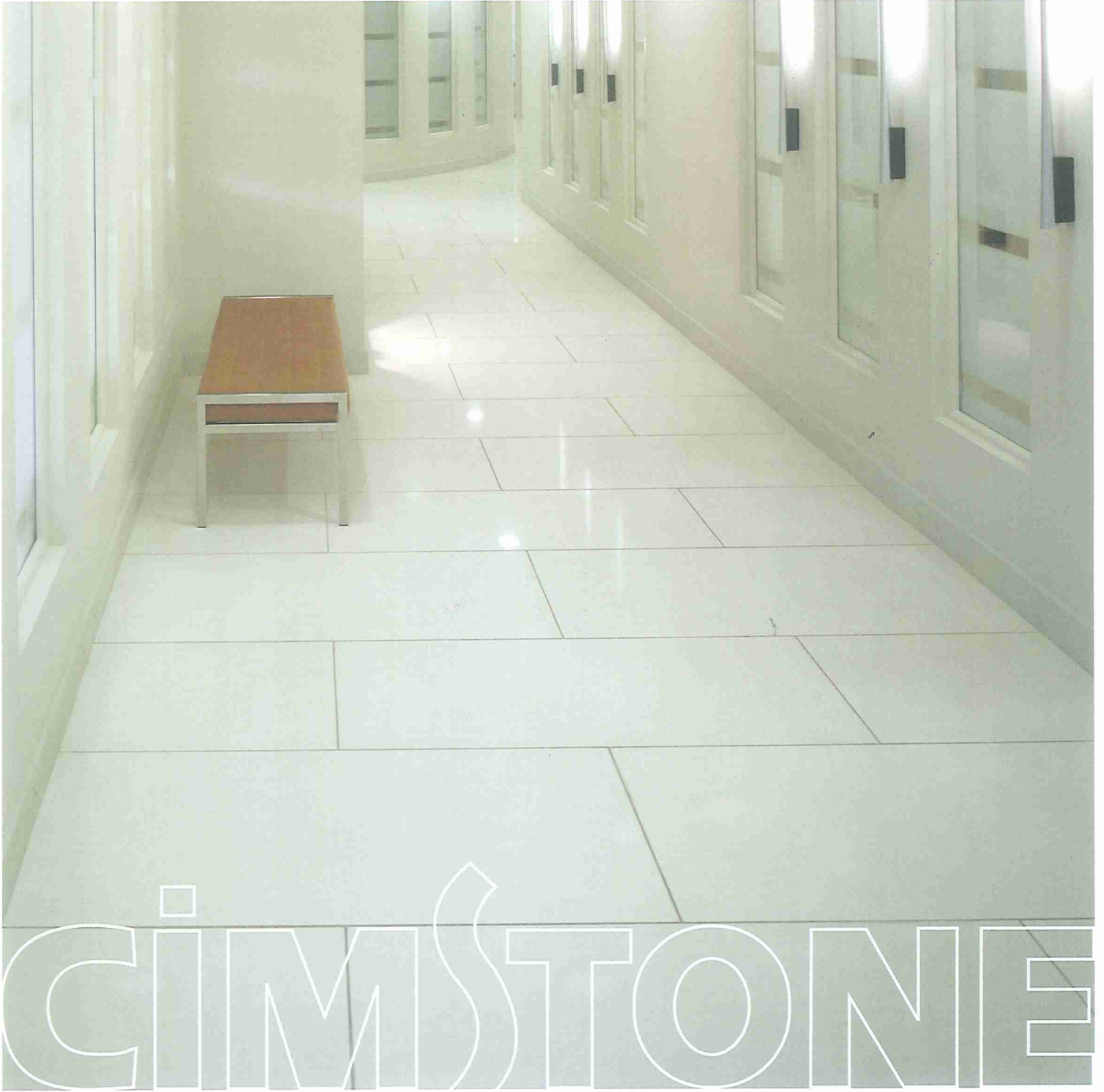
"Mutluluğu ihtiraslarda değil, kendi yüreğinizde arayın. Mutluluğun kaynağı dışımızda değil içimizdedir." (Tolstoy)

"Sevgiyle bakılan her şey güzeldir. Kim dünyayı daha çok severse o daha güzel bulacaktır." (Morgenstern)

"En çok yaşayan insan en çok yıl sayılmış olan değil, hayatı en çok hissetmiş olandır." (J.J.Rousseau)

"Dört şey geri gelmez: Söylenen söz, atılan ok, geçen zaman ve kaçırılan fırsat." (Hazreti Ömer)

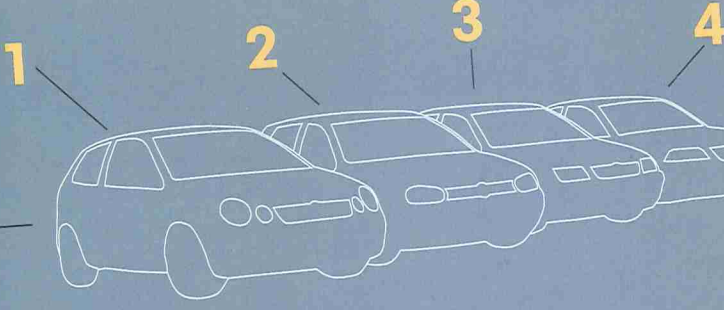
TIME BİLGİ İŞLEM / İSTANBUL

Çağdaş mekanlara hayat veren,
projelerde farklılık yaratan,
yüzey kaplamalarında kimliğinizi
yansıtan, hayalgücünüzün
sınırlarını zorlayan değişim...

- ▶ **Yazı yazmaya başlayınca gözlemin önemini daha iyi algıladım. Artık etrafıma daha dikkatli bakıyorum. Ayrıntıları yakalamak için daha çok özen gösteriyorum. Yazar olmayı sanatkar olmak gibi emekle kazanılan bir olgunluk ve ustalık mertebesi sayıyorum. Bu duygularla kendimi çıraklıktan kalfalığa yaklaştan bir konumda görüyorum.**
- ▶ Büyük bir mutluluk içinde Türk toplumunun demokrasiyi benimsemiş olduğunu ve tepkilerini demokratik yollardan göstermeye başladığını görüyorum. Hem eski konağın "restorasyonu", hem de bahçedeki ulu ağacın "budanarak" sağlığına kavuşması tamamlanmak üzeredir. Geleceğe umut dolu duygularla bakıyor ve genç kuşaklara büyük güven duyuyorum.
- ▶ **"Hayatın yeni sahiline" geçmeden önce yaşam biçimimle ilgili olarak önemli bir hata yapmış olduğumu, ne yazık ki, yeni yeni anlamaya başladım. Bu hatamın temelinde "zaman"ın kısıtlı olduğu gerçeği yatıyor. Örneğin, emekli olduktan sonra biriktirdiğim kitapları okumaya bol bol zaman ayıracağımı sanıyordum. Şimdi gerçeği görüyorum: Yılda 20 kitaptan fazla okuma yeteneğim yok. Hızlı okuma tekniği de beni tatmin etmiyor. Ve şöyle bir hesap yapıyorum. Bugünkü okuma tempomu 10 yıl sürdürebilsem yılda 20 kitap hesabıyla, topu topu 200 kitap daha okuyabilirim. Kitaplığımda şimdiden 5 bin kitap var. Yeniden alacaklarım da bunların üstüne gelecek. İşte bu gerçeği görünce paniğe kapılıyorum ve bir "insan" için hayatın gerçekten kısa olduğunu anlıyorum.**
- ▶ İşadamı olmasaydım tereddütsüz sanatkar olmak isterdim derim. Televizyonda genç şarkıcıları dinlerken, onların kendilerini sanatkar olarak tanımlamalarına bayılıyorum. Bayılmaktan da öte kıskanıyorum. Ben, sanatkarlığın böylesine kolay olduğunu nereden bilebilirdim ki? Büyük bir fırsatı kaçırdığımı şimdi anlıyorum.
- ▶ **Aşk heyecandır, coşkudur. Düşünce aleminin pırıltısıdır. Aşk yaşamın itici gücüdür. Bence, kainattaki bütün varlıklara, düşünce alemindeki bütün fikirlere, tek tek veya birkaçı bir arada aşık olunabilir. Bunun içindir ki, aşk, sonsuzlukla bütünleşen bir coşku demetidir, bir duygu hazinesidir. Aşk hayatın içindedir. Aşk, yaşamın duygusal zenginliğidir.**
- ▶ Evlilik, iki insanın hayatı beraber yaşaması, beraber sürüklemesi durumudur. Bütün canlılar gibi insan da dünyaya yaşamak içgüdüleriyle doğar. Bütün doğan varlıklar için olduğu gibi insan için de hayatı sürüklemek vazgeçilmez bir görevdir, bir kader çizgisidir. İşte, bu kaderi paylaşmaya karar veren çiftlerin beraberliğini evlilik olarak anlıyorum. Bu anlamda evlilik bir fedakarlıklar dizisidir. Birbirine güven duymaktır. Dayanışmadır... Dostluktur... Şefkattir... Zaman zaman zıtlaşmadır, tartışmadır, birbirini kıskanmadır. Kısacası evlilik, başlı başına bir alemdir.

1. YENİ POLO

Büyük otomobillerde görmeye alıştığınız tüm özellikler fazlasıyla onda! Huzurlarınızda değişen gövde yapısı ve yuvarlak farlarıyla Yeni Polo! 4 hava yastığını ve klimayı standart olarak sunuyor. Elektro-hidrolik direksiyon, ESP, EBD ve ABS, Yeni Polo'nun güvenliğinizi artıran özellikleri arasında.

2. GOLF

Özgürlüğe olan düşkünlüğüne rağmen, sınıfının en güvenli otomobili. 6 hava yastığı, ABS, EBD, ESP, klima, elektrikli ön ve arka camlar... Bunlar Golf'ün sunduğu standartlardan yalnızca birkaçı.

3. BORA

Keşfedecek yepyeni şeyler var!

Bora'da direksiyondan kumandalı hız sabitleyici (Cruise Control) ve radyo-teyp, yol bilgisayarı, elektronik klimanın rahatlığı var. Bu rahatlığı güvenle yaşamınızı sağlayacak ABS, 6 hava yastığı ve ESP var.

4. PASSAT

Ne dersiniz? Lüks otomobil anlayışımız fazla mı lüks?

Mesela EDL, EBD, ESP, piroteknik emniyet kemerleri, ABS ve 6 hava yastığı. Dünyada ilk kez Volkswagen'de kullanılan Bi-Xenon farlar. Direksiyondan kumandalı hız sabitleyici (Cruise Control).

YOLLARIN İDEAL KADROSU.

Yukarıda belirtilen donanım özellikleri, modellere göre değişiklik göstermektedir.

VOLKSWAGEN
DİYALOG 24 0212-335 04 44

DOĞUŞ OTOMOTİV SERVİS VE TİCARET A.Ş. BİR DOHAŞ DOĞUŞ OTOMOTİV HOLDİNG A.Ş. KURULUŞUDUR.

Volkswagen Yetkili Satıcısı **Gönen**

Şehitler Cad. No: 141 35230 Alsancak - İZMİR Tel: (0232) 463 50 75 Faks: (0232) 421 87 08

GÖNEN, BİR DOĞUŞ OTOMOTİV.SERVİS VE TİCARET A.Ş. YETKİLİ SATICISIDIR.

"erken seçim zarar verir"

Ahmet Kenan Tanrıkulu, 57'nci Koalisyon Hükümeti'nin MHP kanadından Sanayi ve Ticaret Bakanı. Başbakan ve DSP Genel Başkanı Bülent Ecevit'in rahatsızlığı sonrası gündeme gelen "erken seçim" tartışmaları konusunda, "Koalisyon protokolunda yer aldığı şekilde seçimlerin zamanında yapılmasında büyük fayda görüyorum" diyor. Aksi bir durumun Türkiye ve Türk halkına büyük zarar vereceğini savunan Tanrıkulu, ülke ekonomisinin enflasyon gibi büyük bir hastalıktan kurtarılması, sağlıklı büyüme ve gelir dağılımı ortamı oluşturulabilmesi için çekilen sıkıntıların boşa gitmesinden endişeli. Siyasette kesin öngörülerin yapılmasının gerçekçi olmayacağından hareketle, "Seçimlerin zamanında yapılıp yapılmayacağı konusunda bir şey söylemek mümkün değildir. Ancak, sağlıklı olan, Türkiye'nin gündemini erken seçim tartışmalarıyla doldurmak yerine üretimin nasıl artırılacağı, AB üyeliği yolunda nasıl mesafe alınacağı ve gelir dağılımının nasıl iyileştirileceğine kafa yormaktır" diye konuşuyor. İzmirli Tanrıkulu'na 2002 - 2003 ekonomik beklentilerinden AB konusundaki düşüncelerine, İzmir ve Ege'ye ne yapıldı ve neler yapılacaktan TOBB seçimlerine, Formula 1'in İzmir'e kazandırılmasından, İzmir'in spor takımlarına kadar bir çok konudaki görüşünü sorduk. İşte, Tanrıkulu'ndan "YARIN'a özel açıklamalar.

"2002'de büyüme, enflasyon, faiz oranları, faiz dışı bütçe fazlası ve cari dengede belirlenen hedeflere ulaşılması bir ütopya değildir. Ancak, bunun için siyasi istikrar gereklidir."

2002 ve 2003 yılı ekonomik beklentileriniz nelerdir? Türkiye içinde bulunduğu durgunluktan ne zaman kurtulabilir?

Bilindiği gibi ekonomide yaşanan finansal krizlerin ardından makroekonomik dengelerin tekrar oluşturulması amacıyla yeni bir program uygulamaya konulmuştur. Programın temel amaçları ise, bankacılık sektörüne ilişkin tedbirlerin süratle alınarak mali piyasalardaki belirsizliğin azaltılması, faiz ve döviz kuruna belli bir istikrarın kazandırılması, enflasyonla mücadele edilmesi, sürdürülebilir büyüme ortamının temin edilmesi ve bu amaçları gerçekleştirecek yapısal reformların hayata geçirilmesi olarak özetlenebilir. Bu programda 2002 için yüzde 3'lük büyüme, yüzde 35'lik enflasyon, yüzde 6.5 oranında da hayata geçirilmesi faiz dışı bütçe fazlası hedefleri konulmuştur. 2002 büyümesi esas olarak, 200'de önemli ölçüde gerileyen yurtiçi talepteki artıştan kaynaklanacaktır. Bu gelişmede bankacılık

kesiminde yaşanan olumsuzlukların giderilmesiyle birlikte mali kesimle reel kesim arasındaki ilişkilerin giderek normalleşmesi ve tüketici güveninin sağlanması rol oynayacaktır. Ekonomide en önemli gösterge hiç kuşkusuz enflasyon ve büyüme ile ilgili göstergelerdir. DİE tarafından açıklanan Haziran ayı enflasyon rakamlarına göre, TÜFE artış oranı yüzde 0.6, TEFEE artış oranı ise yüzde 1.2 olarak açıklanmıştır. Yıllık enflasyon ise, bir önceki yılın aynı ayına göre TÜFE'de 42.6, TEFEE'de yüzde 46.8 olmuştur. Ekonomik çevrelerde yapılan beklenti anketlerine göre daha önce yüzde 50'lerden aşağıya inmeyen yıllık enflasyon beklentisi, program hedefi olan yüzde 35'e inmiş durumdadır. Kamuoyunun ekonomik programa güvenmesi ve program hedefleri doğrultusunda kararlarını revize etmesi, programın başarısı için çok önemlidir. İmalat sanayi aylık kapasite kullanım

oranları ile Sanayi üretim endeksleri, ekonomideki büyümeyi belirleyen diğer önemli göstergelerdendir. DİE, Mayıs ayı imalat sanayi aylık kapasite kullanım oranını yüzde 75.7 olarak açıklamıştır. Bu oran, Nisan ayında yüzde 74.2 idi. Aylık sanayi üretim endeksi verilerine göre ise, Nisan ayı itibariyle, imalat sanayi üretim endeksi yüzde 16 olmak üzere, toplam sanayi sektörü yüzde 14.1 oranında büyümüştür. Bu yılın ilk üç ayında ise, toplam sanayi üretimimizde, geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 3 oranında artış kaydedilmiştir. Ekonomide yaşanan diğer olumlu gelişmeleri de şöyle sıralamak mümkündür:

- IMF, Türkiye'ye açılacak kredinin önemli bölümünü serbest bırakmıştır. Böylece iç borçlar üzerindeki baskı azalacaktır.
- Reel sektörün problemlerine çare bulmak amacıyla geliştirilen "30 Kasım Mutabakatı" sonrası yapılan çalışmalara devam edilmektedir.

- Krizin faizler üzerindeki etkisi bir yıl aradan sonra nihayet kırılmış bulunmaktadır. Reel faiz seviyesinin, beklentiler, büyüme ve borcun sürdürülebilirliği üzerinde etkisi vardır.
 - İhracatta, 30 milyar dolarlık psikolojik sınır 2001 yılında nihayet aşılmıştır.
 - Bazı sektörlerde iç piyasada hareketlilik başlamıştır. Makro veriler, en azından düşüş hızının azaldığını göstermektedir. Yılın ilk üç ayında küçük de olsa büyüme sağlanmıştır.
 - Ekonomi ile ilgili beklentiler TCMB anketlerinin de işaret ettiği gibi, giderek daha olumlu hale gelmektedir.
 - KDV tahsilatları ve kapasite kullanım oranlarında iyileşme beklenmektedir.
 - Yatırım ve üretim ortamının iyileştirilmesine yönelik çalışmalara başlanılmıştır.
- Son günlerde açıklanan göstergelerden, özel sektörün uzun vadeli planlar, yatırım stratejileri geliştirmeye tekrar başladıkları görülmektedir. Ekonomide yaşanan olumlu gelişmeler hükümetin uygulanan ekonomik program üzerindeki hassasiyetinin bir sonucudur. 2002'de, özellikle temel makro büyüklüklerin kontrol altına alınıp büyüme, enflasyon, faiz hadleri, faiz dışı bütçe fazlası ve cari dengede belirlenen hedefler çevresinde sonuçlar elde edilmesi; ulaşılamayacak bir nokta, bir ütopya değildir. Ancak bunun da; hepimizin bildiği, ama uygulamaya gelince zorlandığımız bazı şartları vardır. Nedir bu şartlar? Her şeyden önce, siyasi istikrar gereklidir. Popülist yaklaşımlardan uzak durulması, samimi olunması lazımdır. Özellikle ekonomi alanında yapılması gereken birtakım reformların, üzerinde geniş bir mutabakata varılmaya çalışılarak, zamanında yapılması şarttır.

Mevcut dengeler hassas olduğu için ekonomi yönetimini ve ülkemizi zafiyete uğratabilecek tartışmalardan, özellikle seçim tartışmalarından kaçınılmalıdır.

AB hakkındaki görüşleriniz nedir?

MHP olarak, Türkiye'nin AB'ye üye olma girişiminin artık bir devlet politikası olduğunu sürekli bir şekilde ilan etmekteyiz. AB üyeliğimiz, Türkler'in, tarih boyunca yapmış olduğu Doğu'dan Batı'ya göçün tamamlanması hareketi olacaktır. Atatürk'ün ifade etmiş olduğu "muasır medeniyet seviyesine ulaşma ideali", Türkiye'nin AB'ye entegrasyonu ile taçlanacaktır. Çalkantılı bir coğrafyada yer alan Türkiye için, AB'ye üyelik en akıllıca tercih olacaktır.

Gümrük Birliği sonrasında, Türkiye üyelik yolunda önemli bir avantaj kaybetmekle beraber, talih ülkemize dramatik bir olay sonunda tekrar gülmüştür. Türkiye ile AB ilişkileri, 11 Eylül saldırıları ile farklı bir boyuta taşınmıştır. Batı dünyası ilk kez bu olaydan sonra, Türkiye'nin coğrafyadan gelen jeo-stratejik önemi dışında, başka bir özelliğini de keşfetmişlerdir. Bu özellik ise Türkiye'nin, müslüman, demokratik ve laik tek ülke olma özelliğidir.

Medeniyetler çatışması tezlerinin tartışılmaya başladığı günümüzde, AB üyeliği ile demokrasi ve ekonomisini geliştiren İslam ülkesi Türkiye, bu çatışmayı önleyebilecek tek ülkedir. Ayrıca, birçok Avrupalı diplomatın ifade ettiği gibi, "Avrupa'nın istikrarı, Balkanlar'daki istikrara bağlıdır. Balkanların istikrarı ise, Türkiye'deki istikrara bağlıdır" Balkanlar'da, hatta Ortadoğu'da istikrar isteyen Avrupa, Dünya barışa katkı sağlamak isteyen Avrupa, Türkiye'yi AB'ye almak zorundadır. 2002 sonuna kadar AB ile tam üyelik müzakereleri için takvimin belirleneceği konusunda ümidimi korumaktayım.

Bugün seçim olsa ne olur, Türkiye'de neler yaşanır? 2004'te olsa ne olur?

Koalisyon protokolünde yer aldığı şekilde seçimlerin zamanında yapılmasında büyük fayda görüyorum. Aksi bir durumda, Türkiye ve Türk halkına büyük zarar verilmiş olur. Ülke ekonomisini enflasyon gibi büyük bir hastalıktan kurtarılması, sağlıklı bir büyüme ve gelir dağılımı ortamı oluşturulabilmesi için çekilen bu sıkıntıların boşa gitmesi ihtimalini düşünmek bile istemiyorum. Siyasi alanda kesin öngörülerin yapılması gerçekçi olmayacağından seçimlerin tam zamanında yapıp yapılmayacağı konusunda bir şey söylemek de mümkün değildir. Ancak şunu vurgulamak gerekir ki; sağlıklı olanın Türkiye'nin gündemini erken seçim tartışmalarıyla doldurmaktan çok üretimin nasıl artırılacağı, AB üyeliği yolunda nasıl mesafe alınacağı ve gelir dağılımının nasıl iyileştirileceği konularına kafa yorulmasıdır.

İzmir ve Ege ekonomisine bakış açınız nedir?

Ülkemizin Batıya açılan, dünyaya açılan en geniş penceresi, en büyük kapısı olmak, Ege'nin temel misyonudur. Ege'nin incisi İzmir ise, limanı, uluslararası fuarı, İktisat Kongresi, ticaret geleneği, güçlü sanayi altyapısı, turizmi, girişimcilik ruhu, mümbit toprakları, muazzam hinterlandı ve en önemlisi güler yüzlü, aydın ve çalışkan insan potansiyeli ile ülke ekonomisi için şüphesiz en büyük stratejik öneme sahip bir ilimizdir. Ege, tarımsal ve sanayi üretimini başarıyla ihracata dönüştürmekte; yüksek kaliteli, rekabet edebilir ve hatta "markalı" ürünleri ile ülke ihracatının yılda yaklaşık beşte birini gerçekleştirmektedir.

Bugün ülkemizde ihracat şampiyonu şirketlerimizin önemli bir kısmı faaliyetlerini başta İzmir olmak üzere diğer bölge illerinde sürdürmektedir. Egeli sanayici ve ihracatçımız, ülkemiz için stratejik öneme haiz bazı sektörlerde dünya kalitesinde mal üretmek üzere ülkemize önemli tutarda döviz girdisi sağlamaktadırlar. Ancak, 2001'in tüm dünyayı etkisi altına alan büyük çaplı belirsizlik ortamında meydana gelen ve öngörülemeyen krizden, Egeli sanayicimiz de nasibini almıştır.

Bu arada, İzmir'in ve bölgenin özü olan EGSbank gibi birtakım önemli yatırımlar ne yazık ki kaybedilmiş, TARİŞBANK ise fona devredilmiştir. Bazı sanayicilerimiz, "Artık Ege'ye yatırım yapmayacağım" demektedirler. Egeli sanayici ve ihracatının belki iki-üç kuşaktır uğruna mücadele verdiği şirketini, fabrikasını kapatıp başka işlerin arayışı içerisine girmesine izin verilmemelidir. Oğullarımız, kızlarımız da bayrağı büyüklerinden devralıp, işlerini daha da geliştirip, devamlılık sağlamalı, hayatlarına başka illerde devam etmemelidirler.

"AB üyeliğimiz, Türkler'in tarih boyunca yapmış olduğu Doğu'dan Batı'ya göçün tamamlanması hareketi olacaktır."

“Gelecek sezon İzmir’in Süper Lig’de iki takımla temsil edilecek olması çok sevindirici. Temennimiz, Karşıyaka’nın da bir an önce toparlanıp Göztepe ve Altay’la birlikte Süper Lig’de mücadele etmesi.”

İzmir ve Ege’ye ne yapıldı ve ne yapılacak? Kamu yatırım ödenekleri bir bölgeye yapılan devlet desteğini gösteren en önemli göstergelerdir. Bu göstergenin incelemesinden 1991 - 2001 yılları arasında İzmir’in yaklaşık 4.5 katrilyon ödenekle tek başına bölgenin diğer illeri toplamından daha fazla kamu yatırım ödeneği aldığı görülmektedir. Aynı dönemde birden fazla ilde kullanılan muhtelif yatırımlar hariç Türkiye toplam kamu yatırım harcaması 49.2 katrilyon iken, Ege’ye ayrılan tahsisat 7.5 katrilyondur.

Diğer bir deyişle İzmir, Ege’ye ayrılan toplam ödeneğin yüzde 59.7’sine, Türkiye genelinde ise yüzde 9.1’ine sahiptir. Fert başına düşen kamu yatırım tahsisatı aynı dönem içerisinde 1997 nüfusu baz alınarak yapılan hesaplamaya göre, İzmir’de 131.3 milyon, Ege’de 80.9 milyon, Türkiye’de ise 71.2 milyondur. 2002 Yılı Kamu Yatırım Programı’na göre ise, İzmir’e, birden fazla ili kapsayan muhtelif projeler hariç olmak üzere toplam 435.8 trilyon ödenek ayrılmıştır. Bakanlığımız, İzmirli girişimcimizin geçirmiş olduğu belirli sıkıntıları nispeten hafifletmek ve İzmir sanayiine azami ölçülerde destek olabilmek için elinden gelenin en iyisini yapmaya kararlıdır. Bu yönde bugüne kadar yapılan çalışmaların yanı sıra, ileriye yönelik birtakım projeler üzerinde de çalışmalarımız devam etmektedir. Söz konusu projelerin bir muhasebesini yapmak gerekirse, ortaya şöyle bir bilanço ortaya çıkmaktadır: Mevcut OSB’lerden birini Endüstri Bölgesi haline dönüştürmek için gerekli çalışmalara katkıda bulunacağız. İzmirimize bir Teknoloji Geliştirme Merkezi kazandırmak için elimizden gelen desteği vereceğiz.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı olarak yeni proje kapsamında yatırım programına aldığımız OSB’ler şunlardır: Aliağa II, Kiraz, Merkez - Mermencililer, Menemen - Plastik, Bayındır - Gıda, Buca - Ege Giyim, Torbalı II, Kemalpaşa - tevsi, Tekeli - İmalat, Çiçekçilik. Ayrıca; Aliağa, Bergama, Atatürk, Kemalpaşa, Kınık, Ödemiş, Tire, Torbalı ve Buca (Ege - Giyim) OSB’lerine de tüzel kişilik kazandırılmıştır. Yine İzmir’de bizim dönemimizde yeni yatırım programına alınan KSS’ler ise şunlardır: Bergama, Merkez - Nikelajcılar, Dikili, Torbalı, Foça, Bayındır Aliağa, Merkez - Dökümcüler ve Ayakkabıcılar KSS’lerine yeterli ödenek sağlanarak bu dönemde hizmete sunulmuştur.

Bakanlık olarak, İzmir’deki tüketicilere yeni bir hizmet daha sunuyoruz. İzmir’de pilot uygulama olarak ve Türkiye’de ilk kez başlattığımız “Alo Tüketici Hattı”

(483 41 11 - 483 42 22) uygulamamız geniş kabul görmüştür. Bakanlık olarak ürün borsalarının ve Vadeli İşlemler Borsası’nın kurulmasına ve işlerlik kazanmasına önem vermekteyiz. Bu kapsamda İTB’ye büyük görev düşmektedir.

Diğer taraftan, pamuk ve zeytinyağında prim, üzümde ise ihracata yönelik desteklerimiz devam etmektedir. İTO’nun girişimiyle başlatılan Doğu Akdeniz Turizm ve Ticaret Projesi, sadece İzmir’e değil, tüm bölgeye önemli fırsatlar sunacaktır. Bakanlık olarak bu projeyi destekliyoruz ve takipçisi olacağız. EU’de EBİLTEM bünyesinde kurduğumuz “Türk Patent Enstitüsü Bilgi ve Enformasyon Merkezi”, araştırmacılarımıza patent ve marka konularında gerekli desteği vermektedir. Teknoloji tabanlı KOBİ’lerin desteklenmesi, teknolojik yenilik yapmayı hedefleyen girişimcilerin teşvik edilmesi ve üniversite - sanayi işbirliğinin sağlanması amacıyla 2001’de KOSGEB - DEÜ “TEKMER” kurulmuştur. İzmir’imize yönelik bir diğer önemli proje de, KOSGEB öncülüğünde EBSO ve AB Komisyon’undan oluşan yürütme komitesi tarafından yürütülen toplam 2.128.700 Euro bütçeli “Türkiye’de Tekstil Sektöründe Çevre Standartları Projesi”dir. Bu proje ile AB teknik mevzuatına uygun ekolojik tekstil üretimini sağlamaya yönelik olarak test ve analiz hizmeti verecek olan Ekoteks Laboratuvarı Atatürk OSB’de KOSGEB-İzmir KÜGEM Müdürlüğü bünyesinde kurulacaktır.

Sivil toplum kuruluşlarına bakış açınız ve beklentileriniz nedir?

Günümüz dünyasında demokrasinin tüm ülkeler için vazgeçilmez olduğunda şüphe yok. Katılımcı demokrasinin en önemli kurumlarından biri de sivil toplum kuruluşlarıdır. Bu kuruluşlar, devletin ve hükümetlerin hem karar alırken, hem de bu kararları uygularken gözetmesi, fikirlerini alması, hatta uygulama boyutuna dahil etmesi gereken kuruluşlardır. Toplum düzeyinde katılımcılık ve sağlıklı gelişme süreçleri ancak bu şekilde ortaya çıkarılabilir. Türkiye’nin önünde bir 2023 vizyonu var. 21’inci yüzyılda dünyada hak ettiğimiz yeri alabilmek için koyduğumuz bir yığın da hedef var: Eğitimde, sağlıkta, kişi başına gelir düzeyinde vs. Tüm bu hedeflere ulaşabilmenin birinci şartı vatandaşlarımızın bu hedeflere inanmaları ve hedefleri yakalama yolunda elinden gelen çabayı sarf etmesidir. Böyle bir ortamı yakalamak için hükümetlerin en büyük destekçileri sivil toplum kuruluşlarıdır.

Giderek gelişen sivil toplum kuruluşlarımızın ülke kalkınmasına sağduyulu bir şekilde gerekli katkıyı yapacaklarına inanıyorum. 21’inci yüzyılın büyük devletleri arasında bu birliktelik ve katılımcı anlayışla daha kolay gireceğimizi ümit ediyorum.

TOBB seçimlerini İzmir ve Ege açısından değerlendirebilir misiniz?

Tabii son TOBB Genel Kurulu’nda İzmir için arzulanan bir sonuç alınmadı. Türkiye’nin en büyük sivil toplum kuruluşunda sanayi ve ticaretiyle her dönemde öncü olmuş, tecrübesi ve ülke ekonomisine ciddi katkıları olan İzmir’in bir temsilcisinin bulunması temennimizdi.

Ancak, bölge insanı olarak yeterli koordinasyon ve uzlaşma ortamını yakalayamadık. Bunun sonucunda böyle bir olumsuz sonuçla karşılaştık. Ege’nin temsili açısından da yeterli temsilci olmadığı düşünülebilir. Ancak biz, İzmir ve Ege için gerekli katkıları her zaman yapmaya devam edeceğiz.

Hayalinizdeki Türkiye, İzmir, ne kadar gerçek olabilir?

Benim hayalimdeki Türkiye; insanların refah seviyesi yüksek, kişi başına geliri 30 bin doların üzerinde, bilimsel çalışma ve gelişmelerde ön sıralarda, teknolojiye yeni buluşların öncüsü ve tüm bunların yanı sıra dünya siyaset hayatına yön veren bir Türkiye’dir. Toplum olarak belirli şartların yerine getirilmesi halinde bu hayalin gerçekleşmesinin mümkün olduğunu düşünüyorum. Asıl sorun, dinamik ve genç nüfusumuzu iyi bir şekilde eğiterek nitelikli hale getirmek. Diğer yandan, bu nüfusu üretime kanallı edebilecek bir üretim altyapısı kurmak zorunludur. Güzel İzmir’imizi de, bir ticaret, fuar ve kongre merkezi olan; Türkiye’nin dışa açılan penceresi olarak düşünüyorum. Bu hayalim zaten girişimci bir ruha ve yeterli sanayi ve ticaret birikimine sahip şehrimiz için de mümkündür. Yeter ki siyasetçisi, işadamı, akademisyeni, bürokrati tüm hemşerileriniz birlikte el ele, omuz omuza bu konuda çabalarını birleştirsinler.

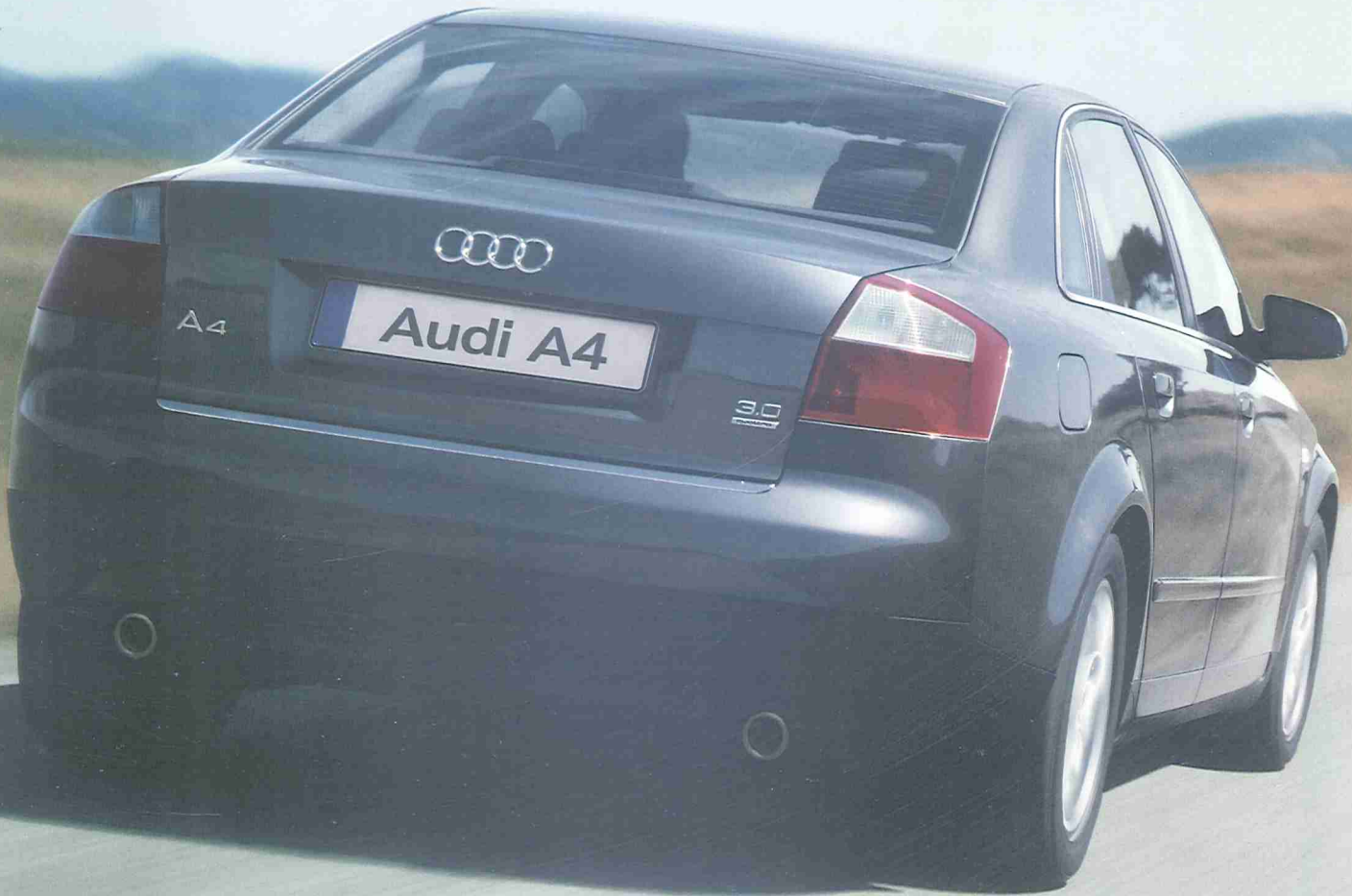
Spor ve İzmir takımları hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

Gençlik ve bürokratik günlerimde sık sık futbol oynardım. Şimdi fırsat buldukça takip etmeye çalışıyorum. Bu yıl, Altay ve Göztepe’nin başarılarıyla gururlandık. Gelecek sezon İzmir’in Süper Lig’de iki takımla temsil edilecek olması da çok sevindirici. Temennimiz Karşıyaka’nın da bir an önce toparlanıp eski günlerine dönmesi.

Yolların efendisi Gönen'de.

Yeni Audi A4

Efendi; mutlak hakimiyet sağlayan ya da sahip olduğu meziyetleri diğerlerinin yüzüne vurmayan uslu, akıllı demek. Altınızda dünyanın en son teknolojisine sahip ve mükemmel tasarımı olan bir otomobil var. Hangisi olacağını siz seçin!..

"Formula için oyum İzmir'e"

Formula 1'in İzmir'e kazandırılması konusundaki çalışmalarınız nelerdir?

Dünyada futboldan sonra en fazla seyredilen seyirci çeken spor organizasyonlarından biri olan Formula 1 yarışları şu anda 15 ülkede 17 ayak üzerinde yapılmaktadır. Yarışların yapıldığı yerlerin ekonomik kalkınmalarında ve bu yörelerin tanıtımında hayati derecede önem taşıyan bu yarışların Türkiye'de yapılması konusunda büyük bir şans yakalanmıştır. Ülkemiz, gerek kamu ve özel sektörü, gerek sivil toplum kuruluşları ile bu konuya gerekli şekilde eğilmeli ve tarihi fırsatı kaçırmamalıdır. Ancak üzülmektedir ki, kamuoyu Formula 1 konusunda yeterince aydınlatılmamıştır. Konu, halen ilgili kesimler arasında tartışılır haldedir. Taşıdığı ehemmiyet nedeniyle, en kısa zamanda konu hakkında karar verilmeli, uluslararası federasyonun istemiş olduğu devlet teminatı verilmelidir. Formula 1'in Türkiye'de düzenlenmesi ile ilgili olarak alınan "iyi niyet mektubu" nun incelenmesinden, yarış yapılacak alanla ilgili olarak, istenen asgari şartların yanı sıra en önemli kriterin,

devletin tam destek vermesi şartı olduğu anlaşılmaktadır. Devlet, 60 - 70 milyon dolara mal olacağı hesaplanan pistin yapılması ile beraber her yıl için 13.5 milyon dolar tutarında bir parayı uluslararası federasyona vermeyi taahhüt etmek zorundadır. Bu nedenle, konu Bakanlar Kurulu'nun karar vermesi gereken bir konumdur. Tasarının sahibi ise özerk bir konumda olan Türkiye Otomobil ve Motor Sporları Federasyonu ile bakanlık olan Spordan Sorumlu Devlet Bakanlığı olacaktır. Bu nedenle Formula 1 ile ilgili konunun Bakanlar Kurulu gündemine getirilmesinde ve yer seçimi aşamasında İzmir'den yana tavır koyacağımızdan kimsenin şüphesi olmasın. Ancak, gönlümüz İzmir'den yana olmakla beraber, yarışların Türkiye'de yapılması daha önemlidir. İl seçiminde görüşü etkili olabilecek makamlar arasında, federasyon birinci sırada yer almaktadır. Bu nedenle federasyonun, yarışların İzmir'de yapılması halinde oluşacak avantajlar hakkında ikna edilmesi şarttır. Federasyon Başkanı Mümtaz Tahincioğlu ile temasa geçerek konu hakkında detaylı bilgiler aldık, yarışların İzmir'de

yapılması konusunda talebimizi ilettik, federasyonun 29 Nisan'da Anraka'da düzenlediği genel tanıtıma katıldık. Spordan Sorumlu Devlet Bakanı, Kültür Bakanı, medya temsilcileri ile beraber, konu ile ilgili tüm karar alıcı mercilerin önünde yaptığımız konuşmada, yarışların İzmir'de yapılmasına ilişkin talebimizi resmen deklare ettik. Ayrıca, konu ile ilgili olarak TOBB ve Tanıtma Fonu ile de temaslarımız devam etmektedir. Bundan sonra yapılması gerekenlere gelince; yarışların tüm bölgeyi etkileyecek potansiyelinden hareketle, İzmir için oluşturulan lobi'nin bir Ege Lobisi'ne dönüşmesi zorunludur. Bu nedenle Egeli eski - yeni tüm milletvekili ve bakan arkadaşlarımızla, işadamlarımızla, sivil toplum örgütlerimizle beraber hareket etmeli, ortak çalışma grupları oluşturarak yetkili mercileri İzmir konusunda ikna etmemiz gerekmektedir.

Doç. Dr. Mustafa TANYERİ
Dokuz Eylül Üniversitesi
İşletme Fakültesi Öğretim Üyesi

Değişimin dayanılmaz gücü ve liderlik

Günümüz toplumlarını ve işletmelerini bekleyen en önemli tehlike değişime ayak uyduramamaktır. Bu yapıların varlıklarını devam ettirmeleri köklü değişimlerin önünü açmakla mümkündür. Mevcut durumu devam ettirmek çoğu zaman çöküşün başlangıcıdır. **Değişimi başlatan faktör daha iyiye ve daha mükemmelere doğru bir arayıştır.** Toplumsal düzeyde ve iş ortamlarında değişim sürecini harekete geçiren dinamikler bazen bir liderin vizyonu ve idealleri, bazen de o toplumun veya şirketin yaşadığı olumsuz bir tecrübe olabilmektedir. Büyük değişimlerin yaşandığı dönemler ya büyük liderlerin söz sahibi olduğu ya da büyük krizlerin çıktığı dönemlerdir. Ancak, nedeni ne olursa olsun büyük çalkantıların ve huzursuzlukların da görüldüğü değişimler aynı zamanda büyük fırsatların ve yeni umutların da yeşerdiği zamanlardır. Türk toplumu da bu değişimin sancılarını yaşamaktadır. Güçlü bir liderlik ve yönetim ile kendi potansiyelinin farkına varabilecek olan toplumun bu değişimin önündeki tüm engelleri yıkması söz konusudur. Değişim bir kez başladığı zaman durdurulamayan uzun bir yürüyüştür.

Günümüz toplumunda liderin görevi yalnızca değişime önderlik etmek değil o değişimi bizzat yaratacak olan topluma veya örgüte moral ve özgüven kazandıracak motivasyonu da aşılamaktır. Aynı zamanda değişimi başarıya ulaştıracak güçleri bir arada tutmak ve birleştirici olmak da liderin görevleri arasındadır. Lider aynı zamanda yaşanmış tecrübelerden ders almalı ve yeniden aynı hatayı yapmamalıdır. Bu yönüyle liderin bir diğer özelliği de sürekli öğrenen bir yapıda olmasıdır. Bu siyasette de, toplum ve iş yaşamında da geçerlidir. Yaşadığımız krizler, etkili ve toplumun

dinamiklerini harekete geçirebilecek liderlere olan ihtiyacımızı bize açık bir şekilde göstermiştir. Peki bu liderleri ortaya çıkaracak sistem ve ortam nasıl kurulacaktır? Sanıyorum, asıl tartışmamız gereken nokta budur. Eğitim sistemimizden sivil toplum hareketlerine, örgütlenmeden, demokrasiye ve etik değerlere kadar uzanan bir zenginlik içinde toplumsal potansiyeli harekete geçirecek faktörler dengeli ve uyumlu bir biçimde işlevlerini yerine getirmeye başladığında toplum liderleri ve iş liderleri değişimi yönetmek ve yönlendirmek üzere sorumluluk alabileceklerdir. Bu nedenle yeni nesil liderlerin önünü tıkayan sistemin değişmesi hem ülke yönetiminde, hem de şirket yönetimlerinde ve diğer örgütlerde bir zorunluluktur.

Değişimi ve dönüşümü başarılı kılan önemli faktörlerden biri de vizyon yaratmak ve risk üstlenmektir. Risk almadan değişimi yönlendiremezsiniz. Liderlere ve değişim önderlerine düşen görev risk almaktan kaçınmadan yollarına devam etmektir. **Değişim önderleri gerek toplumsal alanda, gerek şirket yönetimlerinde yürekli ve dürüst yaklaşımlarıyla kendilerini gösterirler.** Yeni nesil politikacıların ve şirket yöneticilerinin çok önem vermeleri gereken ve aynı zamanda değişimin en kritik noktası liderlere olan güvendir. Bu güveni kaybettiğiniz zaman değişim şansını da yok etmiş oluyorsunuz. **Abraham Lincoln**'un bol keseden vaadlerde bulunup bu sözlerini hiçbir zaman yerine getirmeyen politikacılara bir zamanlar dediği gibi, **“İnsanların hepsini bazen, bir bölümünü her zaman aldatabilirsiniz, ancak tüm insanları her zaman aldatamazsınız.”**

sizinle gurur duyuyoruz

Hazırlayan: İsmail ÖZELÇİNLER

Türkiye'nin içinde bulunduğu sinir bozucu tabloyu anlatmaya gerek yok... Ülke insanı olarak sanıyorum birçok şeyi kanıksadık... İşsizliği, ekonomik ve siyasal sorunları, AB sürecindeki kavram kargaşasını... Toplumsal uzlaşmayı, ülkenin çıkarları doğrultusunda kullanma yetisini de maalesef yitirdik... Pir olmanın, dir olmanın ve tek yürek olup bir olmanın dayanılmaz hafifliğini asgari müştereklerin eşliğinde bile buluşturamadık. Osmanlı'dan ya da bir başka deyimle ataerkil toplum yapımızdan kaynaklanan, bir olaya şovenist duygularla bakış tarzımızı da yok edemedik... Tüm bu söylemleri elimizin tersiyle bir kenara itecek olayları isé son bir ayda fazlasıyla yaşadık.

Yaşasın futbol

İşte, bize bu olayları sığağı sığağına yaşatan, tüm ülke insanının tek yürek olmasını sağlayan, toplumsal uzlaşmaya merhaba dedirten futbol şöleni, yani "Dünya Kupası" imdadımıza yetişti. 48 yıl aradan sonra Dünya Kupası'na katılma şansını elde eden Ay-Yıldızlı ekibimiz, yani Milli Takımımız, yani canımız, ciğerimiz, yaşam iksirimiz; kısacası her şeyimiz, güneşin doğduğu ülke Japonya'da ve Güney Kore'de çiçek açtı.

Geleceğe yolculuk
Dünya Kupası'nın başladığı 31 Mayıs

2002 öncesi, "Ay-Yıldızlı ekibimiz yarı final oynayacak" diyen biri çıksaydı, eminim ki, çoğumuz, bu kişiyi "hayal taciri" olarak görecektik. Ya da yüzde kaçımız bu görüşe katılırdık? İşte biz, böyle bir ülkenin çocuklarıyız. Asmayı, kesmeyi, biçmeyi, tüm iyi niyetiyle bir şeyler yapmak isteyenleri, bir güzel çelmelemesini de çok iyi biliriz. Haa ! olaylara bir başka pencereden de bakmak gerekir. Biz yine öyle bir milletiz ki, iyi niyetle yapılan yön gösterici eleştirileri de maalesef "küfür" gibi değerlendiririz. Hemen karşımızdakine tavır alır, verilen yanıtla o kişiyi hedef yaparız. Tabii bu arada, yıpratma amacıyla yazılan bazı yazıları da göz ardı etmek mümkün değil.

Kötü başladık

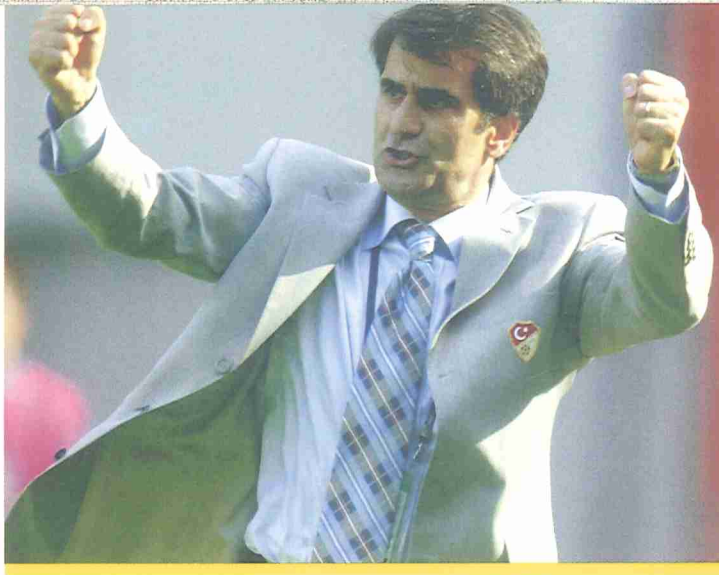
Bu tür yazıların kafaları mikser gibi karıştırdığı ortamda, 3 Haziran 2002 günü bir dünya devi Brezilya ile karşılaştık. Ay-Yıldızlı ekibimiz, bu ilk maçında güçlü rakibine 2-1 yenilmesine karşın büyük beğeni kazandı. Bu maçta yıldızlaşan Hasan Şaş, hemen gündeme oturdu. Maçın 43. dakikasında 1-0 öne geçtiğimiz karşılaşmanın ikinci yarısının hemen başlarında, defansımızın olmadık bir hatasıyla skor 1-1 oldu. Ancak, Ay-Yıldızlı ekibimizin maçı bırakmaya hiç niyeti yoktu. Taa ki, karşılaşmanın 87.dakikasına kadar. İşte, ne olduysa bu dakikada oldu. Maçın hakemi Güney Koreli Kim, tek kelimeyle takımımızı kim vurduya

getirdi. Alpay'ın rakibini ceza alanı dışında düşürdüğü pozisyonda, ağır bir kararla penaltı noktasını göstermesi ve Rivaldo'nun atışı gole çevirmesi bir çuval inciri berbat etti. Üstelik, Alpay gördüğü kırmızı kartla hem takımımızı 10 kişi bırakmış, hem de cezalı duruma düşmüştü. İkinci maçtaki rakibimiz, ilk maçında Çin'i 2-0 yenen Kosta Rika'ydı. Bu arada Teknik Direktörümüz Şenol Güneş, özellikle iyi oynayan Yıldırım Baştürk'ün oyundan alınması nedeniyle basında büyük eleştirilere hedef oldu. Bu eleştirilerde doğruluk payı da vardı.

Son dakika sendromu

Kostarika maçı Ay-Yıldızlı ekibimiz için çok büyük önem taşıyordu. Bu maçtan alacağımız galibiyet bizi gruptan çıkarmaya büyük ölçüde yetecekti. Yani tek seçenek vardı, kazanmak. Rakibimiz, ilk maçını kazandığı için karşımıza çok daha rahat çıkacaktı. Millilerimiz oyuna oldukça kontrollü başladı. Aradığımız gol pozisyonlarını istediğimiz düzeyde bulamıyorduk ama, rakibimize de fırsat vermiyorduk. Oyunun genelde orta alanda kitlendiği karşılaşmanın ikinci yarısında, kazanmaktan başka hiçbir seçeneği olmayan Ay-Yıldızlı ekibimiz, oyunu daha fazla risk etmeye başladı. Nitekim, Emre Belözoğlu'nun attığı golle millilerimiz 1-0 öne geçti. Büyük bir avantaj yakalamıştık.

Bu kez, yenik duruma düşen Kosta Rika oyunu risk etmeye başladı. Oysa ikinci golü bulmamız gerekiyordu. Son dakikalar yaklaştıkta, millilerimizin stres kat sayısı artıyordu. Eleme grubunda İsveç, son olarak Brezilya karşısında son dakikada kalemizde gördüğümüz goller, belleklerden henüz çıkmamıştı. İşte, bu acabalar sonucunda, korktuğumuz, Kosta Rika karşısında da başımıza geldi. Yine 87. dakikada, Parks'ın attığı golle maç 1-1 sona erdi. Kısacası, son dakika sendromu yine kapımızı çalmıştı. Bu beraberlik sonrası artık ipler kendi elimizde değişti.

KADERİMİZ BREZİLYA

Bu arada Çin'i 4-0 yenen Brezilya iyice rahatlamıştı. Biz grubumuzdaki son maçta Çin'le, Brezilya ise Kosta Rika ile karşı karşıya gelecekti. Brezilya'nın Kosta Rika'yı 1-0, bizim ise Çin'i en az 2-0 yenmemiz halinde gruptan çıkacaktık. Brezilya'nın Kosta Rika ile berabere kalması halinde, tüm hayallerimiz suya düşecekti. Yani tüm gözler, kendi maçımızdan çok Brezilya-Kosta Rika maçına çevrilmişti. Bu tür matematiksel işlemlerin yapıldığı ortamda, doğal olarak medyamızda da spekülasyonlar başlamıştı. Spekülatörlerin yarattığı tek düşünce, "Brezilya Kosta Rika ile berabere kalacak, Türkiye gruptan çıkamayacak" cümlesiydi.

Korkulan olmadı

Ancak, yaratılan her türlü olumsuz düşüncelere karşın korkulan olmadı. Brezilya, Kosta Rika'yı 5-2 yenerken, Çin'i 3-0 gibi net bir skorla geçen Türkiye, gruptan çıkmayı başarmıştı. Bu maçla birlikte dünya basını ve futbolu yeni bir yıldızla kucak açmıştı. Bu yıldızın adı Hasan Şaş'tı. Bir gol atan ve iki golün de asistliğini yapan Hasan Şaş'ın yıldızı bir an da patlamış ve dünya futbol piyasasındaki fiyatı bir anda 10-12 milyon dolarlara çıkmıştı.

TÜRK MEDYASINA TAVIR

Ay-Yıldızlı ekibimizin gruptan çıkmasıyla birlikte yer yerinden oynadı..Ekonomik kriz, Başbakan Bülent Ecevit'in sağlık durumu, Avrupa Birliği sürecindeki çalışmalar ve

tartışmalar bir an da gündemden çıktı. Halk sokaklara döküldü. siyasi düşüncesi ne olursa olsun bir olduk, bütün olduk. Siyasilerin bu ülkede başaramadığı, ülke yararına bir çok konuda uzlaşamadığı ortak noktayı spor gerçekleştirdi. Bu arada, ilk iki maçta eleştirilen Şenol Güneş ve bazı futbolcular basına karşı tavır aldı. Özellikle Hakan Şükür'ün, gruptan çıkmamız sonrası verdiği demeçler, "Kıskananlar çatlasın" sözcüğünü arkadaşlarıyla birlikte soyunma odasında söylemesi yadırgandı. Oysa, Ay-Yıldızlı ekibi kıskanmak, başarılarından rahatsız olmak asla mümkün değildi. Şenol Güneş ve bazı futbolcular, bazı yazarlar tarafından haklı veya haksız yere eleştirilebilirler. Ancak hiçbir yazar, Türkiye'nin başarılı olmasını kıskanmaz.

Japonya ve çeyrek final

Ay-Yıldızlı ekibimizin gruptan çıkması hem teknik adam, hem de futbolcular üzerindeki stresi büyük ölçüde üzerlerinden almıştı. Eşleşme sonrası ev sahibi Japonya ile çeyrek final mücadelesi yapacaktık. Bu arada Güney Kore'den, Japonya'nın Miyagi kentine geçen Ay-Yıldızlı ekibimiz, grup maçlarına oranla daha akılcı ve kontrollü bir futbol ortaya koyduğu karşılaşmada ev sahibi Japonya'yı 12. dakikada Ümit Davala'nın attığı nefis kafa golüyle 1-0 yenmeyi başardı.

Türkiye'de yine yer yerinden oynadı. Meydanlar tıklım tıklımdı. Yüreklar keyiften daha ritmik atıyordu. İnsanlar birbirine daha geniş bir açıdan hoşgörülü bakmayı kanıksamıştı. Sarhoşuna, çığırkanına ve böylesine renkli bir sevinç karnavalı içersinde kendini kaybedenlerin hepsine hoşgörülü bakıyorduk. Tanrım!.. Ne kadar özlemişiz böylesine keyif veren birlik ve beraberlik tablosunu...Türkiye'yi yönetenlerin bu tablodan alacağı çok büyük dersler olmalı. Türkiye artık yarı finaldeydi. Rüyalarımızda bile göremeyeceğimiz yarı final gerçek olup, Ağrı Dağı gibi gözümüzün önüne dikilmişti.

Dünyanın gözü bizde

Türkiye'nin bu başarısı sadece yurdumuzda değil, tüm dünyada büyük

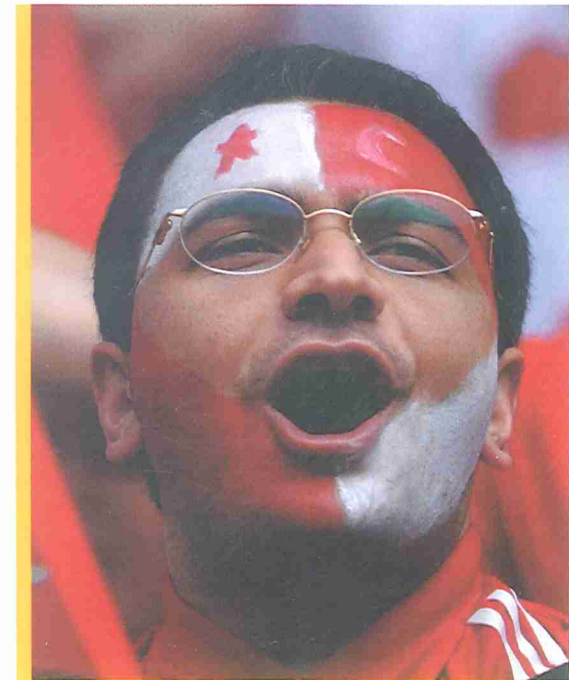
yankı uyandırmıştı. Tüm ajanslar Türkiye'nin başarısını dalga dalga dünyaya yayıyordu. Ülkemizi dünya küresi üzerinde yerini bilmeyenler, ellerine aldıkları dünya haritasında Türkiye'yi bulmaya, ezberlemeye başlamıştı.

Yıllarca tepeden baktıkları Türkiye ve Türk insanına bakış açısını değiştiren Ay-Yıldızlı ekibimizi ve futbolcularını artık tüm dünya tanıyordu. Hasan Şaş, Rüştü, Yıldırım, Alpay, Emre Belözoğlu ve Tugay dünya basınında da gündeme oturmuştu.

Yarı final coşkusu

Ev sahibi Japonya'yı eleyip yarı final mücadelesi için Senegal'le oynamayı hakeden Milli Takımımız'da moraller zirvedeydi. Önümüz açılmıştı. Korku duvarını yıkmış, stres kavramını beyinlerdeki yerleşik ortamdan safdışı bırakmıştı.

Önümüz açık, başımız dik, ruhumuz aydınlıktı... Yıllarca, hayallerle ve varsayımlarla kurguladığımız başarılı olma olgusunu gerçeğe çevirmiştik. Horlanan, dışlanan, hatta ve hatta Avrupa parlamentolarında zaman zaman aşağılanan toplumun çocukları olarak kimliğimizi ve kişiliğimizi, yani onların kabullenmeyi içlerine bir türlü sindiremedikleri gerçekleri yüzlerine yapıştırmıştık.

Ve yarı final...

Türkiye artık bir dünya takımı olmuştü. Çünkü Dünya Kupası'na katılmakla dünya takımı olunmuyordu. Öncelikle gruptan çıkmak, ardından çeyrek finali geçmek ve yarı finalde oynamak gerçek anlamda dünya takımı olmak demektir. İşte, Türkiye bunu başarmıştı. Karşımızda, geçtiğimiz Dünya Kupası'nı kazanan Fransa'yı yenmeyi başarmış Senegal vardı. Kadrosundaki çoğu futbolcunun Fransa ve Avrupa liglerinde oynadığı Senegal, Fransa'nın Afrika versiyonuydu... Ama hiç önemli değildi. Biz de dünyanın yeni yükselen yıldızıydık. Bizim de, kadromuzda Avrupa'nın en zor Liglerinde ve en büyük takımlarında oynayan futbolcularımız vardı.

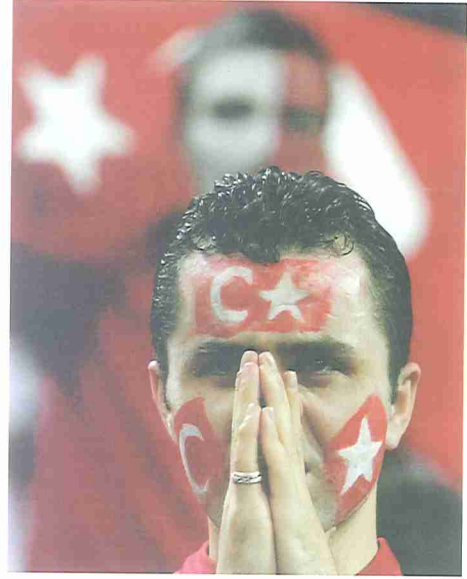
Bu şartlar altında oynadığımız yarı final maçında Senegal'e sahada soluk aldığımız, pozisyon vermedik ve futbol adına ne varsa, gerçekleştirdik. Normal süresi 0-0 sona eren karşılaşmanın uzatma dakikalarına geçilmişti. Oysa, uzatmaya gelinceye kadar en az 4-5 net gol pozisyonundan yararlanamamıştık. Özellikle Hakan Şükür'ün harcadığı, bir başka deyimle değerlendiremediği net gol pozisyonlarına kahrolmuştuk. Ve uzatma bölümünün dördüncü dakikası oynanıyordu. Yani kronometreler 94. dakikayı gösteriyordu. Bu dakikada Arif rakibinin sağından atıp, solundan geçerken yere indirildi. Aynı anda Ümit Davala sağdan bindiriyordu. Dünya'nın en iyi hakemi olduğunu bir kez daha kanıtlayan uğurumuz İtalyan Collina, "Devam" işaretini verdi. Ümit Davala topu ceza alanı içinde yerini alan İlhan Mansız'a doğru gönderdi. Mansız, pozisyona Fransız kalmadı ve topun gelişine dokundu. Meşin yuvarlak ters köşeden filelerle kucaklaşırken, tüm Türkiye zevkten dört köşe olmuştu. Sahanın içi bayram yeri, yüreklerimizin içi karnaval cümbüşüydü.

Türkiye artık yarı finaldeydi. Tek kelimeyle tarih yazmıştık. Ülkemizdeki tüm meydanlar insan seliyle süslenmişti. Yine tek yürektik. Kurtuluş Savaşı verdiğimiz dönemlerdeki bu birlik ve beraberlik tablosu, sanki yeniden oluşmuştu...

Yarı finaldeki rakibimiz, grubumuzda yenildiğimiz dünya devi Brezilya'ydı. Ama korkmuyorduk. Asıl korkan ve çekinin Brezilya idi. İşte, böyle bir duruma gelmiştik. Dünyadaki tüm ajanlar başarımızdan söz ediyor, Türkiye'ye methiyeler yağıdırıyordu. Bir zamanlar karşılarında Türkiye çıktığı için zil takıp oynayanlar, şimdi korku tuneline girdiklerini iliklerine kadar hissediyorlardı.

Alkışlanan yenilgi

Brezilya ile final mücadelesi için karşı karşıya geldiğimiz 26 Haziran Çarşamba günü saat 14.30'da Türkiye'de hayat durmuştu. Yürekler yine tek olmuş, heyecan doruğa ulaşmıştı. Maça çok iyi başlamıştık. Topla oynama süremiz Brezilya'dan fazla, nefesimiz tek kelimeyle rakibimizin ensesindeydi. Özellikle maçın ilk yarısında, top cambazlarına topu haram etmiş, kalemizi Rüştü'ye gözü kapalı teslim etmiştik. Her şeyin yolunda gittiğini sandığımız anda, ikinci yarının başlarında, karşılaşmanın 49. dakikasında Ronaldo'nun pis burununa, pisi pisine final şansımızı yok ettik. Ama hiç önemli değildi. Dünya devi Brezilya son 15 dakikada ölüp ölüp dirilmişti. Kalelerinde gördükleri her pozisyon sonrası haç çıkaran Brezilya seyircisi ve yedek kulübesinin bu durumunu görmek bile bizim için gurur vericiydi. Final şansını yitirdiğimiz Brezilya maçı sonrası tüm dünya yine bizden söz etti. Türkiye'nin geldiği bu nokta, geriye dönülmesi zor günleri de beraberinde getirmişti. Bundan böyle 10. Yıl Marşı'nda olduğu gibi, "Türk'e durmak yakışmaz. Türk önde, Türk ileri" sözcükleri artık gerçeğe dönüşmüştü.

Dünya üçüncülüğü

Brezilya karşısında aldığımız ikinci yenilgi, bizi final kapısından döndürdü. Tek kelimeyle direktten döndük. Ama mum gibi sönmeyen, sözümüzden dönmedik. Gruptan çıktıktan sonra çizilen hedef artık taç giymektir. Yani, final trenini kaçırarak bile, dünya üçüncülüğüne ulaşmaktı.

Üçüncülük mücadelesinde karşımıza çıkan takım ise Japonya'dan sonra diğer ev sahibi Güney Kore'ydi. 29 Haziran 2002 Cumartesi günü tek kelimeyle tarihi bir gündü. Futbol adına, dostluk adına ve fair play adına yaşanan tüm güzellikler doruğa çıkmıştı.

Bu arada suskun ve eleştirilen golcümüz Hakan Şükür'ün, başlama vuruşu ile birlikte henüz 11. saniyede attığı gol, Dünya Kupası tarihine geçti. Çek Werek'in 1962 Dünya Kupası'nda 16. saniyede attığı ve 40 yıldır kıramayan rekoru da artık tarih olmuştu, Hakan Şükür'le birlikte İlhan Mansız'ın attığı iki golle maçı 3-2 kazanan Ay-Yıldızlı ekibimiz dünya üçüncülüğünü kazanarak, büyük bir başarıya imza attı. Tüm dünya bizi konuşuyor, bizi yazıyordu. Sadece kendi ülkemiz değil, tüm dünya medyasında manşetlerdedik. Brezilya'nın şampiyonluğu kadar, bizim üçüncülüğümüz konuşuluyordu.

Tam işe gidiyordum... Vazgeçtim.

Hayat sizin. **Kontrolü kimin?**

Hayatında her şey kontrolün altındaysa, üstelik değişikliklere yer varsa ne iyi. Eğer yolda da kontrol seninse daha da iyi. Ford Focus, çok noktadan bağlantılı arka süspansiyonuyla mükemmel bir yol tutuşa sahip. İşte bu yüzden, hayatındaki öncelikleri değiştiren bile Ford Focus kontrolü elinde tutmanı sağlar.

muhteşem karşılama

Ay-Yıldızlı ekibimizin dünya üçüncüsü apoletiyle Türkiye'ye dönüşü, tek kelimeyle "muhteşem" oldu. 30 Haziran 2002 Pazar akşamı saat 21.15'de İstanbul Atatürk Hava Limanı'na inen Milli Takım kafitemiz, özel olarak hazırlanan üstü açık otobüsle tam 3.5 saatte Taksim Meydanı'na ulaşabildi. Yüzbinlerce kişi Ay-Yıldızlı ekibimizi adeta bağrına bastı.

Milliler turizmi yüzde 10 artırır

Uluslararası Otelciler ve Restoranlar Birliği (IH&RA) Başkanı Eric Pfeffer: Türkiye, dünya turizminde önde gelen ülkelerden biri. Bu noktadan daha da yukarı çıkabilir. Dünya Kupası bunun için iyi bir katalizör ama tek yeterli şey değil. Dünya Kupası ne yapacak? Ben herhangi bir Amerikalı veya dünyanın herhangi bir ülkesindeki ortalama düzeydeki bir kişiye, "Türkiye nerededir?" diye sorsam, bilemeyebilirler. İyi eğitilmiş olanlar Asya veya Avrupa'da olduğunu kar?ıt?abilirler. Ancak, eğitim düzeyi yüksek ve ilgili kişiler ise, "Asya'dan çok Avrupalıdır" der. Söylemek istediğim

nokta şu: Dünya Kupası ile milyonlarca insan Türkiye'nin finallere katıldığını seyretti. Bunu Türkiye'yi hiç tanımayanlar da gördü, merakları uyandı. "Türkiye'nin iyi bir tatil yörenisi olduğunu duymuştum" şeklinde daha iyi tanıma merakları uyandı. İnsanlar internete girecek ve Türkiye'yi tanımaca bilgilere ulaşmaya çalışacak. Türkiye'nin Dünya Kupası'ndaki başarısı, ülkenize yönelik turizm talebini yüzde 5-10 tetikleyebilir.

Şimdi sıra devlette

Türkiye Reklam Verenler Derneği Başkanı Caner Tunaman: A Milli Futbol Takımı'nın Dünya Kupası'nda rakiplerini bir bir safdışı etmesi ülke içinde yarattığı büyük coşkunun yanı sıra dış basında da Türkiye hakkında olumlu haberlerin çıkmasını sağladı. Türkiye yurtdışında genellikle olumsuz görüntülerle gündeme geliyor ve geri kalmış, başarı elde edemeyen, insan haklarına saygı göstermeyen bir ülke olarak tanınıyor. Dünya Kupası'nda kazanılan başarı, bu olumsuz imajın aşılması konusunda büyük bir fırsat oldu. "Türk imajı" gerçekleri yansıtmamasına karşın, karşı mücadele yapılmadığı takdirde yaratılan olumsuz izlenimi düzeltmek mümkün değil. Türkiye sahip olduğu potansiyel ile dünyadaki beş ülke arasında yer alıyor. Ancak, ülke dinamiklerinin iyi kullanılması gerek. Türkiye'yi tanımlamak için zaman zaman kullanılan "büyük ülke" ifadesi tam anlamıyla doğru. Bu gerçek nedeniyle ülke ne kadar kötü yönetilirse yönetilsin, kendi dinamiklerini ortaya çıkarıyor. Futbol da bu dinamiklerden biri. Bu tür dinamikler, Türkiye'nin aslında bir "medeni ülke" olduğunun gösterilmesi açısından son derece önemli. Milli Takım'ın başarısı, Türkiye'nin imajı açısından son derece iyi oldu. Ancak, devlet bu konuda pazarlamacı gibi düşünmüyor. Pazarlamacısız, pazarlama yapmaya çalışıyoruz. Çağdaş bütün ülkeler, bu konuda profesyonellerle çalışırlar. Biz de ise ülke pazarlaması kendi haline bırakılıyor. Halbuki Türkiye, bu konuda oldukça başarılı halkla ilişkiler ve reklam şirketlerine sahip bir ülke. Yeterli altyapısı var. Ancak, değerlendirilmiyor. Devletin bu potansiyeli değerlendirebilmesi için profesyonel reklam ve halkla ilişkilercilerden yararlanması gerekir. Ülke pazarlaması, bünyesinde devletin bürokratlarının yanı sıra profesyonel reklamcılar, halkla ilişkiler uzmanları ve pazarlamacılardan oluşan bir konsey tarafından yürütülmeli.

formula 1 nereye?

Hazırlayan: Reyhan ERGÜLTEKİN

Formula 1, tüm dünyada, otomobil sporlarının zirvesi olarak kabul ediliyor. Futboldan sonra da en çok izlenen ve kazandıran sporların başında geliyor. 1950 yılının Mayıs ayında İngiltere'nin efsanevi pisti Silverstone'da start alan Formula 1, tam 52 yıldır, "dünyanın en büyük sirki" olarak kabul ediliyor. İlk Grand Prix 1950'de yapılırsa da, organizasyonun popülerliği 1980'li yıllara dayanıyor. 1990'lı yılların ortalarına kadar ülkemizde sadece belli bir kesimin izlediği Formula 1 yarışları, artık canlı yayınlar sayesinde çok daha geniş bir kitleye ulaşıyor.

Türkiye Otomobil ve Motor Sporları Federasyonu (TOMSFED) Genel Başkanı Mümtaz Tahincioğlu'nun, FOA (Formula One Administration) Başkanı Bernie Ecclestone'nun pist yapılıp gerekli altyapının tamamlanması halinde 2005 yılında Formula 1'in Türkiye'de yapılacağına dair yazılı teminat verdiği açıklamasıyla başlayan tartışma ise bütün hızıyla devam ediyor. Türkiye'nin adaylığının resmen kabul edilmesiyle birlikte aday kent olarak belirlenen İzmir, İstanbul ve Antalya'ya tanınan 60 günlük süre ise 5 Temmuz'da doldu.

Devlet desteği tamam

Bu arada, aday kentlerin yöneticilerinin en büyük sıkıntısı olan devlet desteği sorunu da çözüldü. Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Fikret Ünlü, FOA Başkanı Ecclestone'a yazılı olarak organizasyona sahip çıktıklarını

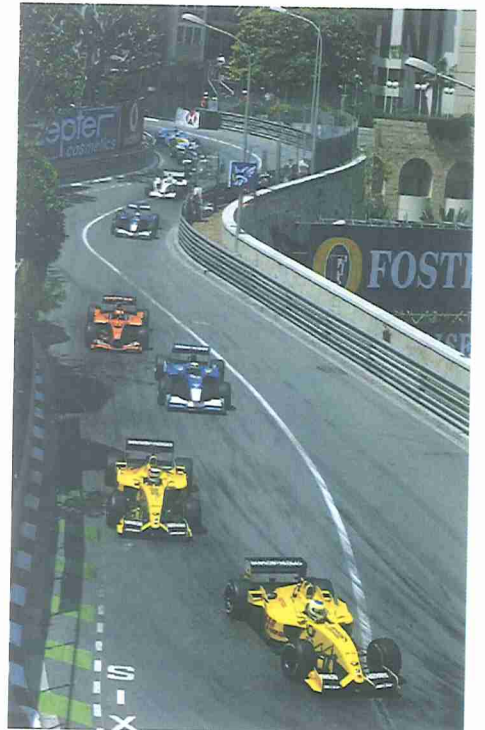
bildirdi. Ünlü, gönderdiği yazıda, "En geç 2004 yılı Eylül ayına kadar pisti tamamlayarak ev sahipliği yapmak istediğimizi ve buna karşılık 27 milyon dolar tutarında teminat mektubu verileceğini taahhüt ederiz. 2005 yılı itibarıyla her yıl ülkemizde gerçekleştirmek istediğimiz Formula 1 yarışları için yıllık aidat bedeli 13.5 milyon doların ödeneceğini garanti ederiz" ifadesine yer verdi. Yazıda ayrıca, FOA'dan 2005 yılı itibarıyla Türkiye'nin gerekli şartları yerine getirdiği şampiyona dahilinde yer alacağına dair bir teminat mektubu talep edildiği bildirildi.

Katkısı çok büyük

Yapılan araştırmalara göre, Formula 1 Grand Prix'ini ortalama 2.5 milyar kişi televizyonlardan izliyor. Sezonda 16 yarış olduğu dikkate alındığında, yıl sonunda toplam 40 milyar izleyicinin ekran başına toplandığı ortaya çıkıyor. Bu rakam gözönüne alındığında, yarışın, yapıldığı ülke ve kentin tanıtımı açısından ne kadar büyük önem taşıdığı da ortaya çıkıyor.

Bir gerçek var ki, bu tür uluslararası organizasyonlar, otellerden seyahat acentelerine alışveriş merkezlerinden restoranlara, benzin istasyonlarından kitapçılara, hediyelik eşya satan

mağazalardan fotoğrafçılara kadar birçok meslek grubunu çok yakından ilgilendiriyor. Ve bu proje Türkiye için gerçekten büyük önem taşıyor. Ancak, bizim gönlümüzden geçen Formula 1 yarış pistinin İzmir ve çevresinde gerçekleştirilmesi. Bunun için Ankara'dan olumlu mesajlar da geliyor. Bize düşen, bu kentte yaşayanlar olarak el ele verip Formula 1'i kazanmak.

Çarpıcı rakamlar

InContext firmasının FIA için hazırladığı bir rapor, AB ülkelerinin Formula 1 yarışlarından elde ettiği yararları ortaya koyuyor. Rapor da aynı zamanda ABD'deki profesyonel sporlarla ilgili karşılaştırmalara da yer veriliyor. Rakamlar gösteriyor ki, bu organizasyonların yapıldığı bölgenin ekonomisi bir anda canlanıyor ve sporun ötesinde bir olgu yakalanıyor. Gelelim, 1996 - 1998 yılları arasındaki sonuçlara:

- 11 yarışmayı toplam 2 milyonun üzerinde kişi yerinde seyretmiş.
- Tüm yarışmalarda seyirciler 490 milyon dolar harcama yapmışlar.
- 490 milyon doların yüzde 83'ü ülke dışından gelmiş.
- Günlük ortalama bir seyircinin bilet, park alanı, benzin, yiyecek, içecek, ulaşım ve turistik malzemeler için harcadığı tutar 229 dolar olmuş.
- Avusturya'da 9 bin 513, Belçika'da 5 bin 626, İngiltere'de 44 bin 690, Fransa'da 37 bin 267, Almanya'da 17 bin 271, İtalya'da 251 bin 222, Monaco'da 26 bin 568, Portekiz'de 47 bin 104, İspanya'da 142 bin 207 kişi Formula 1 sayesinde geçimini

sürdürmeye başlamış. Tabii, bu rakamlara geçici işçileri de eklemek gerekiyor.

Ekonomik hareket

Bazı merkezlerin elde ettiği gelirlere gelince...

- Örneğin, 71 milyon 493 bin dolarla Monaco en yüksek ortalamaya ulaşmış.
- Fransa 53 milyon 660 bin dolar, İngiltere 50 milyon 151 bin dolar kazanmış.

- Yarışlar için Monaco'ya 287 bin 937, Avusturya'ya 344 bin 500, Almanya'ya 349 bin 500, İspanya'ya 199 bin 700 kişi gitmiş. Araştırma kapsamına pistin sponsorluk gelirleri, katılan takımların ulaşım, konaklama ve sabit giderleri ise girmemiş. Televizyon coverage'ları ile elde edilen ekonomik faydalar; otomotiv sanayi, yedek

parça ve yan sanayinin gelişimi ve iş hacmi, yarış dışında test sürüşleri, motosiklet grand prix, turing car yarışlarının olabilecek olması da hesaba katılmamış.

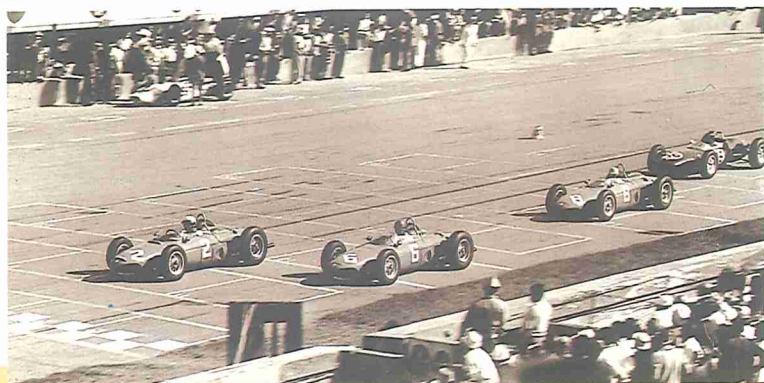
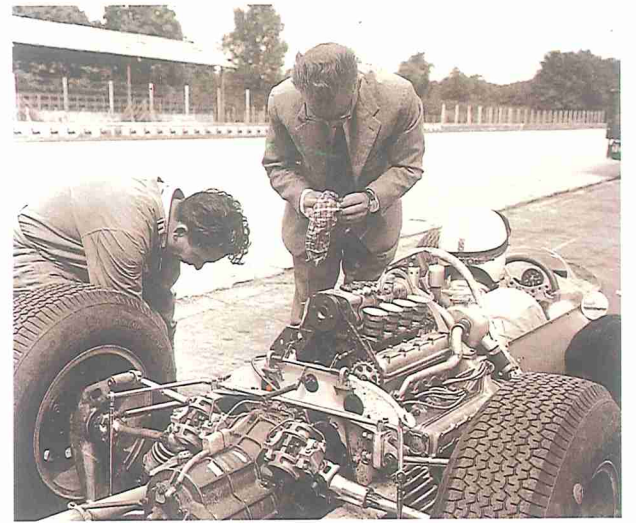

"İzmir daha şanslı"

İzmir Otomobil Kulübü Başkanı Erol Hülagü, Formula 1 için en uygun kentin İzmir olduğu görüşünde. Formula 1'i uluslararası bir sirk benzeten Hülagü, "Bu sirk öyle bir sirk ki, gittiği yeri ihya ediyor. Bu fırsatı kaçırmamalıyız" diyor. Formula 1'in yer seçimi konusunda, İzmir'in, Antalya ve İstanbul'a göre çok daha şanslı olduğunu savunan Erol Hülagü, "İzmir'de, dünyanın yedi harikasından biri olan Artemis Tapınağı var. Ayrıca, Efes Antik Kenti ve Meryemana Evi'nin burada olması da artı puan.Yarış zamanı insanlar bir hafta önce gelmeye başlayacaklar... 80 - 100 bin kişiden fazla insanın günde ortalama 200 - 300 dolar harcadığını düşünürsek, bu kente yapacakları ekonomik katkı küçümsenemez. Tabii, İzmirli bu tarihlerde ne taksiye binebilecek, ne de çipura yiyebilecek... Çünkü ben bu insanları bol para harcayan çekirge sürüsüne benzetiyorum. Bir de, bölgede yaşayan birçok insan iş imkanı bulabilecek. Standların kurulması, takımların tanıtım malzemelerinin satılması ayrı bir ek gelir getirecek" diye konuşuyor. İzmir'in, Aladdin Yüksel gibi bir valiye sahip olduğu için şansının bir kat daha da arttığını söyleyen Erol Hülagü, ekliyor: "Sayın valimiz, Formula 1 konusunda çok duyarlı. Bu yarışları İzmir'e getirmek için var gücüyle çalışıyor. Çeşitli toplantılara katılıp temaslarda bulunuyor. Bu kentte yaşayanlar olarak el ele verip Formula 1'i kazanmalıyız."

• Denizhan GÜZEL

Şampiyon Takım

- TFR**
- 78 HP Motor Gücü
 - 4 Kapıda Elektrikli Camlar
 - 5 Kişilik Kapasite
 - Arka Camda Koruyucu Barlar
 - Basamaklı, Nikelaj Arka Tampon
 - Radyo-Teyp

- NKR-Low**
- 80 HP Motor Gücü
 - 3,5 Ton Azami Yüklü Ağırlık
 - Kasa Dahil 2 Ton Taşıma Kapasitesi
 - Arkada Küçük Çift Teker
 - Radyo-Teyp

- NQR**
- 146 HP Turbo Motor Gücü
 - 9,0 Ton Azami Yüklü Ağırlık
 - Radyo-Teyp

- NKR-Wide**
- 100 HP Motor Gücü
 - 3,5 Ton Azami Yüklü Ağırlık
 - Radyo-Teyp

- NKR**
- 80 HP Motor Gücü
 - 3,5 Ton Azami Yüklü Ağırlık
 - Radyo-Teyp

- NPR**
- 120 HP Motor Gücü
 - 7,5 Ton Azami Yüklü Ağırlık
 - Radyo-Teyp

- MD 23 SA**
- 120 HP Motor Gücü
 - Kumaş Kaplı 23 Kişilik Koltuklar
 - Çift Kanat Dışa Açılır Havalı Kapılar
 - Radyo-Teyp

- TURKUAZ**
- 146 HP Turbo Motor Gücü
 - 6 İleri, 1 Geri Vitesli Şanzıman
 - 31 veya 27 Kişilik Yeni, Geniş Koltuklar
 - 4,5 m³ lük Geniş Bagaj Hacmi
 - Standart Klima
 - Geniş Koridor ve İç Hacim
 - Geniş Kapılar Sayesinde İniş-Biniş Kolaylığı
 - Havalı ve Ayarlı Sürücü Koltuğu
 - Radyo-Teyp

- MD 27 A/S**
- 120 HP Motor Gücü
 - Arka Havalı Süspansiyon
 - Kumaş Kaplı 27 Kişilik Ayarlı Sistem Koltuklar
 - Havalı Kapılar
 - Radyo-Teyp

- MD 50 B**
- 120 HP Motor Gücü
 - 20 Kişilik Koltuk Kapasitesi ve Ayakta 30 Yolcu Taşıma Kapasitesi
 - Radyo-Teyp

- MD 27 SA**
- 120 HP Motor Gücü
 - Kumaş Kaplı 27 Kişilik Koltuklar
 - Havalı Kapılar
 - Radyo-Teyp

ISUZU

Yıllarca Yollarca Şampiyon

ANADOLU ISUZU Otomotiv Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Yedipınarlar Mevkii Şekerpınar Köyü Gebze 41400 Kocaeli
Tel: (0-262) 658 84 33 (45 hat) - 658 85 63 (4 hat) Faks: (0-262) 658 85 59-69
Website: www.isuzu.com.tr e-mail: isuzu@isuzu.com.tr

Neden Selçuk?

- Selçuk, Kuşadası ve İzmir'de yeterli sağlık kuruluşlarının bulunması, Ege ve Dokuz Eylül Tıp Fakültesi Hastaneleri ile diğer ihtisas hastanelerinin oldukça yakın konumda olması...
- Adnan Menderes Havaalanı'na otoban ile 30 dakikada ulaşılabilir olması...
- Selçuk, Pamucak ve Kuşadası'nda turistik ticaret altyapısının mevcudluğu ve oturmuşluğu, yöre insanı ve esnafının bu organizasyonu gönülden desteklemesi...
- Gerek otoyol, gerek Özdere-Gümüldür-Ürkmez-Seferihisar-Güzelbahçe-Urta üzerinden Çeşme ile bağlantısı...
- Bölgenin deniz, eğlence, gece yaşamı ve alışveriş konusunda her yaşa ve kesime uygunluğu...
- Yakın çevresinde "milli park" bulunması...
- Düşünülen piste 500 metre gibi mesafede özel jet uçaklarının iniş kalkış yapabildiği bir havaalanı bulunması...
- Kuşadası Limanı'na yolcu ve ro - ro gemilerinin yanaşabilir oluşu...
- Yakın ölçekte Selçuk, Pamucak ve Kuşadası; sonra da, İzmir ve Çeşme kapsamında yatak kapasitesi ve tesis sayısı nedeniyle diğer bölgelere oranla çok üstün konumu...
- Arazinin büyüklüğü bakımından "Le Mans" parkurundan dört kat daha büyük olması, arazinin düz ve geniş olması, Efes ve Meryemana'ya yürüyüş mesafesinde olması...
- Söz konusu arazinin alternatiflik bakımından cazibeli pistlerin yapımına uygunluğu...

- Didim, Milet, Priene Pigale gibi ören yerlerine; İzmir ve Kuşadası'na çok yakın olması...
- Bodrum, Marmaris, Fethiye, Antalya ve Pamukkale'ye ulaşılabilirliğinin kolay olması...
- Formula 1'in ülkemize tanıtım ve ekonomik açıdan sağlayacağı katkıların en üst düzeye taşınması...
- Ülkemizde ilk test yarışlarının yapılacak olması nedeniyle Türkiye'nin en yeni pist olarak ön plana çıkması...
- Uluslararası organizasyonların ülkemizde de yapılabileceğinin kanıtlanması...

FIAT

LİDER CMS, DÜNYA YOLLARINDA!

CMS yıllardır Türkiye'de, dünyanın önde gelen otomobil markaları için jant üretiyor. Almanya, İngiltere, Fransa, İtalya, Rusya ve Yunanistan başta olmak üzere dünyanın her yerine ulaşıyor. İleri mühendislik ürünü olan CMS jantları, estetik tasarımları, otomobilin sürüş kalitesini artıran modelleriyle kurulduğu ilk günden beri alanında lider olmayı başarıyor. Her zaman en iyinin peşinde olan CMS, şimdi de Türkiye'nin ilk ve tek üç parçalı jantı CMS 220 modeliyle dünyaya açılıyor. Yenilikleri takip etmek, en iyiyi seçmek istiyorsanız dünyanın en iyi markalarının yaptığı gibi yapın; gözünüzü lider CMS'den ayırmayın.

Hazırlayan: Reha ATAKAN

Vestel'den Flat TV

Vestel'in yeni televizyonu 82 santimetre boyutundaki tam düz ekran Flat TV, her resmi saniyede 100 defa tarıyor ve elde ettiği görüntü kalitesiyle bir sinema gibi etki yaratabiliyor. Yeni ürünü benzerlerinden ayıran özelliklerden biri, iki ayrı kanalın aynı anda izlenmesine olanak tanınması. Yayın sırasında resmi dondurabilmesi ve resmin zoom yapılmasına imkan vermesi ise ikinci büyük özelliği arasında yer alıyor. Her şeyden önemlisi bu televizyon bir çevre dostu. Kullanılan özel boyaları sayesinde çevreye zarar vermeme niteliği taşıyor. Televizyonlarda kullanılan bu boya üretilirken atık çıkmıyor, insan sağlığına zararlı bir hammadde olan tiner içermiyor.

Hükümdar siz olun!

Philips'in müzik setinden "DVD player"a kadar her türlü ev eğlencesi cihazına hükmeden Pronto'su yeni modeli ve gelişmiş özellikleriyle karşımızda. Yeni ProntoPro ya da Philips'in teknik adlandırmasıyla SBC RU970'in en önemli özelliği markasına bakmazsınız uyumlu olarak çalışabildiği her türlü uzaktan kumanda edilebilir cihazla anlaşabilmesi. Bu tür ürünlerin en büyük sorunu olan kendi markalarının dışındaki cihazlarla çalışmama sorunu ProntoPro'nun öğrenebilme yetenekleriyle aşılmış durumda. Öte yandan, bilgisayara bağlanabilmesi ve 8 MB'lik flash belleği sayesinde ProntoPro'ya sürekli olarak yeni komut setleri yüklemek ve cihazın "öğrenmesini" sağlamak mümkün. ProntoPro'nun sahip olduğu yeniliklerden biri de, hem kızıl ötesi (IR), hem de radyo dalgalarıyla (RF) kumanda etmeye olanak tanınması. Böylece opsiyonel RF alıcıları sayesinde evinizin neresinde olursanız olun cihazlara kumanda etmeniz mümkün oluyor. Bu yaz satışa sunulacak olan ürün, üstelik yakın frekanslarda çalışan diğer kablosuz cihazlardan da etkilenmiyor.

Fujitsu Siemens Computers'den yeni bir tasarım

Fujitsu Siemens Computers, hem profesyonel, hem de amatörlere yönelik çok amaçlı bir dizüstü bilgisayar olan C Serisini yeniden tasarladı. "Her şey içinde" kavramından yola çıkarak tasarlanan ve ek olarak isteğe bağlı bir entegre kablosuz LAN modülü içeren C Serisi, Fujitsu Siemens'in 1.0 GHz hızı sahip ve en son Intel Mobil Pentium 4-M işlemci ile güçlendirilen ilk kurumsal dizüstü bilgisayarı olma özelliğini taşıyor. Lifebook C 1010 yüksek düzeyde yapılandırılabilir becerisi suran bir notebook. Yerleşik FDD'den ayrı olarak pek çok bileşen seçeneği sunan bilgisayar, yerleşik bir CD, DVD veya Combo sürücü seçimi sunuyor. Başlangıçta desteklenen işletim sistemleri Windows XP Professional, ME veya 2000. Fujitsu Siemens'in işlemci yönetimi yazılımı olan DeskView de standart olarak tüm Lifebook dizüstü bilgisayarlar ile birlikte veriliyor.

2002'nin en iyisi: Range Rover

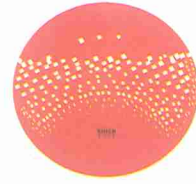
İngiltere'nin en çok satan aylık otomobil dersi BBC Top Gear, yeni model Range Rover'ı 2002'nin en iyi modeli seçti. 30 yıl önce piyasaya ilk sunulduğundan bu yana üçüncü yeni versiyonu olan bu model, firmanın English Midlands'daki Solihull fabrikasında 200 milyon Sterlin'lik bir yatırımla hazırlanan yeni üretim hattında üretiliyor. Tasarım ve geliştirme aşamaları için 1 milyar Sterlin harcandığı belirtilen bu yeni modelin, seri üretimine Aralık 2001 de başlandı. Land Rover, bu yeni versiyonunun hem şehir içi kullanımında, hem de arazi kullanımında kapasite ve lüks açısından yükseklere hedeflediğini ve geleneksel Land Rover özelliklerini gelişmiş elektronik, güvenlik ve yeni şasi ve süspansiyon tasarımı, daha güçlü motor, geliştirilmiş şanzıman gibi teknik özellikler ile birleştirildiğini belirtiyor. Land Rover'ın Yönetim Kurulu Başkanı ve CEO'su Bob Dover, yeni Range Rover'ın dünyanın en kabiliyetli aracı olduğuna inandıklarını söyledi. İkinci nesil modeli son yedi yıldır sınıfının en çok satan otomobili olma özelliğini koruyor.

Yüksek ürün kalitesiyle GÜRKAN...

**DÜNYA MARKALARI ve geleceğin ürünlerini
sizler için üretiyor.**

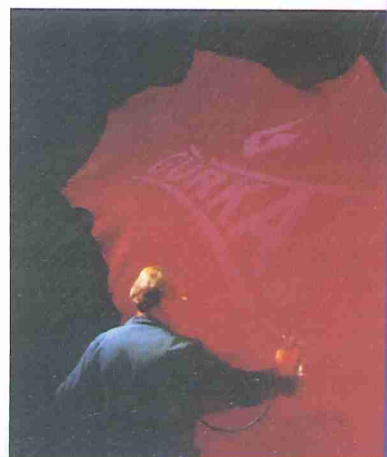
- GÜRSEL TEKSTİL
- GÜRKAN TARIM ÜRÜNLERİ
- BEŞLER PLASTİK
- FOÇA HAYVANCILIK
- SRL TEKSTİL
- GÜRSEL KİMYA
- VENÜS DERİCİLİK
- GÜRKAN PAZARLAMA
- AG TEKSTİL
- YAR TEKSTİL
- GÜRTEKS

S'O'D'A
SOCIETA' OIL DEGRAS & AFFINI

SLAM

EVERLAST
U.S.A.

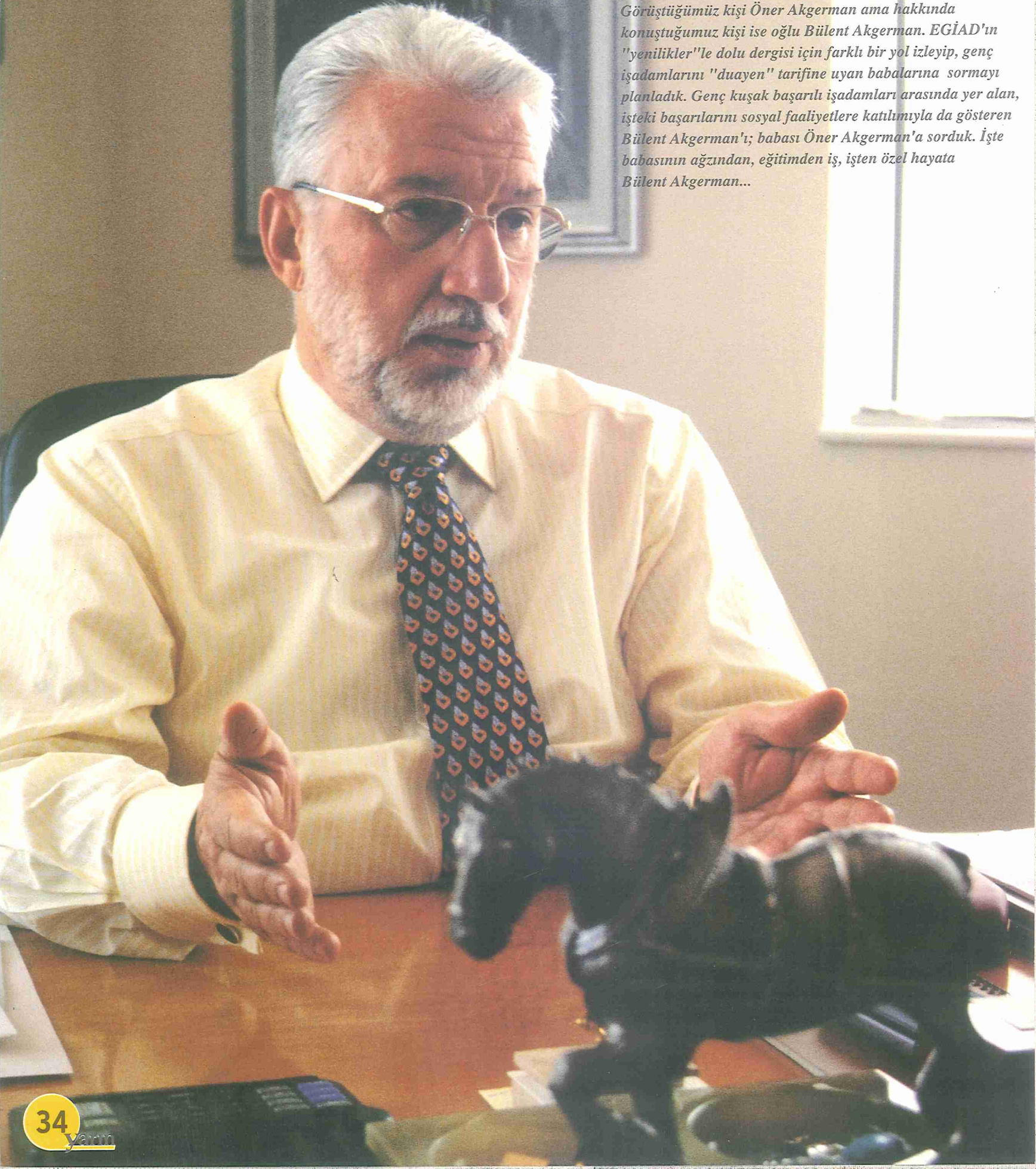

GÜRKAN

GÜRKAN ŞİRKETLER GRUBU
10014 Sokak No : 5 A.O.S.B. Çiğli / İZMİR
Tel : 0 232 328 05 95
Fax : 0 232 328 05 92

"benim oğlum iyidir"

Sohbetinden keyif aldığım, bilgi ve deneyimlerinden faydalandığım Öner Akgerman'ın karşısına ilk kez "gazeteci" kimliğimle çıktım. Aslında buna, tam olarak "gazetecilik" denilemez. Çünkü bu görüşmeyi EĞİAD yöneticilerinin ricasıyla "gönüllü katkı" amacıyla yaptım. Görüşme öncesinde söyleşiden çok röportaj planlıyordum. Ancak, yıllardır tanıdık olan bir kişi hakkında röportaj diliyle yazı yazmak hayli zor geldi. Bu nedenle söyleşiyi yeğledim. Bu arada anımsatmakta yarar var. Görüştüğümüz kişi Öner Akgerman ama hakkında konuştuğumuz kişi ise oğlu Bülent Akgerman. EĞİAD'ın "yenilikler"le dolu dergisi için farklı bir yol izleyip, genç işadamlarını "duayen" tarifine uyan babalarına sormayı planladık. Genç kuşak başarılı işadamları arasında yer alan, işteki başarılarını sosyal faaliyetlere katılımıyla da gösteren Bülent Akgerman'ı; babası Öner Akgerman'a sorduk. İşte babasının ağzından, eğitimden iş, işten özel hayata Bülent Akgerman...

Röportaj :Cemalettin ÖZDOĞAN
Fotoğraflar :Cüneyt ARIKAN
Öner AKGERMAN arşivi

İyi bir eğitim-öğretim aldığınıza inanıyor musunuz?

Kesinlikle inanıyorum. Robert Kolej'de öğrenmesini öğrendim. Tarih, coğrafya, hayat bilgisi ve edebiyat Türk Milli Eğitim sistemine uygun verilirdi. Biz onları aşarak daha başka neler öğrenebileceğimizi öğrendik. Öğrenmeyi öğrenmek çok farklı bir şeydir. Yani öğretileni öğrenmek değil, aktif eğitim. Şimdi bunu Işıkkent Eğitim Kampüsü'nde uyguluyoruz.

Peki, Bülent ve diğer oğlunuz Levent'in, eğitimleri için planlarınız oldu mu?

Gayet tabii. Her ikisi de ilkokulu mahalledeki okulda okudular. İzmir'de onun dışında bir olanak yoktu. Kaldı ki, yatılı bir okulu da kesinlikle düşünmüyordum. Bülent, Robert Kolej imtihanına girip kazandı.

Sizin planladığınız eğitim bu muydu?

Benim geçtiğim yol buydu. Tabii, Robert Kolej'i kazanması şartıyla o yolu çizmiştim. Kazandı ve o yola girip, o eğitimi gördü. Gerçekleri kabul etmek gerekirse, benim zamanımla Bülent'in zamanı arasında 30 yıllık bir fark var. Benim zamanımdaki Robert Kolej'in yatılı ve haftanın 7 günü eğitimi ile Bülent'in zamanındaki yatılı ve haftanın 5 günü eğitim arasında mutlaka farklar var. Biz hafta sonu eğitim yapardık. Yatılı öğrenci adedi, Bülent'in zamanına oranla çok daha yüksekti. Anadolu'dan çok öğrenci gelirdi. Hafta sonları oyunla öğrenme fırsatımız olurdu. İstanbul'daki nüfus yapısı nedeniyle çok daha rahat bir şekilde şehir hayatına girip çıkabiliydik. Bülent, yatılı olarak iki-üç kişiyle okulda kalıyordu. Çoğunlukla İstanbullular doldurmuştu okulu. Bizim dönemimizde muhakkak şu kadar Anadolu'dan, şu kadar İstanbul'dan tarzında kota vardı. Öğrenci

İstanbul'da ikamet ediyorsa bile onları da yatılı yapıyorlardı. Ders dışındaki zamanımızı, hayatla ilişkilerimize ve de spor eğitimine ayırıyorduk ve önemsiyorduk.

İyi bir öğrenci miydiniz?

Bazı şeyleri hatırlayamamakla birlikte uzun yıllar sonra gördüğüm bazı sınıf arkadaşlarım "Ya sen sınıfın hafızlarındandın diyorlar" Ama ben hiç hafız olduğumu hatırlamıyorum. Vasat bir öğrenci olarak hatırlıyorum kendimi. İnsanın hayatında hiç unutamadığı anıları vardır. Örneğin, Sabancı Üniversitesi Rektörü Tosun Karacaoğlu 12 yıllık sınıf arkadaşım. Tosun'un hem annesi, hem de babası matematik profesörüdür. Ama ben onu matematik dersinde hep geçtim. Matematiğim çok iyiydi. Soyadını hatırlayamadığım Sercan adlı bir hocamız vardı. Atatürk'e imzasını öğreten kişiydi. O bizim matematik öğretmenimizdi. Testlerde ben birinci, Tosun ikinci olurdu. Tabii; Tosun buna çok bozulurdu. İngilizcem vasattı, ancak sanat bölümünden iyi sonuçlar alırdım.

Matematikteki başarınız iş hayatınızda etkili oldu mu?

Ben, Matematiğim iyi diye başarılı olduğumu söyleyemem.

Bülent Akgerman da aynı okulun aynı sınırlarında eğitim gördü. Peki, o iyi bir öğrenci miydi? Kendinizle kıyaslar mısınız?

Bülent zekidir. Zekasına güvendiğinden, "Nasıl olsa hallederim" diye bazı şeyleri ihmal edebilir. Nitekim, Bülent, okul hayatında tek yıl hariç her yıl asgari üç, azami dokuz ikmal getirirdi. Ama hiç sınıfta kalmadı. Hele son sene 11 ikmal vardı ve hepsini verdi. Ben hiç ikmale kalmadım.

Yani siz daha iyi bir öğrenci miydiniz?

Şimdi, iyilik göreceli. Aktif eğitimde not yoktu. İyilikten kötülükten ziyade; zekasına fazla güvenen ters etkilerini yaşamak zorunda kalırdı.

Tek neden zekasına fazla güvenmek miydi?

Zekasına fazla güvenen insan bunu yapar diye düşünüyorum.

Babanız zengin miydi?
Eğitimimi kolaylıkla sağlayacak yapıydı.

Peki, Bülent Akgerman'ın babası mı daha zengin, yoksa Öner Akgerman'ın babası mı?
Bülent Akgerman'ın babası daha zenginmiş gibi davranıyordu.

Ekonomik rahatlık onun ikmale kalmasına yol açmış olabilir mi?
Ekonomik rahatlık, eğitim külfetini kenara itebilecek kadar değil. Liseyi bitirdikten sonra okulu ve devreyi tamamlamak için devam etti. Israrcıydı. Bir şeyi son dakikaya bırakma nedeni rahatlıktan olamaz. Bana göre ilk neden tembellik, ikincisi cesaret, üçüncüsü de organize olamamak.

Bunların hiç biri Bülent Akgerman'da yok mu?

Belki hepsi var, belki de yok. Onu tahlil etmeye gerek kalmıyor. Kendisinin onu görmesi gerekiyor. Okulu bitirip 10 yılı aşkın bir iş hayatından sonra görüyorum ki, tembellik değil. Taşıyacağından daha fazla yük taşımaya çalışıyor. İnanılmaz derecede takipçi olduğunu düşünüyorum. Dolayısıyla, "ihmal" de diyemiyorum. Cesarete gelince; bugün Şangay'da müşteri peşinde koşuyor. Demek ki, hiçbiri yok.

Robert Kolej sizin zamanınızda en iyi üniversite ayarında sayılıyordu. Başbakan Ecevit'in de bitirdiği okul...
Başbakan Ecevit, Robert Kolej'in lise kısmını bitirdi. Ancak ben, liseden sonra üniversitesini de okudum. Bülent de Robert Kolej'in ardından üniversiteye gitti. Ancak, Boğaziçi Üniversitesi'ne giriş uymadığı için Bilkent'e devam etmek zorunda kaldı.

Bülent Akgerman, planladığınız yüksek öğrenimi alabildi mi?

Hayır. Robert Kolej'in yüksek okulunun dört yıllık eğitim yapısı ile Boğaziçi Üniversitesi'nin eğitim yapısı arasında çok fark var. İkisini de çok iyi tanıyorum. Yüksek öğrenimin farklılığından yararlanamadık. Türkiye'de başka seçenek var mı? Yurtdışına gönderme durumu vardı, ama ben buna cesaret edemedim. Beş yıl sonra kardeşini ise zorlanarak gönderdim. Belki o devrelerde Bülent'in yaşantı, tarzı ve dışa dönük oluşu nedeniyle göze alamadım. Tabii, bunun

"Oğlum, benden çok daha az asabi ve toleranslı. İnsan ilişkilerinde benden çok daha iyi diyebilirim. Çok sıcakkanlı, bir yapıya sahip. Gözükara diyemeyeceğim kadar dikkatli. Ancak, tecrübeleri kendi elde etmek istiyor. Hayatta ileriye iyi bakabilen, eksiklerini iyi bildiği için büyük gayret sarfeden biri."

yanında ilk evlat olmasının da etkisi vardı. Kardeşini ise akrabaların telkini sayesinde gönderdik. Levent'e önemli faydalar sağladığını görüyorum.

İş hayatına geçmeden önce, "Benim oğlum" diye başlayarak devam edeceğiniz cümlede Bülent Akgerman'ı nasıl tarif edersiniz? Unutmayın, hiç tanımayan birine Bülent Akgerman'ı anlatıyorsunuz...

Oğlum, benden çok daha az asabi ve toleranslı. İnsan ilişkilerinde benden çok daha iyi diyebilirim. Çok sıcakkanlı bir yapıya sahip. Gözükara diyemeyeceğim kadar dikkatli. Ancak tecrübeleri kendi elde etmek istiyor. Onun için tecrübe ve bilgiyi devralmak ikinci planda kalıyor. Hepimizin yaptığı gibi aslında... Hayatta ileriye iyi bakabilen, eksiklerini iyi bildiği için büyük gayret sarf eden biri. Ancak, tereddüt ettiğim taraflarını sorarsanız bu konudaki ilk izlenimim her işi yapmaya kalkışan kişinin, bazı işleri eksik ve aksak yapabilir düşüncesi. İkazlarımı, "Hepsini hallederiz" diye geçiştiriyor. İlgil alanını biraz daha daraltması lazım. O da bunun farkında olduğunu ve kısıtlama zamanının yaklaştığını söylüyor.

Bülent Akgerman'ın iş hayatını kendinizle kıyaslayarak değerlendirir misiniz?

Benim iş hayatım ilk adımdan itibaren bir aile şirketi değil, çok ortaklı şirkette aile ağırlığına sahip bir yönetimin parçası olarak başladı. 30 yılı aşkın süre hep çok ortaklı, ama nominant bir ortamda iş hayatımı sürdürdüm. Kararların alınmasında, sonuçların yönlendirilmesinde başkalarının adına da konuşmak zorunda kaldım. Bülent de ilk aşamasında Çimentoş Grubu'na girdiği için çabuk neticeye varma gayretlerinde aynı şeyleri yaşadım. Dolayısıyla bir benzerlik var aramızda. Ancak, Bülent'in bundan sonra aile şirketinin tüm sorumluluğunu taşıırken, diğer ortaklarla uğraşmak yerine, kendi şirketinde ve kendi sorumluluğunda dikkatli davranmasını istiyorum. Çünkü aldığı bütün kararların yüzde yüz kendisine etki edebileceği bir yönetim yapısına sahip.

Bu bir dezavantaj mı?

Hayır, hatta avantaj bile onun için.

Dikkatli oluyor mu peki?

Olabileceğini zannediyorum. Şu anda bende oluşan bir tereddüt yok.

Gerek şimdiki iş yapılanmanızda, gerek öncekinde yapılanmada Bülent Akgerman'la görüşmelerinizde uyarılarınıza dinledi mi, yoksa bildiğini mi yaptı?

Bülent iş hayatında hiçbir zaman bana karşı gelmedi. Gençliğinde özel hayatında yelkenlerin şişmiş olduğu devrede ise dediklerimi yapmadı. Ama olgunlaştıktan sonra hiçbir zaman sözümünden çıkmadı.

Sizden bir bayrak aldı. Bayrağı daha yukarıya çıkaracak mı?

Bence o bayrağı mükemmel götürecektir.

Bu ona güveninizin tam olduğunu gösteriyor...

Evet, kesinlikle güveniyorum. Aksi olsaydı mesajı alsın diye hemen söylerdim.

Bülent Akgerman'ın çok bilinen bir yanı var. Hangi taşı kaldırsanız altından o çıkıyor. Hemen her sosyal faaliyet ve çabada onu görüyoruz. Herhalde İzmir'deki dernek ve oluşumların tamamında yer alıyor. Yine kendinizle kıyaslayarak Bülent Akgerman'ın bu yanını değerlendirebilir misiniz?

Kendisini uygun bir dille uyardım. Bu kadar yükü layıkıyla kaldıramayacağını söyledim. Bir şey yapmak istiyorsan onu tam anlamıyla yapabileceğin zaman yap. Yoksa, her bir yerden ufak ufak parçalar alarak değil. Bu, kişinin benliğinden de bir şeyler götürür. Dünyanın her yerinde yaşayan insanların sosyal yapısı ve ilişkileri önemli. Özellikle iş hayatında şart. Kapalı kapılar ardında iş hayatını yürütemezsiniz. Ancak, koltuğunuzun altında taşıdığımız karpuzları belli bir zaman sürecinde azaltmanız gerekir.

Niye yapıyor sizce?

Bülent yapı itibarıyla dışa dönük bir insan. Hiçbir şeyden uzak kalamaz. Yalnız kaldığı zaman sesizlik olmasın diye müzik dinler, televizyon seyredir.

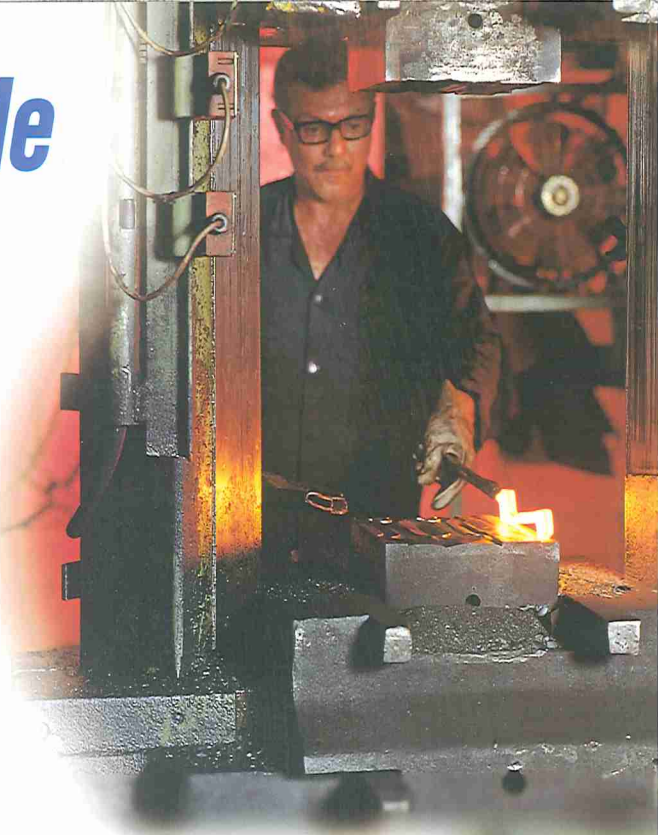

El Aletleri ve Sıcak Dövmede 34 yıllık tecrübe

Türkiye'mizin ilk ve en büyük el aletleri fabrikası olan İZELTAS, sıcak dövme parça üretimi ile, otomotiv ve savunma sanayine, tarım aletleri sektörüne, elektronik sanayine, havacılık ve denizcilik sektörüne, ağır iş makinaları endüstrisine, barajlar ve otoyollar gibi altyapı yatırımlarına, inşaat sektörüne ve cerrahi alet üretimi ile tıp sektörü gibi birçok sektörlere hizmet vermektedir.

30 gr.'dan 10.000 gr. kadar dövme parçalar, sahip olunan güçlü ve modern makina parkında yüksek teknoloji ve titiz bir kalite kontrol ile üretilmektedir.

ISO 9002 ve TSE belgeleri ile kalitesi ve sistemi onaylanmış İZELTAS ürünlerini, ülkemize ve Tüm dünyaya her yıl artan miktarlarda "sonsuz müşteri memnuniyeti ilkesi ile" başarıyla pazarlamaktadır.

K-Q
TS-EN-ISO
9000
TS-EN-ISO 9002

İZELTAS
İZMİR EL ALETLERİ SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

Kemalpaşa Cad. No: 41 Şişkekent - İZMİR
Tel: (0.232) 472 13 75 (Pbx) Fax: (0.232) 472 13 78
<http://www.izeltas.com> e-mail info@izeltas.com

"60 yaşındayım ama kendimi 40 yaşında hissediyorum. Evlatlarım bana torun vermeden de yaşlanmayacağım. Torun sahibi olduktan sonra, geriye çekilip (Bülent sen geç artık) diyeceğim..."

Hiperaktif mi?

Hiperaktif biraz fiziksel bozukluğa giriyor. Dışa dönük demek daha doğru olur. Örneğin, Sports'a üye oldu ama hiç gitmedi. Başlamasını çok seviyor ama götürmekte zorlanıyor. Belli zaman sonra bunlardan sıkılacak ve bırakacak.

Bir siyasi partiye girip görev alması konusunda ne düşünüyorsunuz?

O konudaki düşüncelerim çok olumlu. Mutlaka yerel yapıda bir şey olmalı. Bu durum insanları ve mesleği tanımada yararlı olacaktır.

Bu konuda sizden destek ve onay alıyor öyleyse..

Evet. Örneğin, Cem Boyner'in partisi için o zaman teşebbüs edip sordu. "Seni kullanacaklar" dedim, büroya platin döşettiler. Tabi, bu şekildeki ilişkilerin kişiyi yıldırması gerekiyor. Oradan ayrıldıktan sonra ANAP'a çok daha bilinçli bir yaklaşımla girdi. Ona şunu söyledim: "Siyasi hayatta alacağın görevleri ülkeye ve topluma müşterek katkı sağlamak için taşıyacaksan desteklerim. Ancak, genelde siyasi ilişkiler iş hayatında bazı kapıları açmak için kullanıldığı zamanlarda yaşantını yozlaştırırın." Siyasi hayatın şu an mevcut bir yapısı var. Olmaması icap eden... Sizler sayesinde gelecekte daha çağdaş bir yapıya ulaşacak.

Sizin önerileriniz doğrultusunda hareket ediyor mu?

Sabırla dinliyor. Bazı konularda aksi görüş bildiriyor. Ancak, sonunda benim dediğimi benimsiyor, inat etmiyor.

Bülent Akgerman'a son yıllarda hiç mektup yazdınız mı?

Hayır. Mektup insanın kendini ifade etme güçlüğü olması durumunda kullanılan bir yöntem. Orada kullanılacak kelimelerin bir vasiyet gibi olması da arzu etmediğim bir şey. Benim zaman zaman büyük iletişim sorunlarım oldu oğlumla. Yaş olarak; ergenlik çağı, lise çağı, askerlik öncesi, iş hayatının ilk günleri... Bunlara ayrı objektiflerden bakılması gerekiyor. Ancak, anne veya baba objektif değiştirmeyi bazen unutup. Filtreyi takmak icap ederken unutuluyor ve film yanıyor. Yüksek eğitilmiş birine ortaokul mezunu gibi bakarsanız film kopuyor. Biz de yaşadık bunu.

Bugün geldiği noktadan gurur duyuyor musunuz?

Bir kişinin oluşması için bazı evrelere ihtiyacı var. Bülent son üç senesinde yalnız iş olarak değil, diğer konularda da çok büyük atılımlar yaptı. Belki onları gösterme fırsatını buldu.

Böylece Bülent Akgerman'ın özel hayatını kulağımızı ters göstererek sormuş oldum.

60 yaşındayım. Yetişkin ama çocuk sahibi olmayan evlatlarım var. Kendimi 40 yaşında hissediyorum. Yaşımın yükselmesi lazım ki, ona göre adımlarımı atayım. Evlilik olacak, gelin, torun olacak, onun sevgisi olacak. Ondan sonra geriye çekilip, "Haydi Bülent sen geç buraya" diyeceğim.

Yani tümüyle devretmek için torun bekliyorsunuz?

Bu, ağırlıklı bir neden.

Sizce evlenmekte gecikti mi?

Aslında tam zamanı. Gecikti deyince; "Bunu nasıl telafi edecek?" diyeceksin. Bir insan bir işi başka şekilde yapmaya ne zaman başlar? Diğer koşullar da gerçekleştiği zaman. "Başka koşuldan kastınız ne?" diye sorarsanız örneğin, direksiyonu başkasına vereceksin. Ama nasıl? Kendini o direksiyonu bırakmaya hazır hissetmen lazım.

Telkinleriniz oluyor mu?

Eşimin oluyor. Ancak, benim de söylediğim zamanlar var. Daha önemli bir nokta ise çocuk sahibi olması korkunç bir olgunluk veriyor insana. Ben ilk çocuğuma 27 yaşında sahip oldum. Benden o günleri yarım saat içinde kağıda dökmemi istesen en az 15 sayfa yazı yazarım. Doğum öncesi, hastane, eve gidişim, ilk doğum günü... Ona karşı sorumluluk bambaşka bir olay. İnsanın çocuğunun olması sorumluluğu daha sağlam temellere oturtuyor. İş sorumluluğu ile evlat sorumluluğu birbirinden çok farklı anlamlar içeriyor.

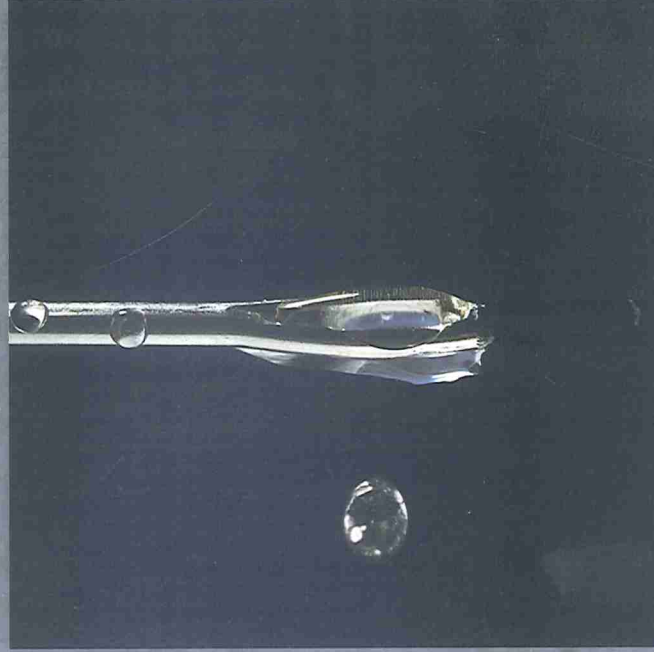
Ben, Bülent üzerine hiçbir zaman son sözü söylemeyeceğim. Çünkü Bülent, bugünkü durumundan çok daha fazla, çok daha iyi şeyler yapabilecek yapıya sahip.

Öner Akgerman kimdir?

1942 yılında İzmir'de doğdu. İlkokulu İzmir'de bitirdikten sonra orta, lise ve yüksek eğitimini İstanbul'da Robert Kolej'de yaptı. 1965 yılında aynı okulun "İş İdaresi ve İktisat" bölümünden mezun oldu. Askerlik hizmetini Konya 2. Ordu Karargahı'nda tercüman teğmen olarak yapıp, 1968 yılında kontrolör görevi ile Çimertaş'ta çalışmaya başladı. 1974 yılında bu şirketin yönetim kuruluna seçildi. 1976 yılında da Genel Müdürlük görevini üstlendi. 1984 yılında yönetim kurulu başkan vekilliği ve genel koordinatörlük görevine getirildi. 1995 yılında başkan vekilliğine ilave olarak murahhas azalıklı görevlendirildi. 1978 - 1992 yıllarında Ege Bölgesi Sanayi Odası Meclis Üyesi, bu yıllar içinde dört yıl süreyle yönetim kurulu üyesi yaptı. Diğer taraftan 1981-1984 tarihleri arasında Türkiye Çimento Müstahsilleri Birliği Başkan Vekilliği ve Yürütme Komitesi Başkanlığı'nı üstlendi. 1974 yılından bu yana Avrupa Çimento Birliği Türkiye Delegasyonu'nda üyelik yapıyor. Çimertaş'daki çalışmalarını sırasında hazır beton, gaz beton, çimstone (doğal taş), inşaat, sigorta, turizm şirketlerinin kurulmasını sağladı. Çimertaş Eğitim ve Sağlık Vakfı ile Çimertaş Amatör Atletizm Kulübü'nün kuruluş ve gelişmelerine katkıda bulundu. Eylül 2001 itibariyle Çimertaş Topluluğu'ndaki çoğunluk hisselerini diğer bir grup ortakla birlikte satmak suretiyle anılan kuruluştan ayrılmış olup yeni yatırımlar üzerinde çalışmaktadır. Halen Çimertaş Eğitim ve Sağlık Vakfı'nın Yönetim Kurulu Başkanı'dır. İzmir Tenis Kulübü ile Çeşme Yelken Kulübü üyesidir. Aynı zamanda Amerikan Robert Kolej ve Amerikan Board Okulları Müttevelli Heyet Üyesi ile Işıkkent Eğitim Kampüsü İcra Komitesi Başkanlığı'nı da yapmaktadır. Ayrıca TÜSİAD, ESİAD ve TESEV üyesidir. Evli, iki erkek çocuk babasıdır.

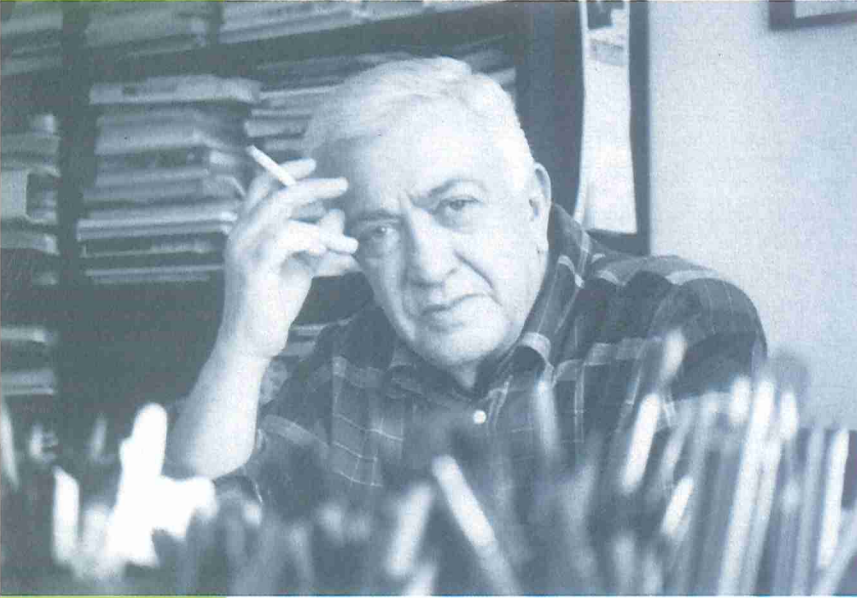

su iğne deliğinden bile geçer...

btm®

su yalıtımında **27** yıllık tecrübe

güldürürken düşündürmek kolay mı?

Çok çalışarak, sürekli kendini geliştirerek, 58 yıla sığdırılan 35 bin karikatür ve sayısız ödül dünyanın en iyi 106 çizerinden biri olmayı getirmiş... Semih Balçioğlu ile yaşam biçimi olarak tanımladığı "karikatür" üzerine konuştuk...

Karikatüre başlamanız nasıl oldu?

1943'te ilk karikatürüm yayınlandı ve o günden bugüne devamlı olarak çiziyorum. Şimdi, geriye baktığım zaman, 58 yıl olmuş. Bu sadece meslek olarak değil, insan ömründe uzun bir süre. İlk karikatürüm yayınlandıktan üç yıl sonra Türkiye çok partili döneme geçti. Çok partili döneme geçince, gazeteler bir yenilik olarak karikatürü ele aldılar. Çünkü ondan evvel muhalefet yapılmıyordu. Muhalefet için de en kuvvetli silah karikatürdü. Benim kuşağım (beş-altı kişiydik) genç yaşta kendimizi gazetenin ilk sayfasında bulduk. Bu hem zevkli, hem de çok mesuliyetli bir işti. Daha acemiliğimizi atmamıştık, bırakın çizgideki ustalığımızı, kendi kişiliğimize dahi tam olarak kavuşmamıştık. Çize çize, hata yapa yapa acemiliği üzerimizden attık. Karikatür yalnız Türkiye'de yapılan bir sanat değil, dünyanın her yerinde yapılıyor. Onun için yalnız kendi ülkenizin sanatını ve karikatürünü değil, dünyanın bütün ülkelerinin sanatını ve karikatürünü çok iyi izlemeniz gerekiyor. Meksika karikatürü, Norveç karikatürü deyince bileceksiniz. Bu şekilde bir boyutunuz olacak.

58 yıl... Severek, kendinizi adayarak yaptığınız işiniz... Sizi karikatüre yönelten ne oldu?

Ben beş kardeşin en küçüğüyüm ailede. Üç ağabeyim, bir de ablam var. Bizim evde hep karikatür olan gazeteler ve mizah dergileri alınır, bunların içindeki karikatürler tartışılırdı. İki ağabeyim Galatasaray Lisesi'nde okuyordu. Fransa'da yayınlanan iki mizah dergisine de aboneydiler. Bu mizah dergileri de eve geliyordu. Şimdi gelin de karikatür yapmayın. Bu açıdan çok şanslıyım.

Daha dört yaşımdayken, her çocuğa sorulduğu gibi bana da, "Büyüyünce ne olacaksın?" diye sorulduğunda "karikatürcü

olacağım derdim. Aile büyüklerim beni gördüğünde "Semih, oğlum, ne iş yapıyorsun?" diye sorarlardı. Ben de, "Karikatür çiziyorum" cevabını verirdim. Bu soruyu, "Başka ne iş yapıyorsun?" takip ederdi. Yalnız karikatür değil, sanatın her dalı meslek olarak kabul edilmemiştir Türkiye'de.

1943 yılında, o zamanın en önemli mizah dergilerinden "Akbaba", gençler için bir sütun açtı, "Genç Fırçalar" diye. Rahmetli küçük abim Şahap, "Sen de buraya bir şeyler gönder" dedi. Ben bir şeyler çiziyordum ama onlar karikatür filan değildi, çocukça şeylerdi. Ben de bir karikatür gönderdim, ama çıkmadı. Bir hafta sonra kendim götürdüm. Bu karikatür yayınlandı.

"Öyle bir iş ki sanat, çok disiplinli olmak gerek. Kendinizi eğitmeniz ve bir disiplin içinde çalışmanız gerekiyor. Bulduğunuz yerde kalırsanız gerilemiş sayılırsınız."

Karikatürü çok seviyorum. Geçenlerde bir hesapladım, bugüne kadar sadece yayınlanmış 35.000 karikatürüm var, bu gerçekten çok büyük bir rakam.

Bir müze oluşturacak kadar karikatürünüz var...

Müze dediniz aklıma geldi, bundan üç yıl önce Yapı Kredi Yayınları'ndan "Kapadokya" isimli bir karikatür kitabım çıktı. Bu sırada Ürgüp Belediyesi bir park yaptırıyor. Ben Kapadokya'yı konu alıp bunu kitaplaştırdım parka benim adım verildi. Şimdi de benim adıma bir galeri yapıyorlar, sonra onu müzeye çevirecekler. Müzenin temeli atıldı, önce bir galeri, sonra müze düşünülüyor.

Yaptıklarınızın ödüllendirilmesi meslek

yaşamınızı ne yönde etkiliyor? Yani, Semih Balçioğlu üzerinde bunun etkileri neler oldu? Hep motive eden bir şeyler olmuş sizi...

Var tabii. Siz genç yaşta böyle başarılı şeyler yapınca omuzunuza bir mesuliyet biniyor. Böyle bir mesuliyet binince de iş daha ağırlaşıyor. Bir de şu var: Dernek kurmak, karikatürü kağıt ve kalemle kurtarmak...

Hem yaratıcılığınız, hem de girişimciliğiniz ön plana çıkıyor...

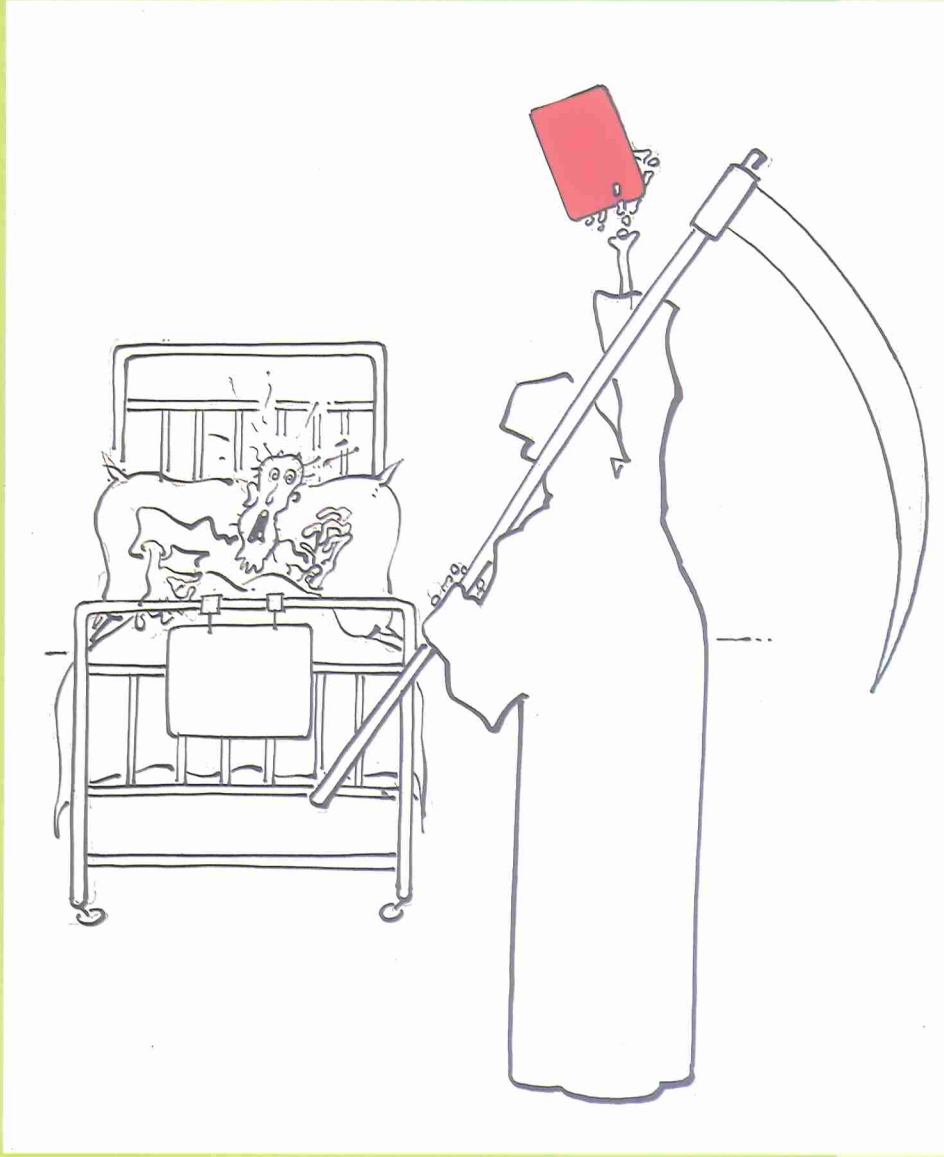
Yalnız kendim için değil, tüm bunları mesleğim için yapıyorum. Madem benden böyle bir beklenti var, bunu yerine getirmek mecburiyetindeyim. Bu benim için bir görev oluyor, bir de bu mesuliyet sırtınıza binince mecbursunuz yapmaya. Bu bakımdan meslek yaşamımı ve özel yaşamımı etkiledi. Onun için de beş çalışıyorsam sekiz çalışmak mecburiyetinde hissettim kendimi. Bir yere çıkmak kolay değil Türkiye'de. Dünyanın her tarafında da bu böyle ama bir yerde kalmak çok önemli. Bulduğunuz yerde hep aynı noktada kalırsanız gerilemiş sayılırsınız. Daima ilerleyeceksiniz. Sanat budur. Aynı yerde kalmanızı kabul etmez hiçbir zaman için. Onun için hep çalışmak zorundasınız, neden 35 bin karikatür yapayım?

Tabii şu var... Yerinizi korumak derken, kalitenizden de ödün vermeden, hep gelişerek, bir şeyler katarak ama tarzınızı da koruyarak. Tabii, bir de politikanızdan ödün vermemek var.

"Türkiye'de mizahla uğraşmak nasıl bir duygu?"

Şimdi tabii Türkiye'de mizahla uğraşmak zor bir şey.

1978-79 yılı idi. Bülent Ecevit ile karikatürlü röportaj yapmak için Ankara'ya gitmiştim. Meclis'teki odasında konuşuyoruz.

“Artık insanlarımızı güldürmek kolay mı?”

Zor tabii, bu ortamda insanları güldürmek çok zor. Sokakta şöyle toplu halde insanlara baktığınız zaman gülen bir yüz ifadesine zor rastlıyorsunuz.

Bir süre sonra olur belki, millet üşütür, göbek atmaya başlar, şarkı söyler. Daha oralara gelmedik ama geleceğiz herhalde. Tabii bu arada, karikatür sadece güldürmek değil, aynı zamanda düşündürmek sanatı. Ama içinde mutlaka güldürü öğesi de olacak. Bu koşullarda çok zor. Bizden önceki ustalarımız Cemal Nadir, Ramiz Gökçe’de gördük, okurun sorunu neyse gazetede onu vermek mecburiyetindesiniz. Sizden o bekleniyor pür sanat beklenmiyor. Birisi yazacak, birisi de çizecek.

“1950 kuşağı Türk karikatüründe önemli bir kuşaktır. Türk karikatüründe modern anlamda ne yapılmışsa bu kuşak yapmıştır.”

Bülent Bey, her zamanki nezaketi ve terbiyesiyle dedi ki, “Semih Bey, ben karikatürcülere üzülüyor ve acıyorum, Türkiye’de olaylar o kadar komik ki, karikatürcü bu olaylara karikatürün içindeki komik unsuru nasıl katacak çok merak ediyorum, herhalde yurtdışındaki meslektaşlarınızdan üç dört misli daha çok çalışıyorsunuz?”

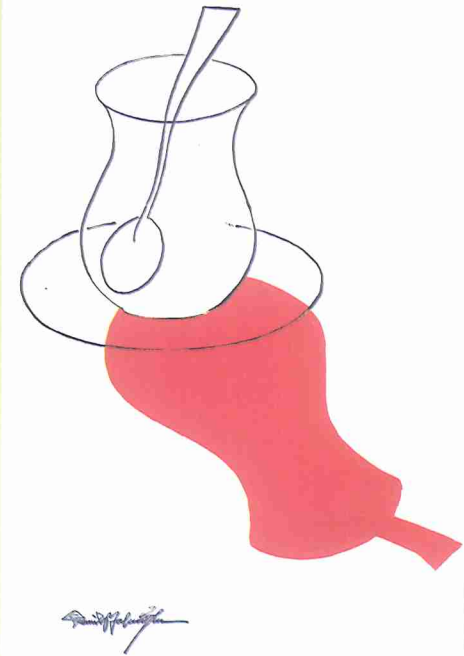
Haklıydı, çünkü öyle bir ülkedesiniz ki, bundan 6 yıl filan önce bir Kültür Bakanı mezbaha açtı, bu dünyanın başka hiçbir yerinde olmaz. Doktora gidiyorsunuz Gaziantep’te ya da Urfa’da, durum nasıl diyorsunuz, “İyi ama kışın fazla hasta gelmez, yazın gelir” diyorlar. Neden diyorsunuz, çünkü damdan düşüyorlar cevabını alıyorsunuz. Neresine baksanız karikatür var. O yüzden Türkiye’de karikatür çizmek her bakımdan zor.

Peki, “zor” derken; geçmişle karşılaştırıldığında daha mı zor veya bilinmez?

Bir kere Türk karikatürü çok büyük bir aşama geçirdi. 70’li yıllarda Avrupa’da bir Türk karikatürü ekolu vardı. Şimdi bizler yarışmalardan çekilince bizden sonra gelen kuşaklar bu uluslararası yarışmaları küçümsediler. Bu yüzden hiçbir Türk ortalarda gözükmez oldu. Herkesin ve her ülkenin reklama ihtiyacı vardır.

Bunun sanatla da taşınıyor olması çok önemli aslında.

Tabii ama, “biz yarışmalara girmeyeceğiz” diyorlar. Halbuki çizgileri ve esprileri müsait. Neden bu fikre kapıldılar bilmiyorum. Benim kuşağında, beş - altı kişi 10 yıl süreyle bu yarışmalara katıldık. Türkiye’ye sanatın ve sporun, hele sanatın hiçbir dalından bu kadar çok ödül gelmedi. 1958’lerden günümüze kadar yurtdışından Türkiye’ye karikatürden gelen ödül 300 civarındadır. Bu sanatta çok büyük bir rakam. Ne resimde, ne tiyatrodada, ne edebiyatta bu kadar ödül yok. Onun için Türk karikatürü ve son iki üç yıldır da siyasi karikatür bir inişte Türkiye’de. Gazeteler artık karikatüre bir kibrit kutusu kadar yer veriyorlar. Birinci sayfada ve içeride siyasi karikatür yok. Basın değişti, gazetecilerden patron oluyordu, şimdi işadamından patron oluyor. Karikatür eleştiriyi beraberinde getirir. Eleştiriden korkuyorlar. Siyasi karikatür bitkisel hayatta ama ben karikatürcüyü suçlamıyorum. Suç patronda.

Gençlere tavsiyeler...

“Gençler zaten bu işe girmişler ama mesleklerinde daha öteye gitmeleri için mutlaka çok çalışmaları lazım. Çünkü sanatın tembellikle hiçbir ilgisi yok, sizi ezer geçer.

Çizgileri, esprileri, her şeyleri var. Tekrar söylüyorum, mutlaka uluslararası yarışmalara katılmaları lazım.

Hem kendilerinin, hem de Türkiye'nin buna ihtiyacı var. Büyük bir tramlendir orası. O tramlene çıkmak lazım.

Yalnız Edirne ve Ardahan arasında yapılan bir sanat değil bu.

2002 yılı, karikatürün çok gelişeceği, her yerde karikatürün yapılacağı bir yıl olacak, buna inanıyorum.

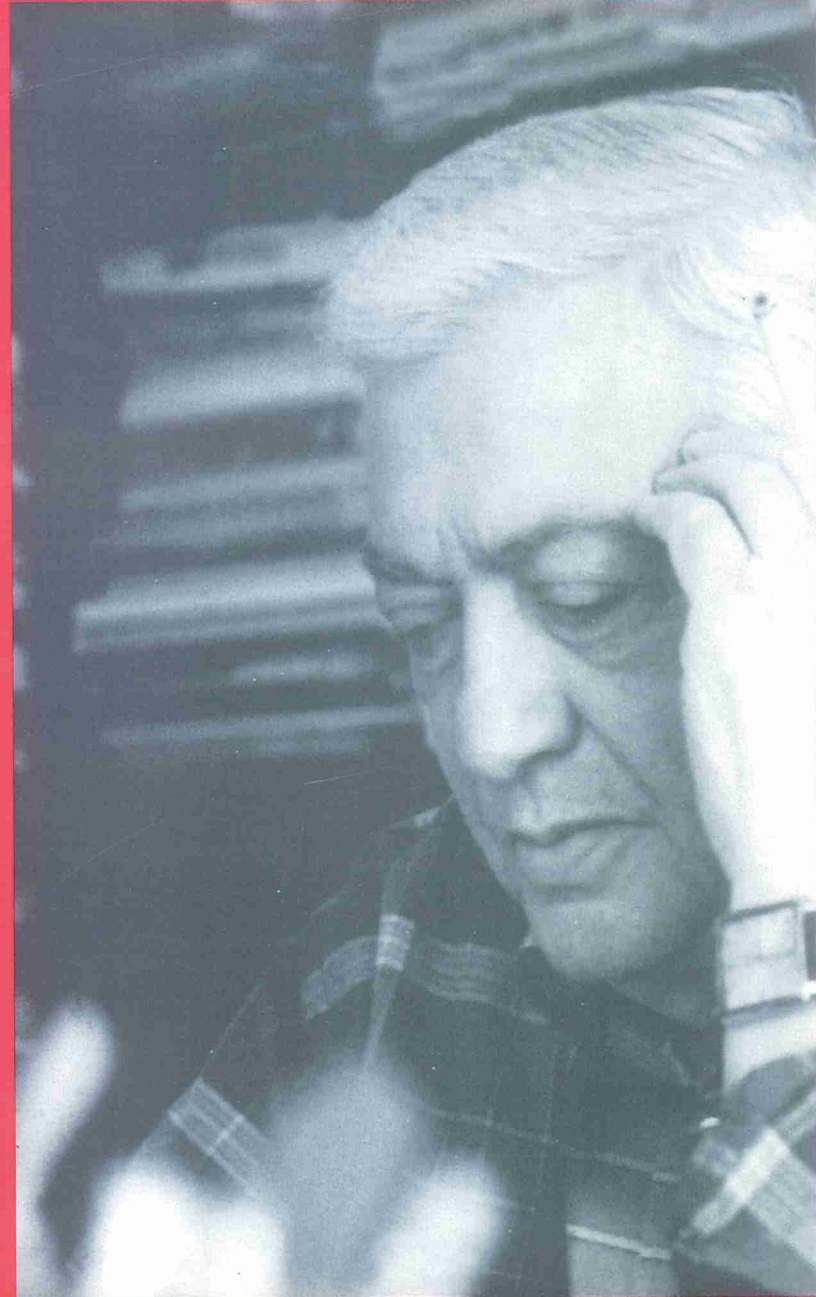
Karikatürde büyük bir patlama olacak, bu gerçek.

Avrupa'daki resim akademilerinin yıl sonu bitirme sergilerine bakıyorsunuz, (İngiltere'de, Hollanda'da) resime bile mizahı koyuyorlar. Reklamlara bakıyorsunuz, mizah var.”

“Günde en az 10 saat çalışırım. Çünkü sanatın hiçbir dalı, hele hele karikatür, tembelliği kabul etmez. Eğer tembellik puan getirirse, Türkiye süper bir devlet olurdu. Herkes kahvehanede, yollarda.

Semih Balcioğlu Kimdir ?

Semih Balcioğlu, 1928 yılında İstanbul'da doğdu. Işık Lisesi ve Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde okudu. Akademinin grafik bölümünden mezun oldu. İlk eseri 1943 yılında Akbaba mizah dergisinde yayımlandı. Meslek yaşamında yurtiçi ve dışında 41 ödül kazandı. Balcioğlu, Gabrovo Mizah Evi'nin yaptığı oylama sonucu dünyanın en iyi 106 çizerinden biri olarak kabul edildi. İtalya, Bulgaristan, İsviçre ve Polonya karikatür müzelerinde, Almanya'daki Wilhelm-Bush karikatür müzesinde eserleri sergilendi. Türkiye'de üç boyutlu karikatürü gerçekleştiren ilk sanatçı olan Semih Balcioğlu'nun seramikle yaptığı karikatürleri 1964 yılından itibaren üç yıl arka arkaya İstanbul ve Ankara'da sergilendi. Bugüne kadar yurtiçi ve dışında olmak üzere toplam 67 kişisel sergi açan Balcioğlu'nun, “Güle Güle İstanbul” adlı eseri İtalya'nın Pescara kentinde yapılan karikatür kitapları yarışmasında birincilik ödülü kazandı. 1969 yılında iki arkadaşıyla Karikatürcüler Derneği'ni kuran ve yedi dönem derneğin başkanlığını yapan Semih Balcioğlu, 1996 yılında derneğin onursal başkanı oldu. 1973-1979 yılları arasında Türkiye Gazeteciler Sendikası Genel Başkanlığı görevinde bulunan Balcioğlu, 2002 yılı TÜYAP Onur Çizeri seçildi.

“7 Ocak 1943 tarihini hiç unutmuyorum. O gün benim için bir ateşleme oldu. O günden beri de kalemi bir daha bırakmadım. Karikatürü çok seviyorum, benim yaşam biçimim. Zaten başka da bir şey yapamam. Karikatürsüz yaşayamam, o benim oksijenim...”

Çimento ve Hızır Betonda Uzman

BATICİM

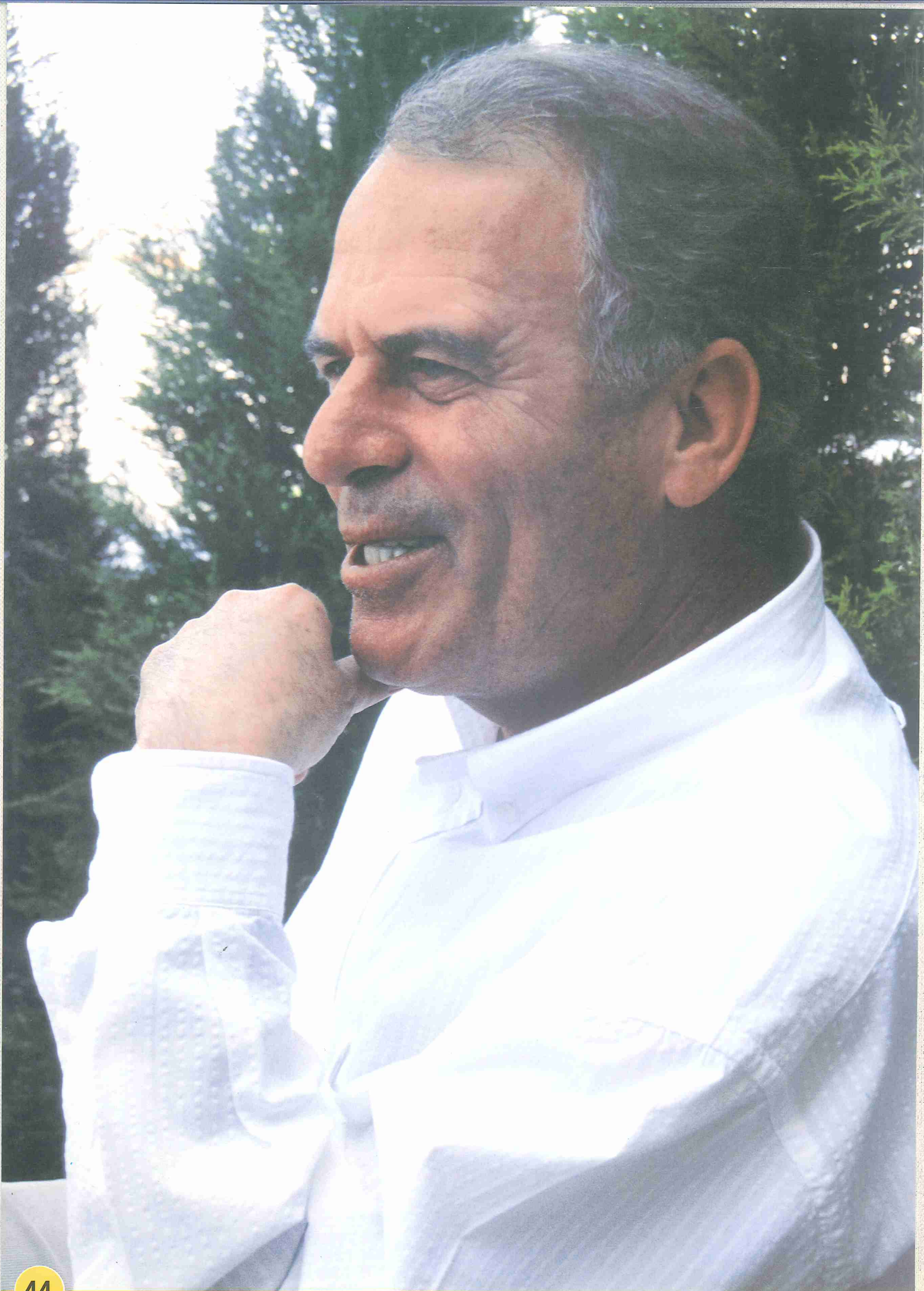
BATI ANADOLU ÇİMENTO SANAYİİ A.Ş.

Ankara Asfaltı No.335 Bornova İZMİR

Tel: (0-232) 388 00 60

Telefax: (0-232) 388 34 06

e-mail: BATICİM@gediknet.com

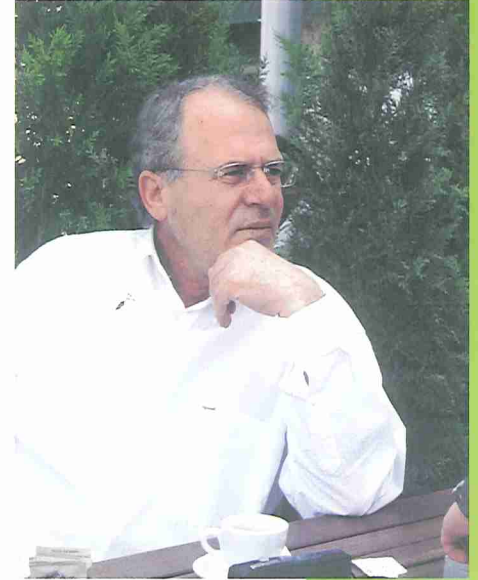

"ege sporda kayıp"

Röportaj :Gürsel KURU
Fotoğraflar :Cüneyt ARIKAN

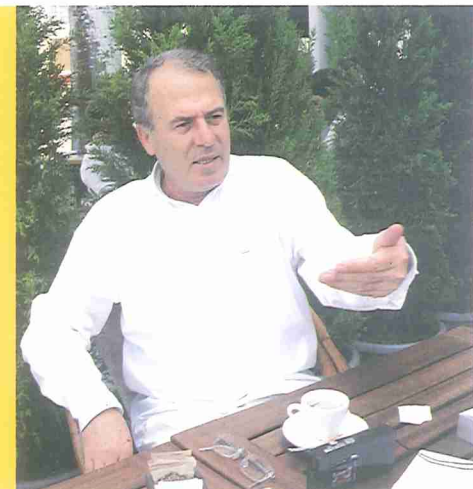
Çeşme'de, 1949 yılında doğdu... 10 Kasım'da dünyaya gelince ailesi kendisine Ulu Önder Atatürk'ün ismini verdi... 1965 yılında futbola tanışmak üzere Altay'ın kapısını çaldı... Futbolcu olmaz diye geri gönderildi... Küsmeydi, yılmadı ve içindeki hırs futbol aşkıyla pes etmedi. Çalıştı, çabaladı ve sonunda Altay'a kendini kabul ettirdi. Altay'daki başarılarıyla önce Ümit Milli, sonra A Milli Takım'a kadar yükseldi. Yıllarca milli takım formasını onurla taşıdı. Altay'ın unutulmaz kaptanları arasına girdi. "Büyük Mustafa" lakabını aldı. Hep böyle de kaldı. Yıllar yılları kovaladı, Altay'dan koşturdu. Futbol yaşamına Galatasaray'da nokta koydu.

Onun için futbolda yeni bir dönem başladı. Bu dönem teknik adamlıktı. Galatasaray'ı Avrupa'da Şampiyon Kulüpler Kupası'nda yarı finale taşıyarak tarihe geçti. A Milli Takımı da Avrupa Futbol Şampiyonası finallerine götürdü. Fenerbahçe'yi beş yıl aradan sonra şampiyonlukla kucaklaştırdı. Türk futboluna damgasını vuran Mustafa Denizli, EĞİAD'ın konuğu oldu. Sorularımızı açık yüreklilikle yanıtladı, İzmir ve Türk futbolu hakkında çarpıcı açıklamalarda bulundu.

İzmir ve Ege'de spor denince neler söyleyebilirsiniz?

Ege'de spor aşağı yukarı son 40 yılda hiçbir aşama kaydetmedi diyebiliriz. Bununla birlikte iddialı bölge olma özelliğini de yitirdi. Oysa, 1960'lı yılların ortalarında İzmir futbol ve basketbola damgasını vurmuştu. O zamanki kulüp yapıları ile bugün arasında pek fazla bir değişiklik de olmadı. Ancak, özel sektörün spora girmesinden sonra özellikle İstanbul'daki futbol bütçeleri Ege ve diğer bölgelerle kıyaslanamaz duruma geldi. Tabii, bu da Ege'de sporu her alanda geriye götürdü. Bu söylediklerimi alınan sonuçlar da tasdikliyor. Onun dışında bir de İzmir halkının kulüplere ve spora olan desteği belki de yoğun bir göçten ötürü bu duruma uğradı. İzmir yaklaşık üç - dört bölgeye ayrılmış. Üstelik kentteki güçlü takımlar destekçileriyle bugüne kadar yaşadılar. Ama şu anda ne Karşıyaka'da, ne Göztepe'de, ne Altay'da, ne de İzmirspor'da eski heyecanları göremiyoruz. Ancak ve ancak İkinci Lig'de şampiyonluğa oynayan takımlarda desteği görüyorsunuz. Ege'de spor maalesef geriye gitti.

İzmirli işadamlarının spora bakış açılarıyla birlikte meslek hayatlarındaki fotoğrafı sizce nasıl?

Kulüplerin yapısı işadamlarının bütçeleriyle bugüne kadar doğru orantılıydı. İzmir'deki her kulübün başında bir işadamı vardı. Ancak, o zamanki bütçeler, işadamlarının karşılayabileceği bütçelerdi. Ancak bugün, bütçeler öyle bir hale geldi ki, değil işadamlarının holdinglerin bile karşılaması son derece zor. Karşınızdakiler 50-60 milyon dolarla sezona girerken, sizin burada işadamlarının desteğiyle kulüpleri ayakta tutma şansınız yok. Bugün çok şey değişti. Eskiden işadamları da o güne göre kulüplere boşuna bu desteği vermediler. Evet, hepsi sporu seviyorlar, sempati duyuyorlar ama o desteğin arkasında ileriye dönük düşünceler, yatırımlar vardı. Nitekim, hepsi de kendilerine dönmüştür.

Bu maddi bilançoların dışında İzmir ile İstanbul kulüplerinde görev yapan yöneticiler arasında ne gibi farklar var sizce?

Türkçe'de bir söz vardır: "Yoktur, birbirimizden farkımız" diye. Aynıdır oradakilerde. Doğal olarak buradakilerden daha büyüğe oynarlar. Hem maddi, hem de gelecekleri bakımından. Hiç kimse Galatasaray'ı, Fenerbahçe'yi, Beşiktaş'ı çok seviyor diye cebinden milyonlarca dolar vermez. O doların bir şekilde dönüşü vardır. Oradaki yönetici bakışları buradan farklı olmamakla birlikte, gene de hedefte farklıdır.

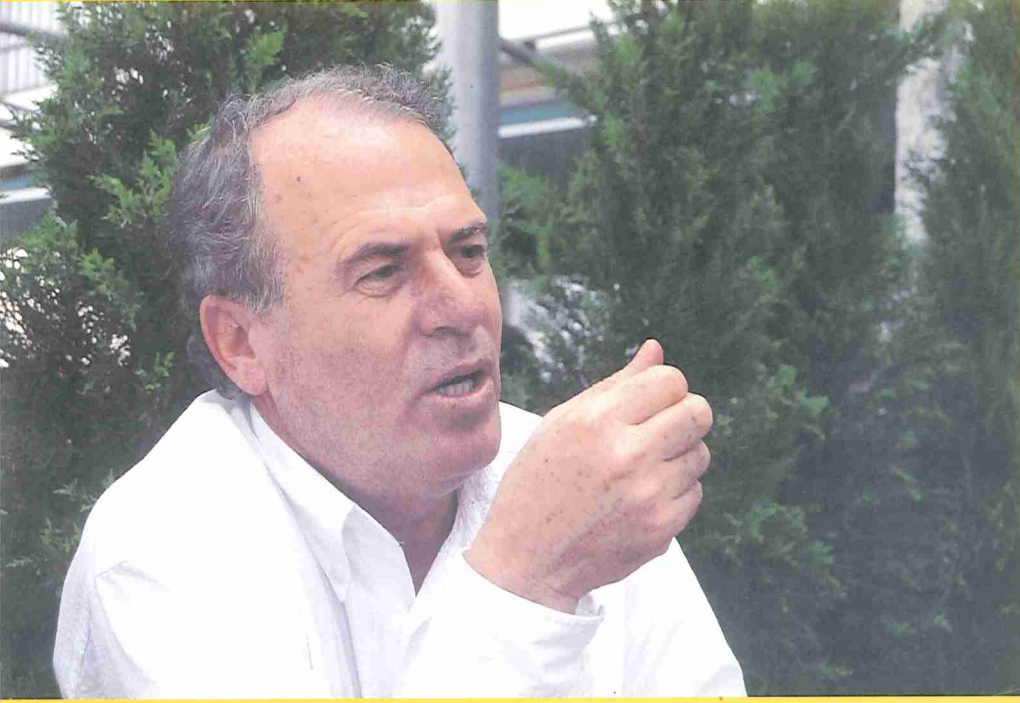
Son zamanlarda İzmir'de birleşme konusu gibi bir gündem var. Sizce bu olabilir mi?

Türkiye uzun zamandır koalisyonlarla yönetiliyor. En iyi koalisyon dediğimiz

zaman bugünkü hükümet geliyor gündeme. O da her gün çatlıyor, patlıyor. 20 yıl önce de birleşme gündeme gelmişti. O zaman da takıma isim zorluğu çekiliyordu. Mazhar Abi, "Bazı kulüplerin isimlerini alalım, birleşelim" dedi. "Altınordu'nun Al'ını, Altay'ın tay'ını alalım öyle bir isim koyalım" dedi. O olamaz, mümkün değil. Birleşme bir kamburdur. Düşünce iyi aslında. İzmir güçlü bir lig takımı ortaya çıkarabilir. Ama bu tek takım olsaydı güçlü bir şekilde önümüze gelebilirdi. Bugün dört - beş kulübü birleştirmeye kalktığımız zaman yönetimlerinde çatlaklar olacaktır, teknik kadro seçimlerinde ve geçimlerinde de olacaktır. Kafaya oynayan takım İzmir'de çıkar ama bugünkü transfer yönetmelikleriyle bu olay gerçekten daha da zorlaştı. İyi bir takım ancak yeni, genç ve dürüst oyuncularla oluşturulabilir. Genç oyuncular bir yere gitmeyeceklerine genç söz verecek. Ancak o zaman olur. O oyuncular da bulunur mu bugünkü şartlarda bilemem...

İzmir'de eskiye oranla çıkan yıldız sayısı yok gibi. Sıfırlanma noktasına geldi. Ne dersiniz?

Sadece İzmir'de değil, her tarafta böyle. Yıldız olma fırsatı bırakılmıyor adama. Yıldız, bulunduğu yerde yeteneklerini geliştiren, tecrübelerini arttıran, doğrudan ayakları sağlam basan genç futbolcu olayıdır. Artık ortaya çıkan futbolcuların kendi kulüplerinde kalma şansı yok. Medyamız da olacağı varsa bile zaten izin vermez. Sağolsunlar, en ufak bir yeteneği bile abarta abarta anlatırlar. Yıldız adayı bile buna şaşırır.

"Türkiye'deki kulüplerin profesyonelce yönetilmesi için yönetimlerde işin uzmanı kişilerin söz sahibi olması gerekir."

Birinci Lig'in adı Süper Lig olarak değişti. Sizce adının Süper Lig olmasıyla ne değişti?

Sadece adı değişti. Başka bir şey değişmedi. Ben hala Süper Lig diyemiyorum. Birinci Lig diyorum. Süper Lig olacak bir şey yok ortada.

Türk takımlarında başarılı olan futbolcular birey olarak Avrupa'ya gidince aynı performansı neden gösteremiyor?

Demek ki, bütünü içinde daha değerliler. Yani o parçalar o bütünü içinde bir şey ifade ediyor. Bir de bu iş organ nakli gibi bir olay. Bir bütüne, başka bir bütünden alınan parçaların uyması bazen zor olabiliyor. Türk futbolcularında ise bu daha zor oluyor.

Bunu 10 yıl önce de Milli takımlarda konuşuyorduk, bazı şeyleri aşamadık mı daha?

Bu bir başlangıçtır. Neticede bu da önemli bir hadisedir. Türkiye, tüm zamanlarda ihraç ettiği futbolcu sayısından daha fazlasını bir - iki yıl içinde ihraç etmiştir. Bu, Türk takımlarının Avrupa'da aldığı sonuçlarla ilgilidir. Hem milli takımlarımızın, hem de kulüp takımlarımızın aldığı sonuçlar ve ortaya koyduğu futbol ilgi çekici olmaya başlayınca demek ki bu transferler olabiliyormuş. Yani esasında yıllardır Türkiye'de insanlar da yanlış yönlendiriyor. Yok efendim bizi şöyle yaparlar, böyle yaparlar diye. Bu doğru değil. Ülkelerin spora bakış açısı çok önemli. Her şey bununla başlar.

Spor basını sizce kendi alanında bilgili mi? Kişilik haklarına duyarlı mı?

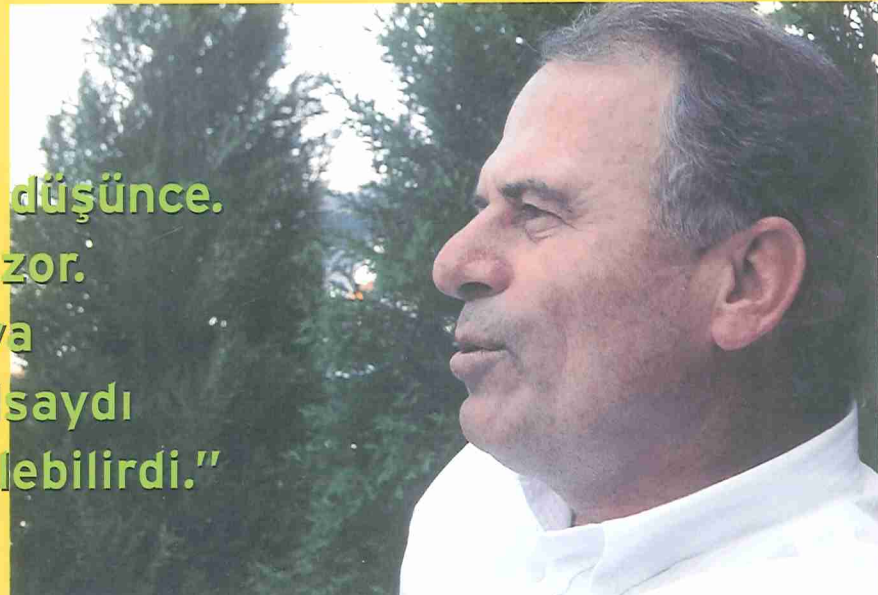
Bu konuyu sadece spor basınıyla sınırlamamak lazım. Genç yıldız adaylarının başına gelenler, basında görev yapanlar için de geçerli. Üçüncü ayda antrenör oluyorlar, yorumcu oluyorlar, programcı oluyorlar. Kalkıp birtakım şeylerde size yol gösteriyorlar ya da eleştiriyorlar. Futbolda spor basını değil, skor basını vardır. Bunu söylerken ben spor basınına negatif bakan biri değilim. Ama isterim ki

karşıma gelen, bana soru soran, basın toplantılarıma giren insanların sordukları sorularda, ürettikleri fikirlerde düzgün bir çizgi olsun. Son derece sığ sorular geliyor. Araştırma yapmayan, dünyayı takip etmeyen, hatta hayatında Edirne'den öteye geçmeyenler habire Avrupa'dan örnek veren insanlar olarak çıkıyorlar karşınıza. Televizyonda hakarete varan yorumlar yapıyor. Gazetelerde de kalemi eline alan ilgi çekmek için yerli yersiz eleştiriler yazıyor. Spor basını bu değil.

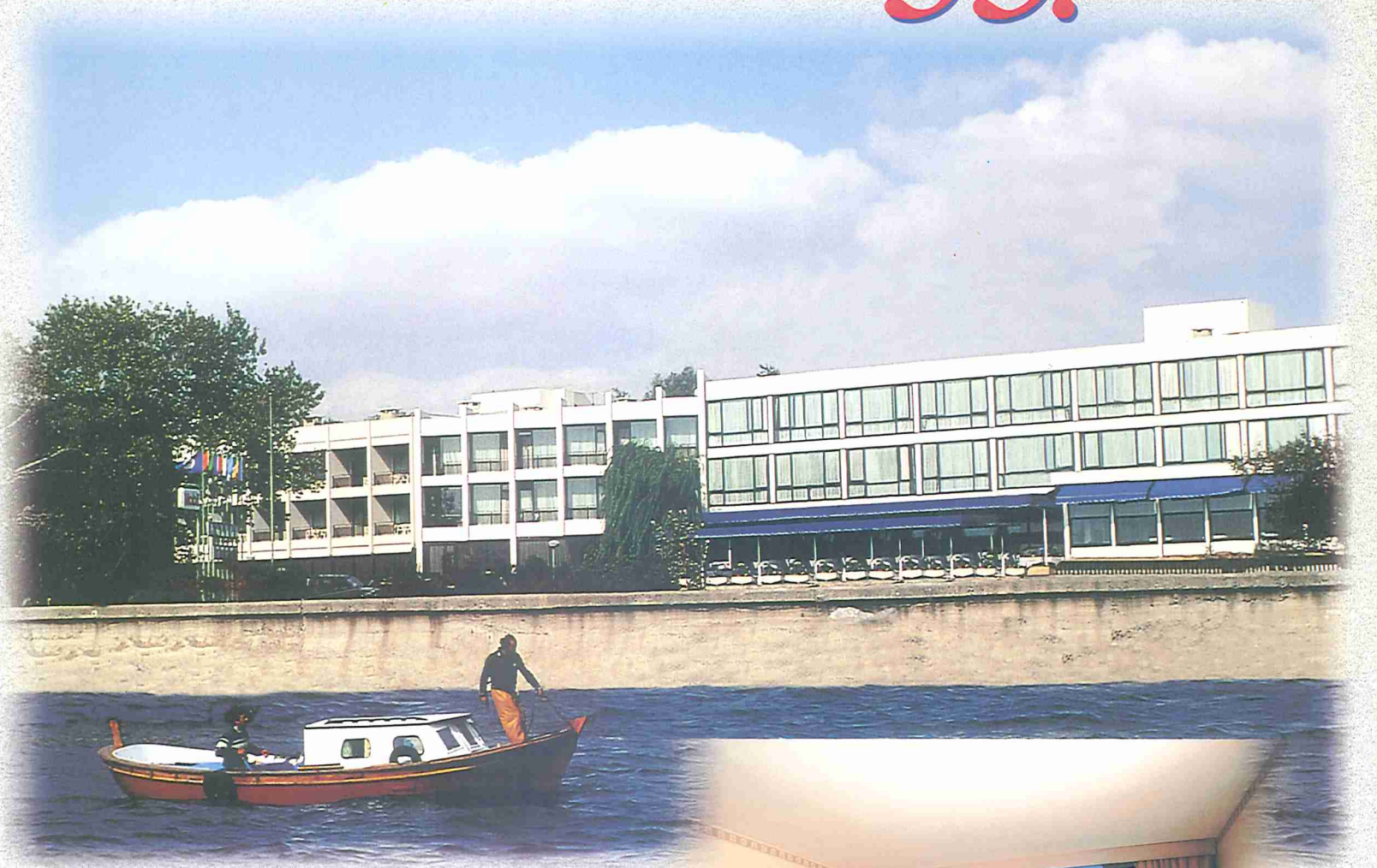
Spor basını derken gerçekten bu işin eğitimini almış, emek vermiş, bir yerlere gelmiş kişileri söylüyorum. Çünkü bir de eski futbolcuların yazarlığı var...

Esasında mesleğiniz konusunda o çizgiyi siz gösterirseniz, kamuoyuna da vermek istediklerinizi verirseniz kamuoyu sizin hakkınızda daha sağlıklı yorumlar yapar. Eski futbolcu yazarlara gelince... Niye yazar olmuşlar? Çok yetenekli oldukları için mi? Hayır. Tam tersi. Onlar futbolculuk dönemlerinden kurtulamamışlar. Şöhretlerini devam ettirmek istemelerinden. Bazıları kendilerini çok değerli ve akıllı zannediyor. Esasında yazarlık da yapmıyorlar. Eski duygularından arınmadan yazı yazıyorlar. O da maalesef yazının kalitesini düşürüyor. Ayrıca, meslek içindeki insanların kültür çatışmasını da açığa çıkarıyor. Türkiye'de spor basını yok. Türkiye'de futbol basını olmaya çaba sarf eden bir şey var ama o da olmuyor. Sporun güzelliklerinden bahseden yok. Bir defa, yazılarında ve konuşmalarında dürüst olacaklar. Maçı izlerken her dakika fikir üretmeyecekler. Ürettikleri fikirler çürüdüğü zaman gayet açık bir yüreklilikle, cesaretle söyleyecekler. "Ben şu dakikada şunları düşünüyordum" diye yazabilecekler. Skora göre yorum yapan tek basın Türkiye'de var. Başka yerde bulamazsınız. 1-0 kazandınız mı her şey güllük gülistanlık. Kaybettiniz mi, bitmiştir, geçmiştir her şey...

"İzmir kulüplerinin birleşmesi iyi düşünce. Ancak, bunu hayata geçirmek zor. İzmir güçlü bir lig takımı ortaya çıkarabilir ama bu tek takım olsaydı güçlü bir şekilde önümüze gelebilirdi."

Türk Turizminin Hizmetinde 35. Yıl

35 yıldan beri Türk turizmine hizmet eden lider bir kuruluş. Kalyon Hotel bir model... Bir ekol... Bir İstanbul klasiği...

Hem tarihi İstanbul Yarımadası merkezinde, hem Marmara Denizi kıyısında hem de havaalanına seri ve transit ulaşım sağlayan sahil yolundaki konumuyla şehrimizin en ideal noktasındadır.

★★★★
KALYON HOTEL

İstanbul

diyebilmeli, "Ben böyle bir hakemim" diye...

Türk teknik adamları başka ülkelerde süreklilik anlamında görev yapamıyor. Söylediğiniz anlamda iki tane teknik adam var. Ben hayatımda yaptığım hiçbir işte pişmanlık duymadım. "Keşke" kelimesini kullanmadım kendim için. Yalnız, "Almanya'dan niye döndüm?" diye zaman zaman soruyorum kendime. Son İtalya olayında Fatih Terim... Şartlar bazen düşündüğünüz gibi gelişmeyebiliyor. Futbol Türkiye'de de, Amerika ve Avrupa'da da ortak bir lisanın yapıldığı bir dal. Burada gayet tabii ki, bizlerinde hata payı var.

Bunun paralelinde şöyle bir şey söylemek istiyorum. Türkiye'deki teknik adamlar lisanslarını eline aldıktan sonraki zaman diliminde kendilerini geliştirip yeniliyor mu?

Benim lisansım yok. O yüzden bir şey söyleyemiyorum. Çağda yaşadığın her şey senin gelişimin için artı bir puandır. Antrenörlük mesleği de sürekli boyut değiştiren bir meslek. Boyut değiştirdiğiniz zaman değişimi mutlaka yaşayacaksınız. Türkiye değişimden neyi anlıyor, işte bu önemli. Değişim hep başkaları tarafından mı üretilir? Hayır. Değişimi yaratan unsur insandır. Eğer siz üretkeniniz, aynı zamanda değişimcisiniz demektir. "Bu yapılıyor mu?" diye sorarsınız, bilemem. Vereceğim yanıt başkaları adına olur. Ben sadece kendi adıma söyleyebilirim. Başkalarının adına konuşamam. Ama ürettiğiniz sürece değişiyorsunuz demektir.

Özellikle teknik adamlara liste verilip, takım çıkarma konuları çok konuşuluyor. Sizce böyle bir şey var mı?

Bana çalışma yıllarımda böyle bir imada bile bulunmadı, bulunamaz da. Olması

mümkün değil. Ben Türkiye'de en az kulüpte çalışan antrenörüm. Meslektaşlarım benim 15 yılda çalıştığım kulüp sayısını bir yılda çalışıyorlar. Benim üç kulüpte ve bir federasyonda çalışmam var. O liste veren, antrenör gözüyle bakılıyorsa bana, çalıştığım kulüplerde zaten çalıştırmazlardı. Bana öyle bakamadıkları için görev veriyorlar zaten. Kişiliği gelişmemiş birisini üst düzey kulüplerin başına veya yapılarına getirmezler. Liste verilecek kulüplerde çalışır o insanlar.

Türkiye'de kulüpler profesyonel ama profesyonelce yönetiliyor mu?

Evet, yönetebilmek üzere adımlar atıldı. üç - beş yıldır bu adımlar hayata geçirilmeye çalışılıyor. Şu an profesyonelce yönetilmiyor. Ama eskisi gibi yönetilemeyeceğinin de herkes farkında. İşte bunun en önemli göstergesi artık profesyonel kişilerin kulüp yönetimlerinde söz sahibi olmaları. Örneğin, genel sekreterlik veya halkla ilişkiler gibi. Dediğim gibi bir adım atıldı. O adım atıldı ama biraz da Türkiye'nin genel yapısına bakmak lazım. Türkiye'nin en güçlü holdingleri birer birer devrildi, güçlü banka dediklerimiz bile birer birer yok oldu. Herşey ekonomi ve parayla orantılı.

Fenerbahçe'den ayrıldıktan sonra görev almadınız. Bundan sonraki meslek yaşamınızla ilgili düşünceleriniz neler?

Görev almadım değil... Zaten görev alınmaz, verilir. Eğer sen Türkiye'de 15 yıl görev yaptıysan doğal olarak zaten görev yapma alanın kısıtlanır. Birçok kulüp ve kimse bunu yanlış anlamasın. Dolayısıyla şu anda tek düşüncem yurtdışında görev yapmak. Ve bu, bu dönem içinde de gerçekleşecek. Gerçekleşmezse ne olur? Hiçbir şey olmaz.

Hiçbir sezon yok ki, ne futbolcusu, ne teknik adamı, ne de yöneticisi hakemlerle ilgili eleştiri yapmasın. Sizce bu neden kaynaklanıyor?

Türk futbolunda hızla gelişen tek sektör hakem eleştirmenliği sektörüdür. Türkiye'den başka hiçbir yerde kimse hakemlerle uğraşmaz.

İnsanlar başarısızlıklarını hakemlere mi yüklemek istiyor sizce?

Hayır, tam tersi. Türkiye'de herkes her şeyi biliyor. Ne kadar bildiğini ise maalesef söylemiyor ve yazmıyor. Ne kadar değerli olduğunu göstermek için bir tek yol var önlere. Senin ne kadar bilgisiz olduğunu söylemek veya göstermek. Bütün hadise budur. Yani antrenörü eleştiren bir spor yazarı, kendisinin ne kadar değerli antrenör olduğunu yazmıyor maalesef. Bunu açık yüreklilikle yazmak gerekiyor. Veya hakem

Umur TALU

70 yıl önce kılıç ve saban

Bugünü biliyoruz, geleceğe bakmaya çalışıyoruz, ama dünü genellikle unuttuk gitti.

Dünden bir hatırlatma getirmek istiyorum burada.

Niyetim, açıkça söylüyorum, Türkiye’de olumlu, olumsuz her konuda, bazen uyduruk, bazen tutucu, bazen anlamsız, bazen içeriksiz, bazen şartlardan bihaber bir şekilde Mustafa Kemal Atatürk’ün referans gösterilmesine bir nazire.

Özellikle de her düğümde İskender’in kılıcını arayanlar için.

Yer, İzmir; vesile İktisat Kongresi’dir. Tarihse, 1923 şubatının 17’si.

Cumhuriyet’in ilanından hemen önce. (Kaynak, Prof. Afet İnan’ın “Devletçilik İlkesi ve Türkiye Cumhuriyeti’nin Birinci Sanayi Planı” adlı kitabıdır.) Mustafa Kemal, bir Osmanlı tarihi analizi yapar. Hem de öyle çöküş dönemlerini istismar ederek değil, doğrudan en parlak padişahları, Fatih’i, Yavuz Selim’i, Kanuni’yi mevzu ederek.

Özetle; onların fütuhattaki başarılarının, sürekli seferberlik halinin, toplumun emek gücünü üretimden uzak tuttuğunu...

Fethedilen yerlerde üretim yapısına müdahale edilemediğini...

Tam tersine, savaşta karşılarında galebe çalınanlara dahi, sonradan zorunluluk haline gelen “imtiyazlar”ın birer armağan olarak dağıtıldığını belirtir: “Millet, evi, barkı ile ilgilenme ve hayat şartlarını geliştirme olanaklarından yoksun olarak diyar diyar dolaştırılıyorken; bu dış ülkeler halkı, bir çok imtiyazlara sahip şekilde, kendi işlerinde çalışıyor; yani Fatihler, temel eleman olarak milleti arkalarına alarak kılıçla yeni fetihler yaparken, işgal altındaki ülkeler halkı, kazandıkları imtiyazlar ve özerkliklerle sabanlarına yapıyorlar ve kendi topraklarını işliyorlardı.”

Bu özetten sonra da, nihai tahlilini ve tercihini açıklar:

“Efendiler, kılıçla fetih yapanlar, sabanla fetihler yapanlara yenilmeye ve sonunda yerlerini terketmeye mahkumdurlar. Bu, tarihin her devrinde tekrarlanmıştır. Fransızlar Kanada’da kılıç sallarken, oraya İngiliz çiftçisi girmişti. Bir müddet kılıçla saban birbirleriyle çarpıştılar ve sonunda, saban galip geldiğinden, İngilizler Kanada’ya sahip oldular. Efendiler; kılıç kullanan kol yorulur;

fakat saban kullanan kol her gün daha çok kuvvetlenir.”

Bu konuşmadan yaklaşık 10 yıl sonra, genç Cumhuriyet ilk sanayi planını hazırlamıştır.

Bir yandan, “Memleketimiz iktisadiyatını tetkik ettirmek üzere Amerikadan celbolunan Mr. Walker D. Hines riyasetindeki heyet” de tetkiklere başlamışken, tarım ülkesi sanayi peşinde koşmaya çalışmaktadır.

İlk planın “sanayi” başlıkları ve yerleri şöyledir:

- 1) **Kimya sanayii:**
 - a) **Suni ipek-Gemlik**
 - b) **Semikok-Zonguldak**
 - c) **Gülyağı-Isparta**
 - d) **Hamız kibritle-İzmit**
 - e) **Süper fosfat-İzmit**
 - f) **Klor ve sud kostik-İzmit**
- 2) **Toprak sanayii:**
 - a) **Seramik-Kütahya**
 - b) **Cam ve şişe-Paşabahçe, İstanbul**
 - c) **Çimento**
- 3) **Demir sanayii: Karabük**
- 4) **Kağıt ve selüloz sanayii: İzmit**
- 5) **Kükürt sanayii: Keçiözümlü**
- 6) **Süngerçilik: Bodrum**
- 7) **Pamuk mensucat sanayii: Bakırköy, Kayseri, Ereğli, Nazilli, Malatya, Iğdır**
- 8) **Kamgarn sanayii: Merinos, Bursa**
- 9) **Kendir sanayii: Kastamonu**

Şimdi, bir 70 yıl sonra, Türkiye’de sanayi üstüne sektörel bir sınıflama karşısında, yukarıdakilere gülüp geçmek, “inkışafımız” karşısında böbürlenmek de mümkündür elbette. Ama kendi potansiyelini geliştirme değil, eritme...

Sanayinin geldiği noktada batırmama aşamasına gelmiş bir dönemi idrak ediyorsanız, yüreğinizden şöyle bir “vah vah” çıkması da mümkündür. İsterseniz, ilk sanayi planının “Yapılması teklif olunan işlerin mali

portresi hakkında not” kısmını da kısaca hatırlatayım da, cüzdanınızdaki parayla ya da cebinizdeki bozukluklarla o zamanlar nelerin mümkün olduğuna dair hayıflanmak da mümkün olsun: “Sümerbank tarafından tatbik edilecek sanayileşme planına dahil mevzularda yatırılması icabedecek sermayeler” diye başlayan not...

41 milyon 553 bin liralık toplama ulaşmakta, İş Bankası tarafından yapılacak fabrikalar için de 2 milyon 400 bin liralık ihtiyaca işaret etmektedir. Toplam 43 milyon 953 bin liranın 500 bin lirası “talebe tahsisatı”dır; unutmadan not edeyim.

Plan, bu paranın 10 milyon 515 bin lirası Sovyetler Birliği’nden kredi olarak beklenmektedir; şu not ve hesapla birlikte:

“Sovyet Hükümeti”nce hükümetimiz lehine açılmış olan sekiz milyon altın dolarlık kredinin muadili takriben onaltı milyon Türk Lirasına baliğ olduğuna göre, bunun istimal edilmemiş olarak kalacak kısmı altı milyon liradır.”

Ancak bir şart vardır ki...

O şimdi 100 milyar doları aşkın dış borçla eriştiğimiz muasır medeniyet seviyesinin de köşe taşı olarak her adımımızda bir ayna gibi sırtmıştı mutlaka:

“Sümerbank’ın Rus kredisini ödeyebilmesi ancak planda derpiş edilen mikyasta taazzuz etmiş olması ile kabili tahakkuktur.”

Muhtemelen o günkü hafsalaların dahi tahmin edemediği mikyasta taazzuz edip bugünlere ulaştık ama, borçlarımızı ödeyebilmemiz kabili tahakkuk mu, bunu hala bilmiyoruz...

Ve bugün bile, hala kılıç ile saban ya da tezgah veya bilgisayar veya haklar ve özgürlükler konusunda mütereddiz. Üstelik artık fütuhat da gayrikabil iken.

"pamuğu ve tekstili öldürmeyin!"

Tekstil ve konfeksiyon sektörü Türkiye’de yarattığı istihdam ve ihracata katkısı açısından oldukça önemli bir yeri kaplıyor. 10 milyar dolarlık ihracatı olan tekstil ve konfeksiyon sektörü, Türkiye ihracatının üçte birini oluşturuyor. Yaşanan krizlere rağmen ayakta kalabilmeyi başaran firmalar, oluşturdukları pazarlarda oldukça iyi rakamlara ulaşabiliyorlar. Merkezi İzmir’de bulunan firmalardan biri de Akça Holding’e bağlı Menderes Tekstil... 2 bin 750 kişiye istihdam sağlayan şirket, Ocak ayında Bulgaristan’a yaptığı yatırım ile dışarıya açılmanın ilk adımını attı.

Ev tekstilinin öncü şirketlerinden olan Akça Holding Başkan Vekili Ahmet Göksan, pamuğun Türkiye’de çok önemli bir yere sahip olduğunu belirterek “Tarım ile oynanmaz. Ülkenin hala %43’ü tarımdan geçim sağlıyor. Artık destek sağlanması gerekiyor. Yoksa Türkiye’de pamuk ölür ve pamuğun ölmesi demek tekstilin de ölmesi demektir” diye konuştu. Türkiye’nin şuanda bile 500 bin ton pamuk ithal ettiğine dikkat çeken Göksan, pamuk üretiminin azalması halinde dışa bağımlılığın artacağına ve fiyat hareketlerine karşı kendimizi koruyamayacağımızı kaydetti. Göksan Türkiye’nin elinde olan avantajın dezavantaja doğru gittiğinin altını çizdi. Ege Bölgesi’nde tekstil sektörünün doğru yerde olduğunu kaydeden Akça Holding Başkan Vekili Ahmet Göksan, “Tekstil sanayi esas olarak pamuğun olduğu yerde olmalıdır. Çünkü pamuk çok önemli bir kriter. Ege Bölgesi’nde yeterli insan kaynağı mevcut” dedi.

ENERJİ FİYATLARI

Türkiye’deki tekstil sektörünün sıkıntılarının altını çizen Göksan sözlerine şöyle devam etti: “Bu durumu iki bakımdan incelemek gerekiyor. 2005 yılına kadar olacak süreç ve 2005 sonrası olan süreç. 2005’e kadar olan kısmı yani dün ve bugünü ele alırsak, Türk tekstil sektöründe yaşanan bir takım sancıların var olduğunu çok net bir şekilde görebiliriz. Sektörde çok büyük enerji kullanılıyor. Enerji fiyatlarının Türkiye’de uygun hale getirilmesi gerekiyor.” İkinci önemli sancının istihdam üzerindeki ek yükler olduğunu belirten Göksan, “İşçiliğin Türkiye’de ucuzlatılması gerekiyor, yoksa tekstil ve konfeksiyon avantajımızı öncelikle çevre ülkelere karşı kaybetme gibi bir risk taşıyoruz. Üçüncü ve en

önemli sıkıntı ise pamuk. Pamuk Türkiye’de maalesef çok geleneksel yöntemlerle üretiliyor. Pamukta Türkiye diğer konularda sağladığı modernizasyonu sağlayamadı. Arazilerin bölünmüş olması küçük arazilerde üretim yapılması, çiftçinin güçsüz olması, yeterli teknolojiye sahip olunmaması nedeniyle pamuğu olması gerekenden niteliksiz üretiliyor” dedi. Sorunların çözülmesinin çok acil olduğunu belirten Ahmet Göksan, Tarım Bakanlığı’nın bu konuyu ciddi bir şekilde ele alıp incelemesi gerektiğini kaydetti. Göksan, tohum islahının yapılmasının, çiftçinin doğru şekilde yönlendirilmesinin, doğru çırçır makinelerinin tavsiye edilmesinin sorunlara biraz olsun çare olacağını söyledi. Göksan sözlerini şöyle sürdürdü: “Yunanistan yeni pamukçu oldu ve Amerika’yı taklit etti. Türkiye’de bunu yapsaydı son derece başarılı olurdu. Amerika’da her bir balyanın künyesi var ve üzerinde pamuğun özellikleri yazıyor. Biz de ise balyadan balyaya değişiyor. Bunun nedeni de arazilerin bölünmüş olmasıyla bağlantılı.”

YATIRIMLARLA BÜYÜYÖRÜZ

Akça Holding Başkan Vekili Ahmet Göksan, Menderes Tekstil’de sürekli yatırım yapıp büyüme stratejisini benimsediklerini ve kendilerini yenilediklerini belirtti. Göksan, “Zaten yenilemediğimiz takdirde bugün bulduğumuz lider konumu muhafaza etmemiz mümkün değil” dedi. 1990 yılında Menderes Tekstil’de komple yeni yatırım yapıldığını kaydeden Göksan “1984 yılında alınan makineler kilogram olarak satıldı. Onların yerine İtalya’dan ikinci el makineler alınma yoluna gidildi ancak, bunlarla ihracatta yol katedilemeyeceği görülünce yepyeni, dünyada kendisini kanıtlamış makineler alındı. Şirket o

dönemde yeni makinelerle ihracata başladı” diye konuştu.

Menderes Tekstil’in ihracata başladığı ilk yıl toplam ihracatının 603 bin dolar olduğunu altını çizen Göksan, bu ivmenin her geçen yıl arttığını vurguladı. Göksan, 1992’de 3 milyon dolar, 95’de 8 milyon dolar, 96’da 16 milyon dolar ve bu yıl da 80 milyon dolar seviyesine çıkmayı hedeflediklerini belirtti. Oranların yükselmesini yapılan yatırımlara bağladıklarını kaydeden Ahmet Göksan sözlerini şöyle sürdürdü: “Menderes Tekstil 1991’de ilk ihracata başladığında 1 tane makinesi vardı. Şu anda ise 7 tane baskı makinesi var. Otomatlarda konfeksiyon yapılıyor. İnsan mümkün olduğu kadar az kullanılıyor. Bunlar yatırımlar sayesinde gerçekleşiyor. Bugüne kadar yapılan yatırımlar toplandığı zaman aşağı yukarı 120 milyon dolarlık bir yatırım ortaya çıkıyor” dedi.

Ahmet Göksan, Bulgaristan’daki yatırım koşullarının son derece elverişli olduğunu söyledi. “Bize müsaadeler verilmeden, gayri resmi olarak şirketi faaliyete geçirme izni verdiler” diyen Göksan, kendilerine Belediye’nin 500 bin dolarlık araziye, 25 bin dolara tahsis ettiğini söyledi. Bu sebeplerden dolayı Bulgaristan’ı seçtiklerini belirten Göksan, “Ev tekstili son derece küçük bir alan, fakat biz bu alanda çok büyük bir kuruluşuz. Bunun için globalleşmemiz lazım. Globalleşme sürecinde ilk adımımız Bulgaristan yatırımı oldu. Daha sonra bunu diğer ülkeler takip edecek. Pamuğun olduğu, işçinin uygun olduğu, yabancı yatırımcıların teşvik edildiği, yatırımların güvence altına alındığı ülkelerden herhangi biri olabilir. En çok üzerinde durduğumuz ülkeler Özbekistan, Çin ve Hırvatistan” diye konuştu.

KURUMSALLAŞMANIN ÖNEMİ

2000 yılında ilk halka arzı gerçekleştirdiklerinin altını çizen Akça Holding Başkan Vekili Ahmet Göksan, 2002’de halka arzdan vazgeçildiğini söyledi. Aile şirketinin zorluklarından da bahseden Göksan konu ile ilgili şunları söyledi: “Biz bir aile şirketiyiz ve aile şirketleri Türkiye’de uzun yaşayamıyor. Niçin, çünkü yatırım imkanları kısıtlı, bir de aile içi çekişmeler gündeme gelebiliyor. Bunun için biz 1990’lı yıllardan bu yana kurumsallaşma için çaba içine girdik. Birçok bölümümüzde bunu başardık. Biz de işin içindeyiz, ancak bulunmamız gerektiği yerdeyiz. Şirketimiz bir çok yönden profesyonel olarak yönetiliyor. Şirketin yatırımına devam edebilmesi için kurumsallaşması ve güçlü finansal yatırımının olması için halka arzı tercih ettik ve bunu başardık. Bugün bizim son derece doğru bir karar verdiğimizizi görebiliyorum.”

Göksan bugün Menderes Tekstil’de 2 bin 750 kişinin çalıştığını belirterek, “Fabrikamızın olduğu bölgedeki insanlar zamanla büyük bir müessesede ve kurumsal bir şirkette çalışmanın faydalarını ve refahını gördüler. Kollektif çalışma Avrupa’da ve dünyada olduğu gibi ailede karı kocanın çalışması da büyük oranda etkiledi bu refah düzeyini. Dolayısıyla istihdam yaratmada Menderes Tekstil çok önemli bir yörede fabrika haline geldi. Basit bir kriter vermek istiyorum, bugün Menderes Tekstil bir Sarayköy ilçesi 17 bin 500 kişi yaşıyor onun tükettiği enerjiden fazla enerji tüketiyor. Bu kadar çevresine katkısı olan bir şirket” diye konuştu.

TÜRKİYE’DEKİ İNSAN KAYNAĞI

“Türkiye’deki en büyük şansın genç ve nitelikli insan kaynağının olması” diyen Göksan, bunun iyi kullanılması gerektiğinin de altını çizdi. Göksan “Üniversitelerimiz bu konuda oldukça yeterli. Bizim şimdiki üzüntümüz mezun olan öğrencilere istihdam yaratamamak. Türkiye’nin insan kaynağı açısından bir sıkıntısını göremiyorum” dedi.

Üniversitelerdeki eğitimin yabancı lisanla olmasında ısrarcı olduğunu belirten Göksan, Türkiye’ye globalleşen dünyada tüm, yenilikleri takip eden insanların gerekli olduğunu söyledi. Göksan sözlerini şöyle bitirdi: “Bize gelen Amerikan şirketleri, bizim personelimize yeterli derecede iletişim kuramadıklarını söylüyorlar. Pakistanda’ki fabrikada paket yapan işçiyle bile İngilizce iletişim kurabildiklerini söylüyorlar. Biz, şirket içi eğitimlerle personelimizin lisan seviyesini belli bir seviyeye çıkartıyoruz.”

EGİAD’a bakış

“Ben EGİAD’ın kurucu üyesiyim. İnsan kendisinin de içinde olduğu, doğuşuna bir yerde etken olduğu bir derneği oldukça benimsiyor ve seviyor. O bizim çocuğumuz gibi diyebilirim. Bu yıl 12’nci senesine giren EGİAD bence Türkiye’nin gözbebeği derneklerinden bir tanesi. ‘Ege’lilerin Egelilere yaptığını kimse yapmaz’ diye bir laf vardır. Biz bunu artık aştık. Zaten EGİAD’ın kuruluşunda basit ilke buydu. Genç işadamları arasında dayanışmayı sağlamak. Her şeyden önce biz bunu başardık. Her yıl daha da gelişen bir görünümle EGİAD karşımıza çıkıyor. Seçimlerden sonra ortaya çıkan yeni yönetim kurulu ve başkanı derneğe yeni bir motivasyon ve ivme kazandırıyor. Dernek bence bugün kurumsal yapısı olan, üyelerinin ihtiyaçlarını, üyeler arası iletişimi sağlayan, bölgede kamuoyu oluşumuna büyük katkı sağlayan ve ses veren bir dernek haline geldi. Bu benim için oldukça gurur verici bir olay.”

Akça Holding Başkan Vekili Ahmet Göksan, aile şirketlerinin Türkiye’de uzun süre yaşamadığını belirterek, “Aile şirketlerinin yatırım imkanları kısıtlı ve aile içi çekişmeleri fazla yaşıyor. 1990 yılından bu yana biz kurumsallaşma çabası içine girdik. Şuanda bir çok bölümümüzde bunu başarmamızın gururunu yaşıyoruz” dedi.

bir aile şirketinin anatomisi

Yazan: Nihat DEMİRKOL

Araplar, "Dünyayı Tanrı yarattı, ama Rockefeller düzene koydu" derler. Eğer yakıştırma değilse, tarihe mal olmuş bu ünlü petrol zenginine ait çok bilinen kehanetin üstünden neresinden bakarsanız bakın yarım yüzyıldan fazla zaman geçti. Ne diyordu aile şirketlerinin geleceğini yorumlarken? "Birinci kuşak kurar, ikinci kuşak yaşar, üçüncü kuşak batırır..." Rockefeller'in tahminini adeta bir vasiyet kabul ederek bu iddia üzerine bir ekol oluşturanların çoğu, suların hep aynı yöne doğru akmadığını görece kadar yaşadı. Şimdilerde sloganı biraz değiştirdiler: "Birinci kuşak kurar, ikinci kuşak yaşatır, üçüncü kuşak gelmeden (ve hala para ediyorsa) sat kurtul..." Dünyadaki aile şirketlerinin genel karakteristikleri üzerinde yapılmış araştırmalar, bu şirketlerin ikinci sınıf muamelesi görmesini ya da küçümsenmesini önleyecek ciddi geribildirimler içerirken, ülkemizde "bir aile şirketinin anatomisi" üzerinde düşünenler, herkesin bildiği hastalıkların yüksek sesle dile getirilmesinden pek de hoşlanmadığımızı göstermektedir. Sizlerle paylaşmak isterim; bütün genellemelerin tehlikeli olduğunu bile bile...

- Şirketlerin yönetiminde aile mutlaka yer alıyor. (birinci nesil, ikinci nesil veya üçüncü nesil olarak)...
- En önem verdikleri bölüm mali işler /finansman...
- Yönetim kültürü olarak "yarı otoriter" bir tarzı tercih ediyorlar...
- Kararlar "günlük veya haftalık" ağırlıklı veriliyor.
- Genel müdür ve patronlar delege etmeyi sevmiyorlar.
- Yönetimde moda akımların etkisinde kalıyorlar...
- Her zaman vazgeçemedikleri elemanları var (bazı kişiler çok özel)...
- Patronlarının genelde her konuda söyleyecekleri vardır...
- Patronları veya genel müdürleri her zaman çok meşgul...
- Patronları ani baskınları sever (baskınlarda genelde hata ararlar)...
- Maaş konusunda elleri sıkıdır...
- Eleman giriş - çıkış oranı yüksektir...
- İçeriden kişiler kanalıyla bilgi almayı formal bilgi akışına tercih ederler...
- Başarı ve başarısızlık kriterleri kişiye özeldir...
- Eleman seçiminde referans metodunu tercih ederler...
- Kariyer planlama & organizasyonel yedekleme yoktur...
- Patron kimliği ve kültürü, kurum kimliği ve kültüründe baskındır...
- Patronlar ve genel müdürler çabuk karar verirler ve sık sık karar değiştirirler...
- Her şirket kendini en iyi görür ve rakipleri önemsemez...
- Eğitime verdikleri önem para harcanmadığı ölçüde artar...
- Yeni moda alanları (ne yazık ki) insan kaynaklarıdır...

Acaba siz ve şirketiniz, bu samimi özeleştirisi listesinin neresindesiniz?

yeri ve zamanı siz seçin

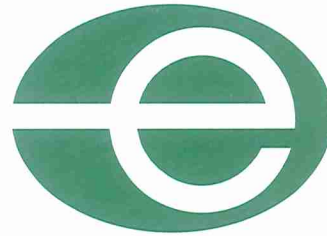
Dünyanın dört
bir yanında binlerce
müşterimizin
yüzünde
yarattığımız
gülümseme
omzumuzdaki
bütün
yükü alıyor.

Elmas Group

Elmas Gümrükleme

- Elmas Şehirlerarası Nakliye
 - Elmas Ticaret
- Elmas Uluslararası Nakliye
- Elmas Antrepoculuk İşletmeleri
 - Elmas İthalat ve İhracat
- Elmas Hızlı Kargo Taşımacılığı
 - Elmas Dağıtım
 - Elmas Akaryakıt ve Madeni Yağ İşletmeleri

elmas
group

service beyond expectation...

Handle
with
care!

Nakliye İrsalat Bürosu

Nakliyeciler Sitesi No: 10 İçişleri - İZMİR
Tel: 0 232 436 48 49 - 436 50 52 53 Fax: 0 232 436 48 49

Antrepo

Ankara Asfaltı 26. km. Kemalpaşa - İZMİR
Tel: 0 232 877 04 91 (5 Hat) Fax: 0 232 877 04 95

Genel Müdürlük

1474 Sokak No: 1 Kat: 3 Altıncağ - İZMİR
Tel: 0 232 421 47 03 - 421 47 04 Fax: 0 232 421 55 18

Uluslararası Nakliye

1474 Sokak No: 1 Kat: 5 Altıncağ - İZMİR
Tel: 0 232 463 58 49 - 463 91 56 Fax: 0 232 463 17 52

Denizli Bölge Müdürlüğü

Sarıyer Mah. Döğezler Cad. Kenek İşhanı
Kat: 2 D.204 DENİZLİ
Tel: 0 258 242 44 74 Fax: 0 258 242 45 27

Gümrükleme ve İthalat

1474 Sokak No: 1 Kat: 4 Altıncağ - İZMİR
Tel: 0 232 421 76 58 - 421 79 57 Fax: 0 232 421 55 18

Yurtiçi Nakliye

Alp Caddesi No: 53 İçişleri - İZMİR
Tel: 0 232 472 14 66 (4 Hat) Fax: 0 232 472 14 65

Yurtiçi Nakliye İstanbul Lojistik

İkinci Organize Sanayi Bölgesi İçişleri Sanayi Sitesi
15 - A Blok No: 37 - 39 İçişleri - İSTANBUL
Tel: 0 212 549 24 59 - 549 24 79 Fax: 0 212 549 62 95

İstanbul Bölge Müdürlüğü

Barbaros Bulvarı Söğütözü
No: 49/1 Kat: 4 Beşiktaş - İSTANBUL
Tel: 0 212 236 36 20 - 23 Fax: 0 212 236 36 24

Elmas GmbH

Fasanenweg 9 KD - 65451 Kelsterbach - DEUTSCHLAND
Tel: 0049 6107 630 578 - 990 330
Fax: 0049 6107 630 533

Dernek faaliyetleri

1 Mayıs 2002: Kaynaştırma yemeğinin ilki, Hilton Oteli Barbarospaşa Salonunda gerçekleştirildi. EGİAD üyelerine plaket dağıtıldı.

7 Mayıs 2002: EGİAD Dernek Merkezi'nde dünyanın saygın danışmanlık firmalarından Anderson tarafından sunulan AKUT'un Kurucusu Sn. Nasuh Mahruki'nin katıldığı "Liderlik Semineri" yapıldı.

2 Mayıs 2002: Sanayi ve Ticaret Bakanı Sn. A. Kenan Tanrıkulu'nun konuk konuşmacı olarak katıldığı ISDEP Vizyon Toplantısının üçüncüsü Efes Convention Center Bergama Salonunda gerçekleştirildi.

6 Mayıs 2002: EGİAD Yönetim Kurulu Başkanı Sn. Fatih Dalan, Yeni Tv'de Sn. Erol Yaraş'ın sunduğu İzmir'in sorunlarıyla birlikte çözüm yolları ile güçbirliğinin tartışılacağı toplantıya katıldı.

8 Mayıs 2002: Enerji ve Tabii Kaynaklar eski Bakanımız Sn. Ersin Farıyalı'nın "Avrupa Birliği ve Türkiye" konusunda görüşlerini sunmak üzere konuk konuşmacı olarak katıldığı Kaynaştırma yemeği Hilton Oteli'nde gerçekleştirildi.

15 Mayıs 2002: İzmir Hilton Oteli'nde düzenlenen kaynaştırma Yemeği'nde EGİAD'dan beklentiler ve gelecekteki çalışmalarımızla ilgili üyelerin görüşlerini paylaştıkları "Serbest Kürsü" yapıldı.

17 - 18 Mayıs 2002: Haziran ayı sonunda Antalya'da yapılacak Olağanüstü Genel Kurul'un hazırlıklarını sürdüren Türkiye Genç İşadamları Kurulu (TÜGİK) Vakfı'nın genişletilmiş Yönetim Kurulu toplantısı, başkentte, Ankara Genç İşadamları Derneği'nin (ANGİAD) ev sahipliğinde gerçekleştirildi. İki gün süren toplantıda, Ege Genç İşadamları Derneği (EGİAD)'ni, TÜGİK Başkan Vekili Ziya Beşe, EGİAD Yönetim Kurulu Başkanı Fatih Dalan, Başkan Vekili Alper Gürkan, Yönetim Kurulu üyeleri Alparslan Berik, Nafiz Gönen, Başar Manisalı, Betül Esen, Hami Özer ve Doç. Dr. Mustafa Tanyeri'den oluşan geniş bir heyet temsil etmiştir. TÜGİK heyeti, Cumhurbaşkanımız Sn. Ahmet Necdet Sezer'i, Dışişleri Bakanı Sn. İsmail Cem'i, TOBB Başkanı Sn. Rifat Hisarcıklıoğlu'nu ziyaret etmişlerdir. Ayrıca EGİAD heyeti, 9. Cumhurbaşkanımız Sn. Süleyman Demirel'i özel ofisinde ziyaret ettiler.

9 - 10 - 11 Mayıs 2002: EGİAD, İzmir Yerel Gündem 21 İkinci Ulusal Sivil Toplum Kuruluşları Fuarı'na katıldı. Fuar'daki EGİAD Standında derneğimizi tanıtıcı broşürlerin yanısıra EGİAD'ın çeşitli araştırma raporları ve yayınları ziyaretçilere dağıtıldı. 18 Mayıs 2002: ABD'de NewYork'ta gerçekleştirilen geleneksel Türk Yürüyüşünde EGİAD ilk kez temsil edilmiştir. EGİAD Bayrağı ve Flamaları yürüyüş kortejinde yer aldı.

24 Mayıs 2002 : Ege TV'de yayınlanan "Gündem" programına EGİAD'ı temsilen Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Sn. Cemal Tükel katıldı. 27 Mayıs 2002: Ziraat Bankası İzmir Merkez Şube Müdürü Sn. Tülin Pişmişoğlu, İzmir Reklamcılar Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Yönetim Kurulumuzu ziyaret etti.

28 Mayıs 2002: İngiliz Ticaret Ateşesi Bayan Lynne Smith EGİAD'ı ziyaret etti. Yönetim Kurulu ve AB ve Dış İlişkiler Komisyonu üyelerinin hazır bulunduğu toplantıda İngiltere ve Türkiye arasındaki ekonomik ve ticari ilişkiler üzerinde durularak özellikle İzmir'e yönelik Ticaret ve yatırım olanakları görüşüldü.

29 Mayıs 2002: EGİAD Dernek Merkezimizde Ege Bölgesi'nde bulunan GİAD'ların Yönetim Kurullarından temsilciler derneğimizi ziyaret etmişlerdir. EGİAD Yönetim Kurulu Başkanımız Sn. Fatih Dalan ve VI. dönem Yönetim Kurulu Başkanımız Sn. Ziya Beşe ile ortak bir toplantı gerçekleştirildi.

Hilton Otelinde Konuk konuşmacı Sn. Dr. Aytun Çıray'ın konuk konuşmacı olarak katıldığı "Kaynaştırma Yemeği" mizin dördüncüsü gerçekleştirilmiştir. Bu yemeğe Sn. Işlay Saygın ve Ege Bölgesi'ndeki GİAD Başkanları da iştirak ettiler.

30 Mayıs 2002: 9. Cumhurbaşkanımız Sn. Süleyman Demirel'in konuk konuşmacı olarak katıldığı ISDEP Vizyon Toplantısı'nın dördüncüsü EGİAD'ın ev sahipliğinde, İzmir Efes Convention Center Efes Salonu'nda yapıldı.

Kentin belleğine yolculuk...

İzmir Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları

- 1 İzmir Tarihinden Kesitler / Mübahat S. KÜTÜKOĞLU*
- 2 XV ve XVI. Asırlarda İzmir Kazasının Sosyal ve İktisadî Yapısı Mübahat S. KÜTÜKOĞLU*
- 3 Ege-Batı Uygarlığının Doğduğu Yer / Ekrem AKURGAL
- 4 İzmir Oteller Tarihi / Emel KAYIN*
- 5 İzmir 1905 / Cevat SAMİ - Hüseyin HÜSNÜ Beyler Sadeleştiren: Erkan SERÇE*
- 6 XIX. Yüzyılın İlk Yarısında Fransız Gezginlerin Anlatımlarında İzmir Olaf YARANGA / Çeviri: Gürhan TÜMER
- 7 The Aegean Birthpalace of Western Civilization / Ekrem AKURGAL
- 8 İzmir 1921 / Uluslararası Amerikan Koleji Arş. Kom. Raporu Çeviri: Aykan CANDEMİR*
- 9 İzmir - Sesler Yüzler Sokaklar / M. Şakir ÖRS*
- 10 1927-1928 İzmir Fotoğraf Albümü*
- 11 Hacılar, Seyyahlar, Misyonerler ve İzmir (Yabancıların Gözüyle Osmanlı Döneminde İzmir - 1608-1918) / İlhan PINAR
- 12 Geçmişten Günümüze İzmir Mutfağı / A. Nedim ATILLA
- 13 İzmirli Ressamlar Ansiklopedisi / Mümtaz SAĞLAM
- 14 İzmir 1873 / Karl von Scherzer / Çeviri: İlhan Pınar
- 15 İzmir İktisat Kongresi (17 Şubat-4 Mart 1923)*
- 16 İzmir Basınından Seçmeler (1872-1922) / Zeki ARIKAN
- 17 Yakın Çağların Fikir ve Edebiyat Tarihimizde İzmir Ziya SOMAR
- 18 1923 Senesi İzmir Vilayeti İstatistiği Yayıma Hazırlayan: Erkan SERÇE
- 19 İzmir Posta Tarihi (1841-2001) / A. Nedim ATILLA
- 20 Tanzimat Sonrası İzmir Sanatında Yeni Yönelimler (Bir Şehir-i Ruşenâbâd Kâr-ı Anka Bir Bender)/ Ayda AREL
- 21 Bir Şehrin ve Bir Adamın Tarihi: Tevfik Nevzat / Ziya SOMAR
- 22 İzmir'in Tarihi / Raif NEZİHİ Açıklamalarla Hazırlayan: Erol ÜYEPAZARCI
- 23 Smyrna - İzmir (Efsaneden Gerçeğe) / Yaşar AKSOY
- 24 21. Yüzyıl Eşiğinde İzmir / (Uluslararası Sempozyum)
- 25 Bir İzmir Kâbusu / (Mütareke ve İşgal Dönemi Üzerine Yazılar) Engin BERBER
- 26 Fransız Seyahatnameleri ve Tarihin Aynasında İzmir (Türk-Fransız Ortak Kolokyumu)

* İşaretili kitaplar tükenmiştir.

İzmir Büyükşehir Belediyesi Kent Kitaplığı

İnönü Caddesi No: 817 / 11 Anakent Apt. Üçkuyular / İzmir Tel: 0 (232) 285 62 64 • Faks: 0 (232) 247 60 40 • izyay@izmir-bld.gov.tr • www.izmir-bld.gov.tr

1 Haziran 2002: EGİAD Bilgi Sistemleri Komisyonumuz tarafından Dokuz Eylül Üniversitesi Rektörlüğü Sürekli Eğitim Merkezi (DESEM)'de "Temel İnternet, Elektronik Posta Kullanımı ve EGİAD Web Sayfası Fonksiyonlarının Tanıtımı" amacıyla bir eğitim semineri düzenlendi.

5 Haziran 2002: İzmir Hilton Oteli'nde gerçekleştirilen 5. Çarşamba Yemeğimizin konuğu Ziraat Bankası Genel Müdürü Sn. Niyazi Erdoğan olmuştur. Sayın Erdoğan, "Kamu Bankalarının Yeni Yapılanması ve Bankacılık Hakkında Genel Bilgiler" konularında üyelerimizi bilgilendirdi.

6 Haziran 2002: DTP Genel Başkanı Sn. Mehmet Ali Bayar'ın konuk konuşmacı olarak katıldığı ISDEP Vizyon toplantısının beşincisi İzmir Hilton Oteli'nde yapıldı.

10 Haziran 2002: Fransız Gönüllü Danışmanlık Derneği (ECTI) Türkiye Temsilcisi Sn. Paul Louis Bazanery Yönetim Kurulumuzu ziyaret etti.

17 Haziran 2002: Deniz Ticaret Odası Başkanı Sn. Geza Dologh ve Yönetim Kurulu Üyeleri derneğimizi ziyaret ederek, Odanın çalışmaları hakkında bilgi verdi.

7 Haziran 2002: DTP Genel Başkanı Sn. Mehmet Ali Bayar Derneğimizi ziyaret etmiştir. Yönetim Kurulu Başkanımız Sn. Fatih Dalan'dan EGİAD'ın çalışmaları hakkında bilgi alan Sn. Bayar'ın onuruna Yönetim Kurulu Üyeleri ile Yerel Yönetimler ve Parlamento İlişkiler Komisyonu üyelerimizin de katıldığı bir öğle yemeği verildi.

19 Haziran 2002: İzmir Hilton Oteli'nde gerçekleştirilen 6. Çarşamba Yemeği'nin konukları İzmir Defterdarı Sn. Mete Gönenç, Maliye Bakanlığı Baş Hesap Uzmanları Grup Başkanı Sn. Yılmaz Bodur, PricewaterhouseCoopers Ortağı Zeki Gündüz oldu. Konuşmacılar "Naylon Fatura" hakkında üyelerimizi bilgilendirdi.

20 Haziran 2002: EGİAD Olağan Danışma Kurulu toplantısı İzmir Hilton Oteli'nde gerçekleştirilmiştir. İçinde bulunduğumuz dönemde EGİAD'ın izleyeceği politikaların ve alacağı tavrın belirlendiği toplantı basına kapalı olarak gerçekleştirildi.

İZMİR PRINCESS HOTEL

Kış sezonunda 7 adet salonda toplam 1900 kişi kapasite ile, Yaz sezonunda 5 açık alanda 2500 kişi kapasitesi ile toplamda 12 adet salonda 4400 kişi kapasite ile banguet hizmetleri sunmaktadır.

Ayrıca 400 kişi kapasiteli Ana restoran ile 1000 kişi kapasiteli gece kulübümüz İzmirli misafirlerimiz başta olmak üzere tüm misafirlerimizin hizmetinde olan Otelimiz, İzmir'de Agememnon Kaplıcaları ile yerli ve yabancı misafirlerimizi denizin mavisi ve doğanın yeşili ile, İl merkezine 10dk. havaalanına 20dk. lık mesafede kucaklamaktadır.

Bilgili ve deneyimli kadrosu, titiz ve samimi hizmet anlayışı ile Türk misafirperverliğinin en iyi şekilde hizmet olarak sunulduğu İzmir Princess Hotel siz misafirlerimizin en mutlu günlerini sizlerle paylaşmaktan kıvanç duyar.

Balçova 35330 İZMİR Tel: 0232. 238 51 51
e-mail: izmirprincess@izmirprincess.com.tr

alternatif spor...

"Körfez'e yelken açacağız"

Röportaj: Reyhan ERGÜLTEKİN
Fotoğraflar: Cüneyt ARIKAN

Ege Açık Deniz Yat Kulübü Genel Sekreteri Selim Besimzade, "8 Eylül'de yapılacak Körfez Kupası Yarışı için halktan destek ve ilgi bekliyoruz" diyor.

Üç tarafı denizlerle çevrili bir ülkede ve o ülkenin en güzel deniz kentlerinden birinde yaşıyoruz: İzmir... Peki, denizle ilgili sporlara ne kadar ilgi duyuyor veya ilgi gösteriyoruz? Bu soruya en güzel yanıtı Ege Açık Deniz Yat Kulübü Genel Sekreteri Selim Besimzade veriyor: "Yaptığımız aktivitelerin, yarışların medyada yer almaması insanların ilgisizliğini daha da artırıyor."

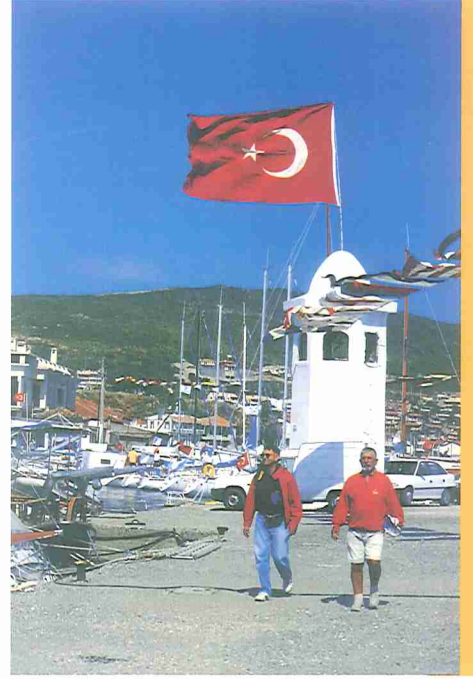
Ege Açık Deniz Yat Kulübü'nün kurucusu Mete Tümay. 1999 yılında Çeşme'de bir yat yarışı düzenlenmesi için organizasyon komitesi ricada bulunmuş Tümay'a. O da çevresinde tanıdığı ne kadar yatçı, yelkenci arkadaşı varsa yarışa davet etmiş ve böylece kulübün de temelleri atılmış. 2000 yılında kurulan kulübün ilk üye sayısı 15, bugün ulaştığı rakam ise 53. Faaliyet bölgesi olarak Çeşme Ilıca ve İzmir Körfezi'ni seçen kulübün yarışmalara katılan yat sayısı ise 30. Yelken sporu ve yatçılık hakkında konuştuğumuz Besimzade, bu konuda çok dertli olduklarını söylüyor.

Yeni bir kulüp olmalarına rağmen çok ilginç

özelliklerinin olduğunu kaydeden Selim Besimzade, "15 günde bir yarış yapıyoruz. Türkiye Açık Deniz Yarış Kulübü'nden (TAYK) sonra en fazla yarış yapan yat kulübü unvanına sahibiz" diyor. Besimzade, TAYK ile aralarındaki farkı ise şöyle özetliyor: "Onların organize ettikleri yarışlara ortalama 30 tekne katılırken, bizdeki katılım 15 tekneyle sınırlı. Onların bünyesinde 90-100'ün üzerinde yelkenli üye mevcut."

İzmir Körfezi'ni istiyoruz

Merkezlerini İzmir'e taşımak istediklerini belirten Selim Besimzade, "Biz İzmirliyiz ve bu kulübün İzmir'de olmasını istiyoruz. Peki, teknelerimiz niye Çeşme'de bağlı? Çünkü biz teknelerimizi Körfez'e sokmak istemiyoruz. Bunun da iki nedeni var. Birincisi Körfez kirli. İkincisi, tekne konaklama imkanları kirlilikten dolayı çok fazla parlak değil. Arzın kalitesini talep belirler teorisini destekleyecek sayıda tekne olmadığı için Körfez'de kalite tercih ettiğimiz seviyede değil"

diye konuşuyor. Nisan ayından Kasım ayına kadar yayılmış yarış takvimlerinin olduğuna dikkat çeken Besimzade, yarış yapılmayan dört ay boyunca üyelerinin çok sıkıntı çektiğini söylüyor. "Keşke teknelerimizi Körfez'de tutabilsek ve iş çıkışlarında Körfez turu yapabilsek" diyor.

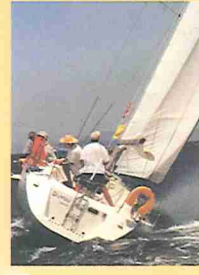
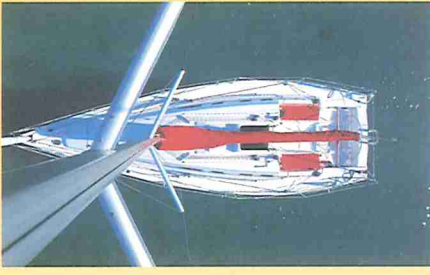
Aslında ilginin zannedildiği kadar az olmadığını altını çizen Selim Besimzade, "Bu ilgi yeterli mi diye sorarsanız, hayır yanıtını veririm. Ancak, Karşıyaka Yelken Spor Kulübü'nün milli sporcular çıkartıp, dünya sıralamasına soktuğunu, TAYK'ın düzenlediği organizasyonlarda bizim teknelerimizin de derece yaptığını düşünürsek, performansımızın çok iyi yerlerde olduğunu görebiliriz" diyor ve ekliyor: "Ancak, üç tarafı denizlerle çevrili ülkenin toplam amatör yat sayısını topladığımız zaman, İtalya'nın limanına bağlı tekne sayısı kadar etmediğini görürsünüz."

Zengin sporu değil

Ülkemizde yelken sporunun zengin sporu olarak görülmesine anlam veremediklerini ifade eden Besimzade, şöyle devam ediyor: "Deniz fakiri sevmez diye bir laf vardır. Tabii bu, bakış açısına göre değişir. Denizde bir tamirat ya da bakım yaptığımız zaman, kaliteli ürün kullanmak zorundasınız. İşin hakkı neyse teknenize onu yapmak zorundasınız. Ucuza kaçarsanız yarı yolda kalabilirsiniz. Bizim bakış açımıza göre aslında bu sözün geliş noktası budur. Ancak, insanlar farklı açıdan baktıkları için zengin sporu diyorlar"

En büyük sıkıntılarının denize gönül vermiş, deniz sporlarıyla uğraşan insanların tutanacak bir dalının olmaması olduğunu vurgulayan Selim Besimzade, destek verecek bir otorite aradıklarını söylüyor. "Düşünün, amatör bir denizcisiniz ve altı metrelik bir tekneniz var. Ancak, (Teknemi nereye bağlamalıyım?) sorunuza cevap verebilecek bir otorite yok. Türkiye'deki balıkçı barınakları (adıda üstünde zaten) ticari avlanma yapan teknelerin bağlanma noktası. Özel yatlar için ise marinalar var. Buraları da standart organizasyonlar değil. Amatör bir denizcinin bu alanda yaşama şansı yok. Amatör denizci balıkçı değil ki teknesini balıkçı barınaklarına bağlasın"

“Bir söz vardır: Deniz fakiri sevmez diye... Eğer teknenizde ucuz-kalitesiz ürün kullanırsanız sizi yarı yolda bırakabilir ve denizde başınıza her şey gelebilir. Onun için kaliteli ürün kullanmak zorundasınız. Bu spora zengin sporu denmesinin nedeni bu”

Selim Besimzade, işlerin hala müsteşarlık ile idare edildiğini vurguluyor. Selim Besimzade “Türkiye’nin bırakın su sporlarını, denizle ilgili ekonomik gelirini artırıcı hiçbir plan ve programı yok. Böyle yaklaşımla karşılaştığınız zaman Türkiye’de spor zaten ikinci planda, denizle ilgili sporlarda nasibini alamıyor” diyor.

Mavi Körfez 8 Eylül’de

Yerel yönetimlerden şimdiye kadar hiç destek almadıklarından yakınan Besimzade ekliyor: “Tek destekçimiz sponsorlar. Ancak sponsorluk, destek verilen sporun ne kadar medyatik olduğuyla bağlantılı. Neyazık ki, bu spora ilgi bir sponsorun destek vereceği kadar iyi değil. Bu konuda birtakım çalışmalara başladık.

Basında daha çok yer almak için projeler üretiyoruz. 8 Eylül’de ‘Mavi Körfez Kupası’ adı altında bir yarış

organizasyonumuz var. Aslında bu hem kulüp, için hem de İzmir için çok iyi olacak. Projeyi İzmir Büyükşehir Belediyesi’ne sunduk ama, henüz bir yanıt alamadık. Bölgedeki ve bölge dışındaki kulüpleri de bu yarışa davet edeceğiz.” İzmir’in kendine ait bir yarışının olması gerektiğinin altını çizen Selim Besimzade, yapacakları organizasyonun profesyonelce bir çalışma olacağını, kimse destek olmasa bile yarışın mutlaka yapılacağını vurguluyor.

Marinalar sorun

Bölgedeki marinaların gerekli nitelikte olmadığını da öne süren Besimzade, “Örneğin, Çeşme’deki marina en kaliteli marinalar arasındadır. (Ancak, kimse gidip oraya teknesini bağlamaz. Neden? Çünkü Türkiye’nin her tarafında görülen hesapsız yatırımlara bir örnektir orası. Türkiye’nin en kaliteli marinası Göcek’teki marina sistemi. Oradaki sistem çevreye en az zarar veren sistem” diye konuşuyor. Yat yarışlarının genellikle bölgesel organizasyonlarda ardaşıklıklar gösterdiğine dikkat çeken Selim Besimzade, “İstanbul’da yapılan bir yarışın neticesinde İzmir’e gelen yatlar için burada bir organizasyon yapılabilir. Buradan Güney’e gidecek bir yat grubu varsa onlara yönelik bir yarış düzenlenebilir. Bu, bir anlamda göçmen kuşların seyir rotaları üzerine organizasyon serpiştirmektir. Biz bölgesel çalışıyoruz. 11 yarışımızın tamamını kendi bünyemizdeki yatlarla yapacağımızı varsayarak hareket ediyoruz. Bunun dışında misafir yatlar, sporcular gelir. Onlara da kapımız her zaman açık” diyor.

Denizciler; disiplinli ve bohem insanlar olarak tanımlayan Besimzade, bunu şu sözlerle açıklıyor: “Disiplinli olmak zorundasınız. Çünkü, denizde başınıza

heran herşey gelebilir. Bohem olmak zorundasınız. Çünkü ordaki koşullara başka türlü tahammül etme şansınız yok. Ancak, bu iki farklı kavramı bir arada taşımak da zor.”

Yat yarışçılığını motor sporlarına benzeten Selim Besimzade, “Ancak, Türkiye’de motorsporları ile ilgili bir sektör var. Bu sektörün rallilere ve araba yarışlarına verdiği ciddi bir destek söz konusu. Onun sayesinde görsel basında muhtelif ralliler, yarışlar gündeme geliyor. Denizcilikte böyle bir şey söz konusu değil. İstanbul Tuzla motor, yatçılık konusunda dünyada lider konumda. Zaten Türkiye, dünyanın en iyi motor yatlarını üreten ilk 4-5 ülkeden biri. Ancak, yelkencilikte böyle bir unvandan söz etmek zor. Her ne kadar tek tük yerli üreticiler varsa da, bunlar da çok iddialı değil. Sayısal anlamda ciddi üretim yapmıyorlar” diye konuşuyor

“Körfezin kirli olmasından ve konaklama imkanlarının tercih ettiğimiz seviyede olmamasından dolayı teknelerimizi buraya sokamıyoruz. Bunun en kısa zamanda çözülmesini istiyoruz”

“Türkiye’nin, bırakın deniz sporlarına desteğini denizle ilgili ekonomik gelirini artırıcı hiçbir plan ve programı yok.”

profesyonellerin modası

Hazırlayan: Özlem ÇAKIR

Profesyonellerin modasında anahtar kelimeler "tutarlılık" ve "uygunluk"tur. Görüntümüz; çalıştığımız kurum, yaptığımız iş, pozisyonumuz ve hedeflerimizle tutarlılık göstermelidir. Giydiğimiz kıyafetler ve kullandığımız aksesuarlar bulunduğumuz ortamlara, katıldığımız toplantılara, davetlere, yemeklere uygun olmalıdır.

Unutmayalım ki, görüntümüz, geldiğimiz yeri (şehirli, taşralı), eğitim ve kültür düzeyimizi, statümüzü, ruh halimizi, ekonomik düzeyimizi, kültürel geçmişimizi ve görgümüzü ortaya koyar.

İlk izlenimlerin yüzde 55'ini sözsüz mesajlar oluşturur. Beden dili, kullanılan renkler ve semboller dışında görüntümüz de bizimle ilgili mesajlar verir.

Görüntümüze gerekli önemi vererek, dışarıya verdiğimiz mesajları kontrol altında tutabiliriz.

Kendisine saygısı olan kişiler görüntülerine özen gösterirler. Bu kişiler her zaman bakımlı, temiz, düzenli ve ortamına uygun görüntüler sergilerler. Dış dünyaya başarı, sorumluluk ve kalite mesajı verirler.

Görüntüleriyle başkalarının üzerinde çarpıcı bir etki bırakırlar.

Profesyonel yaşamda görüntü faktörünü sektörleri, üçe ayırarak incelemek gerekir:

1. Geleneksel ve konservatif sektörler: Bankacılık, mali müşavirlik, sigortacılık, hukuk, devlet hizmetleri, politika, kamu kuruluşları bu gruba örnektir.

2. Hizmet sektörü: Turizm ve otelcilik, sağlık hizmetleri, insan kaynakları yönetimi, eğitim, sosyal hizmetler, danışmanlık, halkla ilişkiler, teknoloji, araştırma, bilim, bilişim bu grupta yer alır.

3. Yaratıcı sektör: Reklamcılık, moda, dekoratörlük, mimarlık, müzik, resim, heykel ve her türlü sanat kolları, yayıncılık, tiyatro, sinema, yazarlık da bu gruba örnektir.

Her sektörde birlikte çalıştığınız kişilere güven duymak istersiniz. Bununla birlikte geleneksel ve konservatif sektörlerle iş yaptığınız zaman mali konular, hukuksal işlemler devreye girdiğinden iş yaptığınız kişilere daha da çok güvenmek istersiniz. Bankacınız, sigortacınız, avukatınız sizinle ilgili birçok özel ve gizli bilgiye sahiptir. Sizin adınıza paranızı, servetinizi, hukuksal işlemlerinizi yürütür. Bu sektör diğer sektörlerle göre daha ciddi, daha kurallara bağlı, daha otokratiktir. Bu nedenle de bu sektörde olanların işlerindeki ciddiyetlerini görüntüleriyle de desteklemeleri gerekir. Görüntüleri "Bana güvenebilirsiniz, ben ciddi ve işini bilen biriyim" demelidir. Belirli bir giyim tarzı içerisinde olmalıdırlar. Hizmet sektöründe çalışanlar için her ne kadar geleneksel sektörlerde olduğu gibi belirli bir giyim tarzı üzerinde durulmasa da, bu sektörde çalışanların yaklaşılabılır, hizmet odaklı, kaliteli, derli toplu, temiz ve profesyonel görüntü sergilemeleri beklenir.

Yaratıcı sektörde de önemli olan bu sektörde çalışanların yaratıcılıklarını görüntüleriyle de desteklemeleridir. O zaman iş yapacakları kişilere, "Benim görüntüm yaptığım işle tutarlılık içerisinde" mesajı da verirler.

Bu sektörde görüntü ve giyimle ilgili beklentiler genelde yaratıcı olma yönündedir. Canlı renklere, desen ve baskılarda, yaratıcı stilde hazırlanmış giysiler ve aksesuarlar kullanılabilir. Bu sektördeki müşteri temsilcilerinin ve direktörlerinin, müşterilerle sık sık toplantı yapması ve iş ziyaretlerine gitmesi gerektiğinden, yaratıcı ekipten daha dikkatli ve biraz daha tutucu bir tarzda giyinmeleri gerekir.

Geleneksel ve konservatif sektörlerde çalışanlar için klasik giyim tarzı, her zaman uygun bir görüntü oluşturacaktır. Klasik

giyim tarzının demode olmaması için de aksesuarlarımızla kıyafetimizi güncelleştirmemiz gerekecektir. Bütün bu bilgiler doğrultusunda bir prototip yaratılıyor kaygısı taşımamalısınız. Çünkü her kişinin renk tonlaması (saç, göz, cilt rengi), vücut yapısı, kıyafetleri ve aksesuarları taşıması farklı olacağından bir prototip oluşmayacaktır.

Bu sektörde çalışanlar için dikkat edilmesi gereken noktaları şöyle özetleyebiliriz:

Stil: Hem hanımlar, hem beyler için klasik uygundur.

Klasik giyime örnekler...

Erkekler için: Tek, iki, üç düğmeli ve kruvaze ceketli takımlar, mavi ve beyaz gömlekler, boyuna çizgili aynı renklerde gömlekler, çizgili ya da küçük puantiyeli kravatlar, düz kravatlar vs.

Hanımlar için: Tek, iki, üç düğmeli ceketli takımlar, etek ceket ve elbise ceketli takımlar, V yakalı, bisiklet yakalı, şal yakalı trikolar, bluzlar, gömlekler, inci kolye ve küpe, diz boyu etekler, pilili pantolonlar vs.

Renkler: Koyu renkler ciddi, otoriter ve sorumluluk sahibi görünmemize yardımcı olur.

Erkekler için: Lacivert ve tonları, gri ve tonları, antrasit (en koyu gri, siyaha yakın) ve bu renklerin kendinden hafif çizgilileri, boyuna dikey daha belirgin ince çizgilileri en uygun renklerdir. Siyah takım elbise sadece resmi ortamlar ve akşam yemeklerinde kullanılmalıdır. Gündüz iş için giyilmemelidir.

Hanımlar için: Lacivert ve tonları, siyah, koyu kahve, gri ve tonları, antrasit, mürdüm rengi, bordo, haki yeşil, bej, vizon rengi, camel (devetüyü rengi) uygundur.

Vakko 2002 İlkbahar-Yaz Koleksiyonu

Hizmet sektörü: Hizmet sektöründe çalışanlar için önerilerimiz, geleneksel sektörün giyim özellikleri ile hemen hemen aynı olacaktır.

Stil: Hem hanımlar, hem beyler için klasik stil dışında daha günün modası, takım olmayan üç'lü konbinler de kullanılabilir. Ciddiyet ve otorite açısından her iki gruba da ceketli üç'lü konbinler daha uygundur. Bu sektörde çalışanlar istedikleri ve kendilerine yakıştırdıkları taktirde daha modern çizgilerde giyinebilirler.

Renkler: Koyu renklerin dışında, nötr renkler de kullanılabilirler. Erkekler gömlek renklerinde klasiğin biraz dışına çıkmak isterlerse toz pembe ya da lila giyebilirler.

Kumaş faktörü: Profesyonellerin modasından bahsederken kumaş faktöründen de bahsetmek gerekirse...

Kumaş: Çalışan bir insanın zamanının çok büyük bir bölümü işyerinde geçiyor. Bu nedenle giysiler buruşmaması, terletmemesi, dayanıklı olması hepimizin isteği.

Tüm bu özellikleri taşıyan, buruşmayan, dayanıklı ve doğal dokusu nedeniyle hava alan ve kaliteli görüntü veren kumaş yüzde 100 yünlü kumaşlardır. Bu tip kumaşların en kaliteli olanları, dört mevsim rahatlıkla kullanabileceğimiz en ince yünlüler cool wool (light wool) kumaşlardır.

Bir kumaşta sentetik oranı yükseldikçe o kumaşın terletmesi ve koku yapması kaçınılmazdır. Polyester buna en iyi örnektir. Giysilerimizi seçerken içindeki etiketlere bakmayı alışkanlık haline getirmeliyiz. Yüzde 100 yünlüleri satın alamıyorsak, kumaşın karışımında yünün dışında polyester varsa, bu oran yüzde 45'i geçmemelidir. Mesela yüzde 55 yün, yüzde 45 polyester olabilir.

Doğal dokusu olan bir diğer kumaş da ketendir. Bununla birlikte çabuk buruştuğundan iş hayatımız için hiç uygun değildir. Gabardin de her zaman kullanabileceğimiz tok kumaşlardandır. Krep dökümü olan fazla buruşmayan bir kumaştır. Özellikle kilolu hanımlar bu kumaşı vücut hatlarını ortaya çıkarmayacağı için tercih edebilirler.

Hanımlar için yünle karıştırılmış ve sentetik oranı azaltılmış, yine dört mevsim giyilebilecek rayon ya da rayonun bir cinsi olan viskos da iş hayatında kullanışlı kumaşlardandır.

Desen: Hanımların genelde rağbet ettikleri hayvan desenleri (leopar ve zebra), büyük çiçekli, güllü, büyük geometrik desenler, çok canlı renklerle hazırlanmış, gözü yoran diğer desenler profesyonel yaşamımız için uygun değildir. Boyuna çizgili, kendinden ince çizgili sade desenler her zaman iş yaşantımız için kullanabileceğimiz desenlerdir.

Özlem Çakır kimdir?

Özlem Çakır 1963 İzmir doğumlu. İmaj danışmanlığı eğitimini New York Fashion Institute of Technology ardından da Atlanta London Image Institute'da tamamladı. Uluslararası İmaj Danışmanları Derneği'nin (A.I.C.I) Türkiye'den onayladığı ilk imaj danışmanı olup derneğin aynı zamanda Türkiye Başkanı. Üye olarak çalışmaya başladığı dernekte 2 yıl içinde derneğe kazandırdıkları ve başarıları ile profesyonel statü elde etti. Ödülünü geçen yıl Amerika Birleşik Devletleri'nde aldı.

Kurumlara bireysel imajları geliştirmek üzere eğitimler veriyor ve bireysel koçluk yapıyor. Çakır ayrıca Dialog Anlatım ve İletişim'de ve çeşitli üniversitelerde uzmanlık konusu ile ilgili eğitimler veriyor.

Özlem Çakır bir kişisel gelişim sitesi olan kigem.com, Andersen'in sitesi olan insankaynaklari.com'da ve Körfez Bölgesi'nde yayınlanan 'All Women In The Gulf' dergisinde yazılar yazıyor.

Özlem Çakır aynı zamanda uluslararası kişisel gelişim derneği olan Genç Müteşebbisler ve Yöneticiler

Derneği'nin (Junior Chamber (J.C.I)) üyesi ve eğitimcisi.

Özlem Çakır'ın birlikte çalıştığı kurumlardan bazıları; Yapı Kredi Bankası, Pamukbank, Finansbank, Hyatt Regency Oteli, Holiday Inn Crowne Plaza, Compaq, Gantek, Andersen, Beymen, CNN Türk, Commercial Union Sigorta, Bristol Myers Squibb, Arge Danışmanlık, İston, Roche.

ozlem@ozlemcakir.com

teknoloji

Amerika'da iş hayatını nasıl değiştirdi?

Hazırlayan: Orkan SÖZER

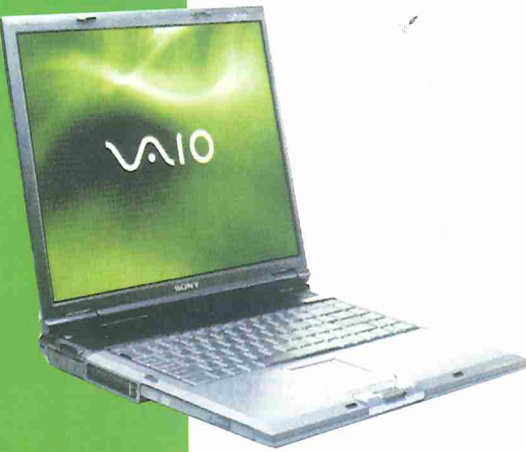

Kağıtsız ofisin getirdiği ferahlık çalışanın verimini ve motivasyonunu artırıyor.

Aradan 10 yıl geçti. İşte, günümüz Amerikan ofisinden manzaralar:

Tüm çalışanların internet bağlantısı var. Mektup ve faks yerini e - posta'ya bırakmış durumda. Gelen fakslar da bir faks server tarafından karşılanıp, scan edildikten sonra ilgili kişiye e - posta olarak gönderiliyor.

Toplantılara ajanda ile girip not almak tarih olmuş. Herkes notlarını Plam türü el bilgisayarlarına (PDA-Personel Digital Assistant) alıyor. Günlük programlarını eski adı telefon rehberi olan kontak listelerini bu küçük bilgi depolarına yüklüyor. İsteyen mobil telefon olarak da bu PDA'ları kullanıyor ve İnternete bağlanıyor. Ama genel trend bir laptop bilgisayar ve bir el bilgisayarı kullanarak bunları "İR" denilen inferred bağlantı üzerinden birbirleriyle senkronize etmek.

Sony hafif laptop pazarında da iddialı. Yeni VAIO 16 inch ekranıyla desk toplara meydan okumasına rağmen hafifliğiyle gerçek bir seyahat dostu.

Kağıtla beraber tarihe karışan başka bir şey de kablo. Bütün laptop bilgisayarlar "wireless PCMCIA card" denilen bir karta sahip. Bu kart merkezi bir frekans dağıtıcısıyla (wireless router) haberleşerek kablosuz olarak İnternete (İnternete entegre şirket içi network) bağlanabiliyor. Her wireless router o bölgede bulunan 128 kullanıcıya yüksek hızda İnternet bağlantısı sağlayabiliyor. Aynı zamanda bir gökdelende bulunan 4 bin adet kablosuz şirket içi telefon, frekansları birbirine karışmadan çalışabiliyor. Şirket içi network internete entegre olduğu için yetki sahibi müşteriler bu networke girip siparişlerinin durumunu izleyebiliyor. Tedarikçileri de yetkileri dahilinde şirketin stok ve ihtiyaçlarını takip edip minimum stok seviyesinde çalışmasına yardımcı oluyor. Katalog, broşür yok. Şirketi ürünleri tanımak ve kontak bilgilerini almak istiyorsanız tek ihtiyacınız olan şirketin web adresi. Kartvizit bilgileri çalışanların el bilgisayarlarında yüklü. Yeni tanıştığınız kişinin el bilgisayarına inferred çıkışından bu bilgiyi ışınlamanız yeterli. İş emri, toplantı raporu, proje değerlendirmesi gibi bütün dokümanlar yine bilgisayar ortamında. Projelerin ilerlemesi "Lotus Notes" veya benzer bir platformdan yetki düzeylerine bağlı olarak takip edilebiliyor. Çalışanlar birbirlerine iş emri verebiliyor veya proje koordinasyonu yapabiliyor.

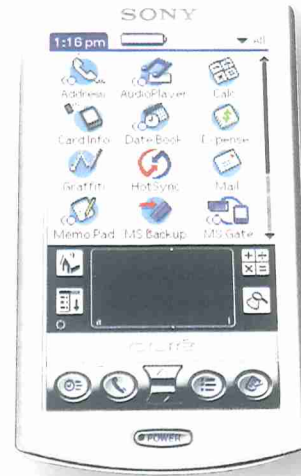
Seyahat masraflarını kısmak ve zaman kazanmak için uzaktaki firmalarla "video conferencing" yöntemi ile toplanılıyor. Aralarında yüzlerce kilometre mesafe olan kişiler bilgisayar ekranında yüz yüze geliyor. Hem de bu sadece iki kişiyle sınırlı değil. Beş ayrı firmanın yetkililerinin görüşürken yapamadıkları tek şey el sıkışmak. Video kaset, CD veya fotoğraf gönderme de tarih oluyor dolayısıyla. Hepsi dijital olarak bir e-postaya eklenebilir. Gazete, dergi gibi yayınlar da ya e-posta olarak geliyor ya da ilgili web sitesine giderek abone olurken verilen şifre ile okunabiliyor.

Kağıt ve kablo gibi kullanımı azalan başka bir ikili de kravat ve ceket. Hukuk ve finans gibi alanlarda değil, muhtemel New York City, Chicago gibi merkezlerde de değil ama özellikle

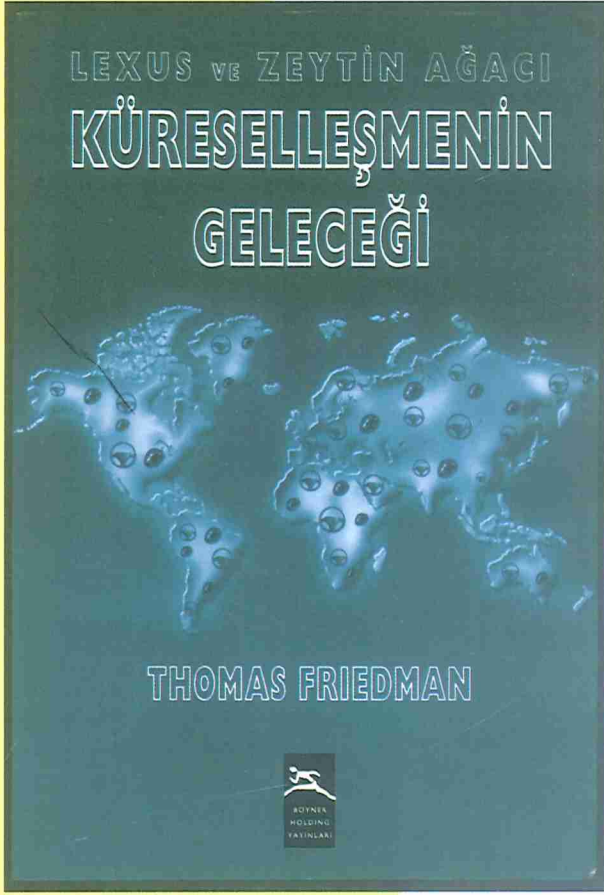
Bir haftalık iş seyahatinden döndünüz. Temiz bıraktığınız masanızın üzerinde 20 cm yüksekliğinde kağıt tomarıyla karşılaşıncı gözleriniz kararıyor... Cevap bekleyen fakslar, okunacak raporlar, doldurulacak formlar, ilgili ve ilgisiz firmaların tanıtım faksları... "Keşke seyahat sırasında bir kısmı elime geçseydi de bu kadar birikmeseydi" diye düşünmekten kendinizi alamadığınız bir kağıt tomarı... Kısacası, ofisten uzak geçirilen bir haftanın günahları. 90'lı yılların başında Amerika'da ortaya atılan "Kağıtsız Ofis" (Paperless Office) konsepti, bilgiye ulaşımın ve depolamanın dijital olarak yapılması ve bir bilgisayar terminalinin, çalışanın bütün ihtiyaçlarını karşılayacak araç olması fikri üzerine kurulmuştu. O zamanlar şirket içi networkler (bilgi ağları) verimli olarak kullanılmaktaydı ancak Compuserve ve America Online gibi geniş ağ (WAN) servis sağlayıcılar daha sonra "İnternet" adını alacak olan global bilgi ağı altında birleşmişlerdi.

üretim ve servis şirketlerinde kravat ve ceket yerini spor pantolonlar ile şirketin logosunu taşıyan polo t-shirtlere, sweat-shirtlere ve mevsimine göre yine şirketin logolu kazak ve montlarına bırakmış durumda. Hem rahat hem de fazla gayri resmi değil.

Yine de iş seyahati veya tatil gibi sebeplerle ofisten uzak kalırsanız intranet sayesinde bütün fakslarınız, e-postanız raporlar vb. nerede olursanız olun dizüstü bilgisayarınıza ulaşıyor, nerede olursanız olun. Hatta artık havaalanlarında belirli bölgelere yerleştirilen "wireless router"lar sayesinde uçağa binmeden kablosuz olarak internete bağlanıp postalarınızı alıyorsunuz. Uçakta cevaplarınızı offline olarak yazıp, bir sonraki havaalanında veya nerede İnternete bağlanıyorsanız gönderebiliyorsunuz. Amerika'da dijital dünyaya en hızlı ayak uyduranlardan biri de devlet. Vergi mükellefleri (şahıslar ve şirketler) internette beyannamelerini doldurup banka hesap numaraları ve hatta kredi kartı numaraları ile vergilerini ödeyebiliyorlar. Kendi kartından komisyon da alınmıyor.

Palm, HP, Sony, Compaq, Handspring el bilgisayarı (PDA) pazarını keşfetmiş durumdadır

Yazar, bu başlıkla Ortadoğu'da bir zeytin ağacı için birbirini öldüren insanlarla, Japonya'da sadece robot kullanarak dünyanın en iyi otomobillerini üretenlerin bütünleşen dünyada yarattığı çelişkiden bahsediyor. Friedman, Berlin Duvarı'nın yıkılmasını bir çeşit "milat" olarak kabul ediyor. "Duvarın yıkılmasından önce gücünüzü sahip olduğunuz nükleer başlıklı füze sayısı anlatırdı. Duvardan sonra ise modeminizin hızı" sözü geçişi çok iyi özetliyor.

Genel olarak "Yeni Dünya"nın nasıl şekillendiği, dünyadaki piyasaların birbirleriyle daha entegre olmasından sonra birbirinden nasıl etkilendiğini akıcı bir dille anlatan kitap; değişikliğin merkezine bilgi işlem teknolojilerinin gelişmesini ve internetini koymuş. Ayrıca finans piyasalarının entegrasyonu sonucunda bir ülkede yaşanan krizin diğer piyasaları nasıl etkilediği enteresan örneklerle anlatılıyor.

Bangkok'ta başlayan finansal krizin Amerika'daki internet şirketlerinin nasıl batmasına

Yöneticinin, "Ben Bangkoklular'a bir şey yapmadım ki! Neden onlar yüzünden bütün bunlar başıma geliyor?" sorusu gerçekten trajik - komik.

Benim için enteresan bir anı da şöyle: Kitabı okumaya başladığımda Atina'daydım. Tam o sırada bizim Şubat krizi patladı. Bundan beş yıl önce Türkiye'deki bir krizden mutlu olmalarını bekleyeceğimiz Yunanlı işadamları Türkiye kaynaklı bir krizin yaratacağı dalgaların kendi piyasalarını da ezip geçeceği düşüncesiyle kara kara düşünüyorlardı.

"Küreselleşmenin Geleceği" adındaki kitap aslında küreselleşmenin bugününü anlatıyordu. Gelecek gelmişti. Kitapta artık ülkelerarası rekabetin sadece siyasilerin diline yapışmış bir hikaye olduğu, asıl rekabetin şirketler arasında yaşandığı açıkça gözler önüne seriliyor. Aynı Atina seyahatimde Yunanlı bir Coca Cola yöneticisi, "10 yıl önce Türkiye Coca Cola'dan gelen faksları okumadan yırtardık, şimdi ise bütün kapaklarımızı Türkiye'de bir

Thomas Friedman'ın 1999'da yazdığı, iş ve sosyal hayatta küreselleşmenin etkilerini anlatan bu kitabın okuyucunun dikkatini çeken bir başlığı var:

"Lexus" (Toyota'nın prestij modelleri) ile "zeytin ağacı" arasında ne bağlantı olabilir diye bir soru hemen akla geliyor.

şirketten alıyoruz" diyordu. Boyner Holding Yayınları tarafından basılan ve Elif Özsayar tarafından Türkçe'ye çevrilen kitap, gerçekten her işadamına farklı mesajlar veren bir kaynak. Ancak dünya o kadar hızlı değişiyor ki, kitapta yeni çağın muzaffer firmalardan biri olarak bahsedilen Compaq bilgisayar şirketi HP'ye satıldı da seneye Compaq ismi bile tedavülden kalkıyor. O açıdan okuyacaksınız acele edin. Çünkü fazla değil, iki-üç yıl sonra kitabın yeni baskıları "Küreselleşmenin Geleceği" değil de, "Küreselleşme Tarihi" adı altında piyasaya sürülebilir. *Not: Yazar Thomas L. Friedman New York Times Gazetesi Dış Haberler muhabiri olup dünya olayları konusunda Amerika'nın önde gelen yorumcularından biridir. İlk kitabı "Beyrut'tan Kudüs'e" ile 1988'de Ulusal Kitap Ödülünü alan yazar, Beyrut ve Kudüs'te N.Y.T. Büro Şefi iken geçtiği haberlerden dolayı ilk kez Pulitzer Ödülü kazanmıştır.*

izmir festivali

tarihi mekanlarla bütünleşti

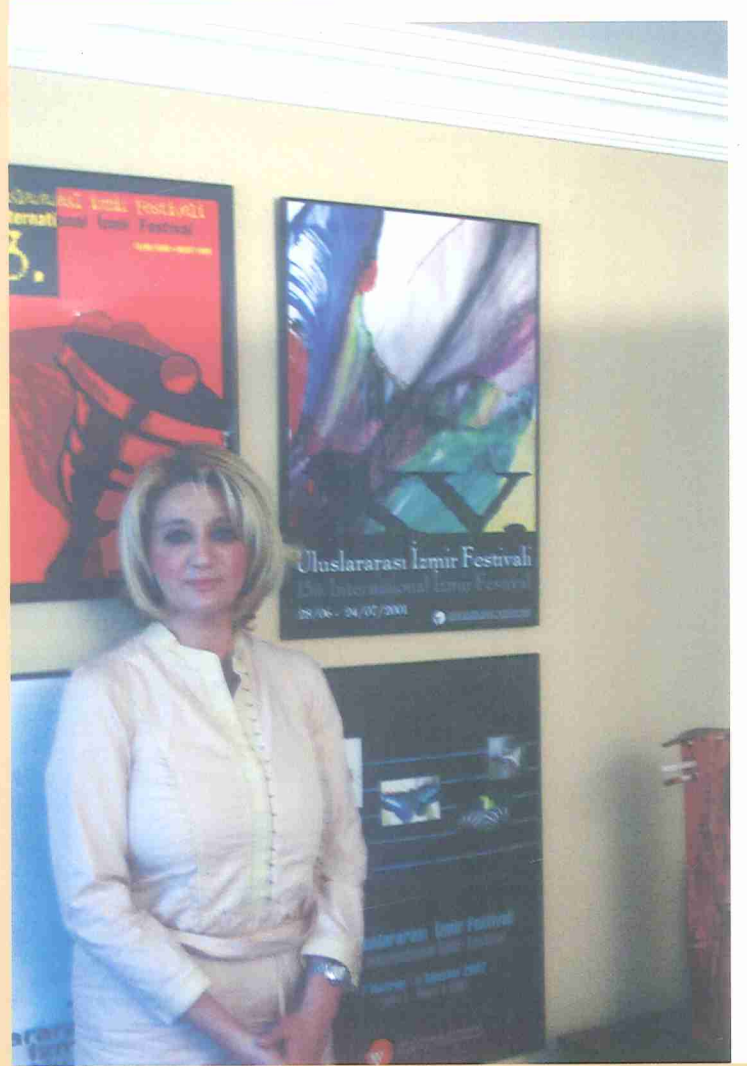
Hazırlayan: Cemal TÜKEL

19'uncu yüzyılın sonunda tüm Avrupa'da çok önemli bir ticaret kenti olarak tanınan İzmir, kültür ve sanat yaşamı bakımından da çok zengin bir şehir olarak anılmaktaydı. Avrupalılar'ın "Petit Paris" (küçük Paris) adını verdikleri şehrimiz tiyatroları, operaları ve eğlence yerleri ile ün salmıştı. İzmir büyük yangında maalesef kültürel mirasının büyük bir bölümünü kaybettikten sonra yıllar süren derin bir sessizliğe gömüldü.

16 yıl önce bu kültürel ve sanatsal ateşi tekrar yakmak, kentin kültür mirasına katkıda bulunmak üzere bir araya gelen kişi, kurum ve kuruluşlar, "İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfı"nı (İKSEV) hayata geçirdi. Kuruluşundan itibaren yaz aylarında İzmir'de uluslararası bir festivalin temellerini atan vakıf, 16 yıldır bu festivale gönül vermiş kişilerin desteği ve gözetiminde her geçen gün biraz daha iddialı ve seçkin organizasyonlara imza atıyor.

Vakfın kurucu üyelerinden ve yönetim kurulu başkanlığını yıllardır sürdüren zarıflığı ve inceliği ile tüm İzmirli'lerin büyük beğenisini kazanan Sayın Filiz Eczacıbaşı Sarper ile küçük bir söyleşi yaparak hem çalışmalarını değerlendirdik, hem de festivalin içinden biraz daha fazla bilgiyi size yansıtmaya çalıştık. İKSEV, Filiz Hanım'ın hayatının önemli bir parçası olmuş. Uzaktan bakıldığı zaman festivalin yapısında yıllar itibarıyla fazla bir değişim görülme de, artık daha sağlam bastıklarına inanıyor Filiz Hanım ve ilave ediyor: *"Sayısal olarak bakıldığında her zaman aşağı yukarı aynı miktarda aktivite gerçekleşiyor denebilir. Fakat hiçbir zaman sanatsal ağırlığından fedakarlık etmiyoruz. Seçkin ve elit bir sanatçı kitlesinin katılımını sağlıyoruz. Gerek sahiplenme açısından, gerek uluslararası boyutta kendini kanıtama ve kabul ettirme bakımından çok yol aldığımızı inanıyorum. Size iki üç yıl öncesine kadar olmayan olumlu bir gelişmeden de bahsetmek isterim. Artık dünyaca ünlü sanatçıların programlarda yer alabilmek ve CV'lerinde İzmir Festivali'nde yer aldıklarını belirtmek adına bize başvurduklarını görüyoruz. Bu, festivalin uluslararası boyutta da önemli bir noktaya geldiğine işaret ediyor. Hatta sanat camiası içinde özellikle yurtdışında çok iyi tanındığı ve katılım bakımından istek uyandıran bir yapıda olduğunu da biliyoruz..."*

Bunun en önemli nedeninin festivalin gerçekleştirildiği mekanlardan kaynaklandığını söyleyen Filiz Hanım, bu sanatçıların yurtdışında teknik olanakları çok üstün önemli salonlarda performanslarını sergilediklerini ve buraları ile boy ölçüşmelerinin imkansız olduğunu vurgularken, festivalin yapıldığı mekanların dünyada çok az ülkeye nasip olan tarihi antik yerlerden oluşmasının bu talepte önemli rol oynadığını vurguluyor. Festivalin bu tarihi doku ile bütünleşmesinin yanısıra, İKSEV'in de her yıl özellikle İzmir'in içindeki bu tarihi dokuyu kent adına ortaya çıkarmayı desteklemeyi amaçladığını, bu nedenle Saint Polikarp Kilisesi, Tepekule Bayraklı, Agora, Metropolis ve bu yıl da Kadifekale olmak üzere çeşitli mekanlarda etkinlikler yapıldığını belirten Sarper, şehrin tarihi mirasını kültürel altyapı ile desteklediklerini dile getirdi...

Bu yıl Kadifekale'nin sürpriz bir mekan olarak ortaya çıktığı yönündeki sorumuza cevap veren Sarper, sözlerini şöyle sürdürdü: *"Kadifekale, Büyükşehir Belediyesi'nin gündeminde olan bir yer. Kent yenileme projesi kapsamında kente tekrar kazandırılması planlanıyor. İKSEV olarak inanıyoruz ki, sanatsal olaylar bu uygulamada önemli bir yer tutmakta. Biz de İzmir Festivali'ni burada açarak, Nazım gibi dünyanın saygı duyduğu bir şairimizin anısına bir oyunla katkıda bulunmaya çalıştık. Burada Kadifekale'nin böyle bir çalışma sürecine girdiğini göstermek bence çok anlamlıydı. Umut ediyorum ki, bu bölgede düzenleme yapılmasının ardından, bu önemli mekan daha birçok sanatsal olaya ev sahipliği yapacak. Özellikle kentimize gelen yabancıların da gerek sanat aktiviteleri gerek tarihi görmek için vakit ayıracakları bir mekan haline dönüşecek... Biz burada bir başlangıcı gerçekleştirdik ve tabii bu bizim için çok önemliydi."* Festivalin katılımcı kitlesi konusunda ise İzmir'deki sanatseverlerin sayısal olarak yavaş arttığını belirten Filiz Sarper Eczacıbaşı, 16 yıllık süreçte özellikle seyircinin beğeni düzeyinin gittikçe yükseldiğini, festival kapsamında kullanılan tarihi mekanların ve yabancı sanatçıların gelişinin, festival haricinde

İzmir'in festivalinin turizm açısından ne kadar iyi kullandığının tartışılacağını söyleyen Sarper, işadamlarımızın ve yerel yöneticilerimizin şehrin dışı açılmasında turizmin çok önemli bir rolü olacağını sık sık dile getirmelerine rağmen, özellikle turizm açısından tanıtımın yapılmadığını ve festivalin turistler için bir cazibe noktası haline getirilmesinde yetersiz kaldıklarını belirtti. Dünyaca tanınan kaliteli ve üst düzey sanatçının katıldığı ve tarihi mekanlarda gerçekleştirilen aktivitelerin turizm açısından çok önemli bir yer tutması gerektiğini savunan Sarper, bu konunun projelendirilerek desteklenmesinin Turizm Bakanlığı'ndan başlayarak aşağıya doğru tüm kurumlar tarafından arka çıkılması gerektiğini dile getirdi. Turizm acentalarının ise bu konuda pek aktif olmadıklarını söyleyen Sarper, her yıl büyük çaba göstermelerine rağmen, gelen turistlerin bu tür aktivitelere katılımında her ne kadar seyahat acentalarına bilet ücretlerinden yüksek miktarda yüzde vermelerine rağmen, başarılı olamadıklarını da ilave etti. Filiz Sarper konuşmasını şöyle sürdürdü: *"Fakat önümüzde bir Elton John örneği var. Mesela sadece bu sanatçıyı Antik Efes Tiyatrosu'nda izlemek üzere Londra'dan üç uçak kalktı.*

de benzeri birçok organizasyonunun yapılmasına ön ayak olduğunu öne sürdü. Gerek İzmir Devlet Tiyatroları'nın, gerek İzmir Devlet Opera ve Balesi'nin, gerek İzmir Devlet Senfoni Orkestrası'nın ve gerek festival etkinliklerinin katkıları ile İzmir'de sanatsal açıdan belirgin bir seyirci potansiyelinin oluştuğunu savunan Sarper, yerel sanatçıların dünyanın en iyi örneklerini izlemeleri ve onlarla kaynaşmaları açısından da çok önemli gelişmeler olduğunu belirtti. Öğrencilere yönelik bir uygulamalarının da bulunduğunu belirten Sarper, festivali aynı zamanda bir eğitim aracı olarak gördüklerini anlatarak, gençlerin geleceğine önem verdiklerini, bu nedenle belirli öğrenci gruplarını festivalde konuk ederek onlara izleme olanağı sağladıklarını söyledi. Bu gençlerin kaliteli konserleri, dünya çapında grupları izleme olanağı bularak kendilerini geliştirdiklerini ve yaşamlarında bir yerde mutlaka sanatsal olaylara pozitif bir yaklaşım içine gireceklerini belirten Sarper, gençlerle birlikte daha çok çalışmayı arzuladıklarını da kaydetti.

Sanatsal olaylarda gençlerin fikirlerini, özellikle şehrimizdeki genç işadamları derneklerinin desteğini alıp almadıkları yönündeki düşüncemize, şimdiye kadar bu şekilde bir yaklaşım içine girmeyi düşündüklerini belirten Sarper: *"Zaman zaman uygulama içinde gençlerden destek gördük, gerek karşılama, gerek uygulama aşamalarında gençler fazlasıyla yardımcı oluyor ama karar verme veya program yapma noktalarında şimdilik bu tür bir birlikteliği gerçekleştirmedik... Bu arada, genelde gençlerin taleplerinin daha çok pop ve jaz türü gösterileri olduğunu görüyoruz. İKSEV'in düzenlediği festival içinde birçok sanat dalını barındırmasına rağmen daha klasik anlamda gösterilerin sergilediği bir organizasyon. Gençlerin istekleri ise genelde flaş bir pop-caz sanatçısı ama biz her zaman önerilere açık bir yaklaşım içinde hareket ediyoruz. İzmir'de kurulu bulunan başta EĞİAD olmak üzere genç işadamları derneklerinden başlamak üzere, üniversitemizdeki talebe dernekleri ve diğer kurumlardan fikir desteği almak mümkün olabilir. Çeşitli fikirlerin toplandığı bir platform çok özel bir yaklaşımı da getirebilir"* dedi.

GÖSTERİ PROGRAMI

1 Temmuz 2002 Pazartesi	Berlin Flarmoni Kemanları	Kadifekale
3 Temmuz 2002 Çarşamba	Yannis Markopoulos	Efes Büyük Tiyatro
9 Temmuz 2002 Cumartesi	Türk Bestecileri	Efes Celcus Kütüphanesi
20 Temmuz 2002 Cumartesi	José Carreras	Efes Büyük Tiyatro
3-4 Ağustos 2002 Ct-Pazar	Efes Gladyatörleri Gösterisi	Efes Büyük Tiyatro

Kuşadası'na gelen turist gemilerinin bir gece limanda konaklatılarak yolcularının sanatsal bir aktiviteye katılımlarının sağlanmasının ülke turizmine büyük hizmet getireceğine inanıyorum. Bu konuda sistemli bir çalışma yapılması halinde başarı elde edilebilecek ama gayret içinde olmamız lazım. Fakat bütün bu mücadelenin başında turizmcilerin bu konuya sıcak bakması ve çaba harcaması gerekiyor... İzmirli işadamları bize birçok konularda destek sağlıyor. Ancak, daha geniş katılıma ve sponsorluğa ihtiyacımız var. Daha önceleri İstanbul firmalarından daha çok destek alıyorduk fakat daralan bütçeler ve ekonomik kriz nedeni ile maalesef bu desteğimiz azaldı. İzmir'de de birçok firma aynı zorluklarla karşı karşıya kaldığı için zorlanıyor. Tabii uluslararası bir festival ve yurtdışında tanınıyoruz. Yeri ve konumu itibariyle pahalı bir organizasyon. İzmirli firmalardan daha büyük katkı bekliyoruz. Bütün zorluklara rağmen birçok firma bize destek çıkıyor ve biz bu kurum ve kuruluşlara müteşekkirimiz."

İzmir'in modern ve büyük bir gösteri merkezine ihtiyacı konusunda da fikirlerini aldığımız Filiz Hanım, bunun büyük eksiklikleri olduğunu, festivalin bir yaz festivali olmasının nedeninin mekanlardan kaynaklandığını belirterek, teknik ve altyapı imkansızlıkları nedeni ile İstanbul'a gelen "Royal Bale" gibi birçok büyük organizasyonun İzmir'de sahnelenemediğini, bu yapıtların ortaya konulabileceği kapalı mekanların bulunmamasının İzmir için büyük bir eksiklik olduğunu söyledi. Öte yandan şehrin yetkililerinin bu konuda girişimleri bulunduğunu belirten Sarper, özellikle Büyükşehir Belediyesi'nin kültürel alanda şehrimize büyük katkıların olduğunu, yakında böyle bir mekana kavuşmanın mutluluğunu yaşamak umudunda olduklarını da sözlerine ekledi...

İKSEV Başkanı Filiz Eczacıbaşı Sarper, öncelikle EĞİAD'ın festival bünyesindeki aktivitelere katılımını istediklerini belirtirken, bunun ötesinde, genç işadamlarının bu vakfa düşünce bazında da katkıda bulunmalarının gerektiği, ayrıca bu konudaki altyapının karşılıklı olarak hazırlanması, ortak

çalışmaların yapılması için çaba harcanması gerektiği mesajını verdi.

İzmir'in kültür ve sanat dünyasına büyük katkıların olduğuna inandığını vurguladığı İKSEV'in sağlam temeller üstünde oturduğunu belirten Sarper, kurumsallaşma konusunda büyük aşamalar kaydettiklerine dikkat çekerek bu nedenle kendisinden sonra da bu kurumun uzun yıllar büyük başarılar imza atacağını söyledi. Yakında küçük bir kültür ve sanat evinin de müjdesini vereceklerini sözlerine ekleyen Filiz Sarper Eczacıbaşı, festivalin daha geniş kitlelere duyurulması bakımından "Yarın" dergisinin çok önemli bir rol oynayacağını belirterek tüm okurlarımızı festivalin kalan gösterilerine katılmaya davet etti.

ege'nin isyanı

"temelli" tatilde

Dr. Cemalettin Özdoğan
star Gazetesi & star TV Ege Temsilcisi

Başta İzmir olmak üzere Egeli sanayici ve işadamları, bildim bileli Ege'nin geri bıraktıldığından şikayet eder. Bu şikayetler kimi zaman isyana dönüşür, başkaldırı ve toparlanma süreci başlatılır. Ama sadece başlatılır, sonuca varılmadan nefesler tükenir. Son yılların en büyük hareketi, tam iki yıl önce "top" sayesinde başlatılmıştı. Hareketi, Altay ve Göztepe'nin küme düşmesi tetiklemişti. O günleri, star'daki 25 Haziran 2000 tarihli yazımdan hatırlayalım:

"İzmirli sanayici ve işadamlarıyla bizim gazetede toplanıp, 'Ne olacak İzmir'in hali' sorusuna yanıt aramıştık. Bu toplantılardaki tespit ve çözüm önerileri İzmir'deki 'silkinme' çabalarına ivme kazandırdı. Ekonomi, siyaset ve sporda küme düşen kentin kurtuluşu için çabalar yoğunlaştı. Bir dizi girişimin ardından en kapsamlı buluşma geçen hafta gerçekleşti. Oda, dernek, vakıf ve çok ortaklı şirketlerin yöneticileri biraraya geldi. 20 ayrı oluşumun yöneticileri, bizim toplantıdaki tespitlerin benzeri metin üzerinde anlaşış, 'Kamuoyuna Sesleniş' başlığı altında ilan etti:

'Şehrimizde her kesimin haklı tespitlerini yaptığı, ekonomik ve sosyal gerilemenin içerisinde nasıl çıkabileceğimizi beraberce tartışıp şu sonuca vardık:

- *İzmir, beyin ve sermaye göçü veriyor,*
- *Binlerce genç işsiz ve çaresiz,*
- *Her yıl binlerce esnaf kepenk kapatıyor,*
- *Sporda geriliyor,*
- *Sanatsal ve kültürel aktiviteler yok olma noktasında,*
- *Altyapı projelerine devlet destek vermiyor,*
- *Her büyük projeye bir kulp takılması yatırımcıları İzmir'den kaçırıyor,*
- *Kamuoyu yukarıdaki olumsuz gelişmeler üzerinde müştereken hemfikir ancak çözüm üretmede yetersiz.*

Okullarımızdan her yıl mezun olan binlerce gencimize iş imkanı yaratabilmek, beyin göçünü durdurabilmek, ülkemizdeki milyonlarca işsizede bir nebze engel olabilmek için özel sektörünün temsilcileri olan bizlere de görev düştüğüne inanıyoruz. Ancak, bunlara ait yatırımların yapılmasını sağlamaya da hukuk düzeni içerisinde anayasamız

teminatında devlet kuruluşlarının altyapı ve mevzuata katkı yapması gerekliliğine de inanıyoruz. Bunların başında büyük projelerin gündeme getirilip derhal bitirilmesi şarttır. İzmir-İstanbul-Ankara yolları, liman, doğalgaz, spor kompleksleri, adliye, anıt yapılar, sosyal aktivite binaları, kongre ve alışveriş merkezleri, turizm yatırımlarını yapabilmeliyiz. Bunun aksi İzmir'i büyük bir köye çevirmek ve bugünkü durumu kabullenmek olur.

Neden geriliyoruz?

Tabii ki, bu saydığımız büyük projelerin gerçekleşmemesinin sebepleri çok. En büyük sebep kasıtlı engellemelerdir. Kentin kanunen seçilmiş yetkili temsilcilerinin hukuk çerçevesinde kentimiz için aldıkları birçok kararı bu saplantılar neticesi engellenmek istenmektedir. Bu eylemler sonunda bilinmelidir ki, insanlar bu kentin geri kalmışlığı ile binlerce gencin, binlerce insanın işsiz kalması ve neticede ekonomide, sporda, şehircilikte çöküşe sebep olmaktadır.

İşte son günlerde bu ekonomik çözümlerin büyük projelerinden biri de Basmane'deki İzmir Dünya Ticaret Merkezi inşaatı. 5000'inci yılını kutlayan şehrimize opera ve bale sarayı, çarşı ve otel, kongre merkezi, 2 bin 200 araçlık otopark ve 3 bin 500 kişiye iş sağlayacak.

Yasalara uygun, hukuka saygılı kentimize çok büyük ekonomik, sosyal ve görsel katkısı olacak, dünya ile ekonomik entegrasyon sağlayacak projenin engellenmeden bir an önce bitirilip İzmir'in göbeğinde çağdaş anıt gibi yükselmesi için her türlü destek ve katkımızın olduğunu belirtiriz.

Sessiz kalmayacağımızı ve kentimizin gelişmesini engellemeye çalışan tüm kişi ve kuruluşlara karşı mücadele edeceğimizi belirtir, bu birlikteliğin ve desteğin bundan böyle İzmirimiz'i harekete geçirecek hukuka uygun tüm büyük projelerde verileceğini beyan ederiz. Bu haklı mücadelemizde başta medya mensupları olmak üzere kentini ve ülkesini seven tüm vatandaşlarımızın ve kuruluşların bize destek olmasını istiyor ve bekliyoruz.

Bizim gazete zaten günler öncesinden bu sese

kulak vermişti, bundan sonra da duyarlılığımız sürecektir. Çünkü İzmir'deki çöküşün tüm Ege'yi, Türkiye'yi etkileyeceğini biliyoruz. İzmir'deki güçbirliği umut veriyor. Ancak, kaygılar da sürüyor. Kentin isyanı her zaman olduğu gibi Ege'de hapsolacak mı? İzmirli kendisi söyleyip kendisi mi dinleyecek? Ve isyan, Çeşme tatiline çıkacak mı? İki yıl önceki yazı bu.

Nerede mücadele?

Ne değişti?

Hangi sonuç alındı?

Maalesef hiçbir ilerleme olmadı. O günlerdeki çöküş artarak devam etti. Türkiye'yi sarsan ekonomik krizlerin Ege'ye etkisi ise üç-beş kat fazla oldu. Kimi Egeli yatırımcı bölgeden, hatta Türkiye'den kaçtı, kaçıyor.

Göstergeler daha da kötüye gittiği, yukarıdaki deklarasyonda altı çizilen sorunlara çözüm bulunmadığı halde, tam iki yıl önce açılan isyan bayrağı çürüdü. İsyana sadece yaz aylarında değil "temelli" tatile çıktı.

Yayımlandıktan 15 gün sonra tatile çıkan "isyan" o gün bu gündür dönmedi, dönemedi. Oysa, geçen sürede Ege'nin başkaldırısını gündemde tutup, kazanımlar elde etmesi için gelişmeler oldu. Artık İzmir'in bakanları var. Göztepe'nin ardından Altay da Süper Lig'e döndü.

Hazır bakanlarımız varken, "top" süper olmuşken bayrak yeniden açılmaz mı? Madde madde sıralanan sorunlar yeniden gündeme getirilip çözüm aranamaz mı? İzmir'in "demokrasi kültürü"nden gelen gücü baskı unsuru olarak kullanılamaz mı?

Artık isyanı tatilden çağırarak gerekiyor...

İzmir, "yaz rehaveti"nin başladığı günlerde bayrağı yeniden yükselterek "makus" kaderiyle birlikte Çeşme'yle bütünleşen "bildik" imajını değiştirmeli, şaşırtmalı... Ne dersiniz EĞİAD'ın pırıl pırıl üyeleri?

turizm ciddiye mi alınıyor yoksa?

Hazırlayan: Haldun PALANDUZ / Minevra Tours

Özel sektörün iç dinamiği ile günümüze kadar serpilerek turizm sektörü dönemsel olarak parlak günler yaşadı. İşin ilginç yanı, ülkemizdeki "ekonomik kriz" ile tamamen dış piyasalara dayanan "incoming" adı altında ülkemize taze döviz pompalamayan, yurtdışından turist getirme faaliyetlerinin de krize girmesi aynı döneme denk geldi. Buna rağmen, dikkat ederseniz, kriz içerisinde olan turizm sektöründen medet umuldu. İhracat ve turizm kelimeleri yetkili ağızlarında çok telaffuz edilmeye başlandı.

Bu sektör artık gerçek yerini bulmaya ve bu konuda planlı ilerlemelerden bahsedilmeye başlandı. 2. Turizm şurası sonrası çıkan notlar bir hayli iddialı görünüyor. Alınacak önlemler, yapılacak yatırımlar, tanıtıma ayrılan bütçe artık bu sektörün dublör değil, esas oyuncularından biri olduğunu gösteriyor. Alınan kararlardan birkaç örnek vermek gerekirse:

- * Turizm amaçlı sportif faaliyetlerin geliştirilmesi için gerekli düzenlemeler yapılmalı, özellikle Formula 1 yarışları gibi uluslararası etkinlikler Türkiye'de de gerçekleştirilmeli.
- Turizm, Kültür ve Çevre bakanlıkları tek çatıda birleşmeli.
- Turizm sektörü genel teşvik sistemiyle desteklenmeli.
- Her yıl 100'er milyon dolar altyapı yatırımı ve dış tanıtım çalışmalarına, desteklemeye de 250 milyon dolar ayrılmalı.
- Turizm ihracat kapsamına alınarak, Eximbank kredilerinden faydalandırılmalı.
- Yat turizmüne yönelik yatırımlar desteklenmeli.
- Dünya kenti olarak bilinen İstanbul'un bir marka olması ve sahip olduğu potansiyel nedeniyle özel tanıtım ve pazarlaması yapılmalı.
- İstanbul'da Kültür Bakanlığı ile Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün emrinde bulunan eserler Turizm Bakanlığı'nın kullanımına tahsis edilmeli.

Türkiye'deki ekonomik kriz ve 11 Eylül sonrası "incoming turizmde" yaşanan kriz dışında, belki de ilk defa dünya turizm sektörü global olarak bizimle krize girdi. Çoğu zaman PKK terörü, komşu ülkelerde yaşanan problemler, siyasi dalgalanmalar içerisinde Türk turizmci, "Sezonu nasıl kapatabilirim?" gibi bir düşünce içine girerken; 11 Eylül'den sonra dünya turizmci (500 milyar dolarlık bir turizm pastası ve dünyada

doğrudan + dolaylı olarak seyahat ve turizm ekonomisinde istihdam edilen 207 milyon kişi) de bunu düşünmeye başladı. İlk kez dünyanın her tarafında bu sektörün insanları, Türk turizmcinin hissettiklerini hissetti. Bu kadar büyük bir kitle ve parayı etkileyen terör olayının izlerini silmek için tüm dünya mobilize oldu ve yaralar kısa sürede sarılmaya başladı.

Bu dönemde ülkeler arasında sektörel dayanışmalar başladı. Zamanında çalımından geçilmeyen uluslararası acenteler, oteller, havayolları promosyonlar yapmaya ve uluslararası meslek kuruluşları üyelerine krizden çıkmak için önerilerde bulunmaya başladı.

Tabii bu gelişmeler ülkemiz yerli turiste hizmet veren kuruluşlara da yansıdı. Yerli acenteler bazı riskleri ortak paylaşmak için bir araya geldiler, ortak ilanlar verip, ortak uçak kiralama yoluna gidildi. Oteller ise bu birlikteliklere yardımcı olmak için riskleri yüklenmeye, ödemelerin vadelerinde hoşgörülü davranıp, fiyatlarını aşağılara indirmeye başladılar. Bu, hiç olmazsa moralleri yüksek tutmak için yararlı oldu.

Deniz, güneş ve kum

Bugün içinde bulunduğumuz dönem, "deniz, güneş ve kum" döneminin başladığı günler. Antalya plajları ve İstanbul otelleri yavaş yavaş dolmaya başladı. Ama maalesef Türkiye'de sadece İstanbul ve Antalya yok. Hiç unutmuyorum, yurtdışı fuarlarının birinde yabancı bir turizmci, "Antalya Türkiye'de mi?" diye sormuştu. Düşünün bir tarafta anormal büyüyen bir turizm yatırımı furysı; öte yanda ikinci konutlar tarafından işgal edilmiş bir Ege sahili. Sayın Erkan Mumcu Bakanlığı döneminde, "İzmir'i oksijen çadırına alacağız" demişti. Yani, İzmir'de turizm can çekişiyor.

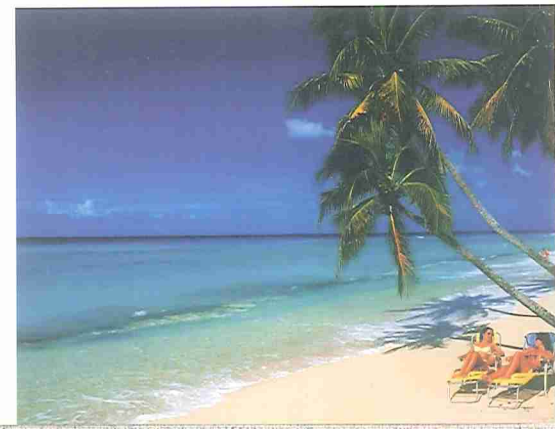
Acaba neden can çekişiyor? Kanaatimizce sorun turizm ürünü eksikliği değil. 20 seneden beri İzmir turizmi ile ilgili konuşmalar hep aynı kaldı: Agora ve çevresi ile ilgili problemler, Arkeoloji Müzesi'nin durumu, turistik çekim merkezi niteliğinde yerlerin şehir merkezinde olmayışı, İstanbul'un Sultan Ahmet Meydanı turu gibi klasikleşmiş bir turun İzmir'de bir türlü oturtulamayışı, inanç turizmi için cesur projelerin yapılamaması, turiste hitap eden eğlence merkezlerinin çok kısıtlı olması, sahil şeridinde tatil

köyü ve 5 yıldızlı otel sayısındaki yetersizlik, turizm firmalarının güçlü olmayan sermaye yapıları v.s.

Bu konular yıllardır konuşuluyor ama yeterli çözümleri bir türlü oluşturamadık. Bunun nedeni de, sektörde yer alan sivil toplum kuruluşları, dernekler, birlikler ve odaların birbirinden habersiz çalışmalarına imza atmaları. Yani, paydaların birbirinden haberi yok. Bu da, bolca para ve zaman kaybına neden oluyor. Halbuki, üç ileri iki geri yerine, küçük ama sürekli adımlar atmak mümkün. Bütün paydaların biraraya geldiği bir turizm platformu kurulması şart. Belki de bunu bir "Turizm Meclisi" diye adlandırmak mümkün olabilir. Popülist yaklaşımların olmadığı, sadece yaşadığımız kentimize, onun ekonomisine ve dolayısıyla ülkemize hizmet edebileceğimiz bir meclis olmalı. Bakın ondan sonra askıya alınan projeler nasıl gerçekleşecektir.

Alternatif turizm ürünleri konusunda zaten zengin olan bölgemiz "deniz, güneş ve kum" anlayışına sıkışıp kalmadığını tüm dünyaya

gösterebilecektir. İnanç turizmi, antik çağda tıp, güzel sanatlar ve kültür turu, ızgara planlı antik kentler, antik çağda zeytin yağı üretimi, sağlıklı beslenme ve kolesterol, şarap degüstasyonu, Ege mutfağı ve gastronomi, cilt bakımı ve termal turizm gibi (ve daha nicelerini burada saymadığımız) birçok başlık altında alternatif tur seçeneklerini biraraya toplayabiliriz.

Bu tür turizm seçenekleri belli zamanlara, yani sezonlara bağlı değildir. Turizmci, uçakların dolu olduğu, yer bulunamadığı yaz aylarına mahkum kalmak zorunda olmayacak ve bütün seneyi kullanabilecektir. Ayrıca, bu tarz turizm katılımcıları çoğunlukla yüksek gelir seviyesine sahip olurlar. Hafta boyu tatil köyünden çıkmayan ve ekstra para harcamayan müşteri profilinden uzaktır bu katılımcılar.

Tanıtım şart

Bölgemizin zengin olan tarihi, kültürel ve folklorik değerlerinin tanıtımı konusunda da, oluşturulması gereken "Turizm Meclisi"ne önemli işler düşecektir. Sanatta ve futbolda yaşananların Türkiye'yi dışarıda nasıl başarıyla temsil ettiğini unutmamak gerekir.

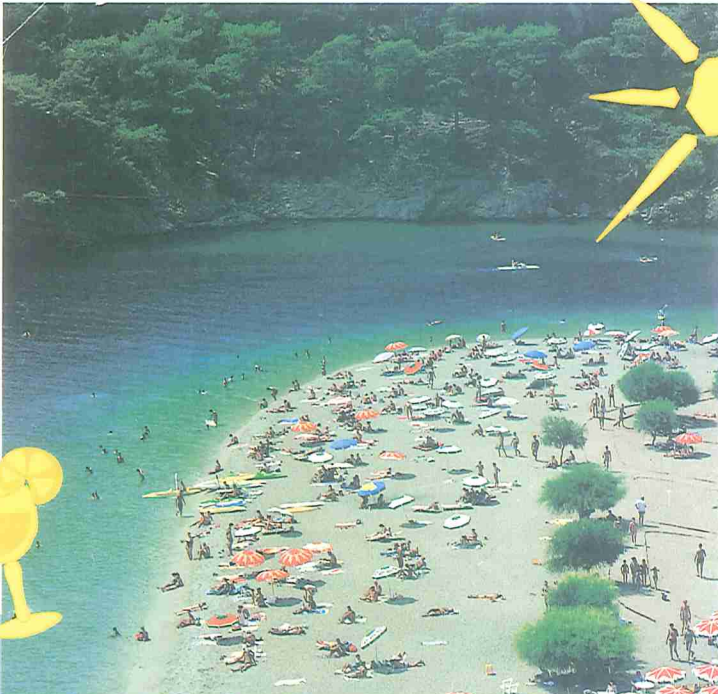
Değişen dünya trendinde insanlar artık sanata, spora ve doğaya daha çok önem veriyor. Çünkü gittikçe endüstriyel olan toplumlarda, naturel ürün, doğa ve insan ilişkisi gittikçe azalmaktadır. O zaman tanıtım bu değerlerle yapılmalıdır.

Bu tanıtımlar da ancak bölgemizdeki festivaller, kültürel faaliyetler, çevre koruma gayretleri, üniversite oyunları, moda gösterileri, yurtdışı ile entegre olmuş, firmalar yani turizmciler ve ihracatçılar aracılığı ile yapılabilir.

Web sayfalarında, broşürlerinde, ambalajlarında, kartvizitlerinde bu önemli aktivitelerin logolarını kullandıklarını bir düşünürsek, şehrimizin, bölgemizin tanıtımına verilecek ivmeyi hissedebiliriz. Bakınız İstanbul, olimpiyat oyunlarına talip oldu ve THY uçaklarında bu logoları kullanıldı. Biz de neden Üniwersiade 2005 için bunu kullanmayalım? Formula - 1 konusunda önemli girişimler yapıldı. Ege Bölgesi'nde olması çok yararlı olacaktır. Araştırmalara göre, Formula - 1 yarışını ve yarış sonrası programları izleyen kişi sayısı 53 milyar. F1'in sırf televizyon gelirleri 5 milyar dolar, reklam pastası ise 1 milyar dolar. F1'in Türkiye'de yapılması, her yıl ülkeye yaklaşık 30 milyon dolar gelmesi ve tüm dünyada tanıtım ve reklam avantajı sağlayacaktır.

Türkiye'de seyahat ve turizm ekonomisinin yarattığı istihdam Avrupa Birliği ülkeleri arasında ülke içerisindeki toplam istihdama oranı en düşük olanıdır. Bu ülkeler arasında Yunanistan, Portekiz, İspanya üst sıraları paylaşıyor. Ancak, bu durum, Türkiye'nin bu konuda büyümesi için çok geniş bir alan olduğunu gösterir. Yaratılacak işleri 3 grupta toplayabiliriz:

- Turizm şirketlerinin istihdamı,
 - Devlet kurumlarının istihdamı,
 - Endüstriye mal ve hizmet sunan şirketlerin yarattığı istihdam
- Görülüyor ki, turizm sektörünün katma değeri çok yüksek. Hep doğrudan ve dolaylı etkilediği meslek grubunun, otuzun üzerinde olduğu belirtilir. O halde, önce şehrimizde bu sektörlerin tespiti yapılmalı.

Kaynak:

Dünya Seyahat ve Turizm Konseyi / Seyahat ve Turizmin İstihdam ve Ekonomi Üzerindeki Etkisi / TÜRSAB Yayınları
Turizm Bakanlığı web sayfası; www.turizm.gov.tr

3 kadın 5 soru 5 yanıt

Sunay Akça (EGİAD Sosyal ve Kültürel Komisyon Başkanı)

1 Kendinizi tanıtır mısınız?

1966, İzmir doğumluyum. İş hayatıma erken başlamak zorunda kaldığım için liseden sonra ne yazık ki, yüksek okul şansım olmadı. 1985'te başladığım iş yaşamıma aynı işyerinde devam etmekteyim. 1993'te evlendim, 5 yaşında bir oğlum var.

2 İş hayatınızda karşılaştığınız zorluklar neler?

Kadın oluşumdan dolayı hiçbir zorluk yaşamadım. Ne eşimle, ne de toplumla ilgili herhangi bir sorunum olmadı. Tam tersine, eşimden çok destek aldım. Ancak, bu soru, "Bir anne olarak ne zorluk çektiniz?" olsaydı, işte en zoru oydu. İnsan her şeyini emanet edebilir ama arkanızda bir evlat bırakmanız çok zor. Bu konuda da şanslıyım. İyi bir yardımcı ile bu sorunu çözdüm.

3 Türkiye'de iş kadınının profili nasıl?

Genellikle ülkemizde iş kadını ailesine ve eşine endekslidir. Ancak, bu zincir son yıllarda kırıldı ve büyük ölçüde iş kadınlarımız üst düzey yönetici konumuna geldiler. Toplum da bunu kabullenmiş durumda. Bu da modern Atatürk Türkiye'sine yakışır bir durum.

4 EGİAD'dan beklentileriniz neler? Bunları karşılıyor mu?

EGİAD üyelerinden ülke yönetiminde en üst katmanlarda görev alabilme bilinci ile teşkilatlanması ve alt yapı oluşturmasını istiyorum. Çünkü görülüyor ki, siyasetin başarısı ekonomiden ve iyi yöneticilerden geçiyor. İşadamlarımızın en iyi çözümler üreten kişiler olduğunu düşünürsek, EGİAD üyelerinin bundan dolayı ülke

yönetiminde bulunması gerekmektedir. İstedğim yönetim tarzı her geçen gün beklentilerime doğru ilerliyor. Gelen her yeni yönetim daha çok ülke sorunlarına ilgi ile yaklaşıyor ve her geçen gün çok daha iyi bir sivil toplum örgütü olma yolunda ilerliyor. Bu oluşumun içerisinde olmak beni de çok mutlu ediyor.

5 Bu kadar işadama arasında yer almak nasıl bir duygu, neler kazandırıyor?

Sorumluluk almayı seven biriyim. EGİAD'a üye olduğumdan beri çeşitli görevler aldım. İlk yılımda Sosyal Komisyon Başkan Yardımcılığı, 6'ncı dönem Yönetim Kurulu Üyeliği yaptım. Şuanda 7'nci Dönem Sosyal Komisyon Başkanlığı yapıyorum. Bu oluşumun içerisinde olmak bana büyük bir gurur veriyor. Üyelerimizi de işadama olarak değil, iş insanı olarak gördüğüm için aramızda bir ayırım görmüyorum. "Neler kazandırıyor?" sorusuna gelince... Çok güzel dostluklarım ve bu harika insanları yakından tanıma imkanım olduğu için de ayrıca çok mutluyum. EGİAD "Yarın" dergisine yayın hayatında başarılar diliyorum.

Dr.Özlem ÖZCAN (EGİAD üyesi)

- 1 1965'te İzmir'de doğdum. 1988'de Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirdim. Uzmanlığımı Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk ve Genç Psikiyatri Bölümü'nde yaptım. Üniversitede görev aldığım yıllar içerisinde özellikle çocukluk çağı depresyonları, otizm, obsesif bozukluklar, çocuk ve gençte antisosyal davranış, akademik sorunlar, alkol ve madde kullanımı üzerinde çalıştım. Türkiye'de ilk kez depremin çocuk, genç ve aileler üzerindeki etkilerini ortaya koyan "Dinar Depremi Sonrası Anksiyeti Bozuklukları" araştırmasını gerçekleştirdim. Evliyim ve bir çocuk sahibiyim.
- 2 Ülkemizde üniversite mezunu her beş kadından biri çalışmıyor. Çalışan kadınların da birçoğu sevdiği işi yapmıyor. Bu nedenle kendimi şanslı sayıyorum. Sevdiğim işi yapmaktan ve bu işin aynı zamanda topluma sosyo-kültürel altyapı kazandırmada önemli rol üstlenmesinden dolayı son derece mutluyum. İş hayatının fiziksel ve mental yorgunluğunun yanı sıra pek çok kadına getirdiği sosyal zorluklar mevcut.
- 3 Türkiye'de iş kadınının profili standart. İş dünyasında pek çok kadın, güçlü bir kimlik sergilemek zorunda. Yıllarca anne ve eş olmanın dışında, iş yaşamında önemsenmeyen kadın, üstlendiği yeni iş kimliğiyle var olmaya çalışıyor. Bir kadının iş yaşamında karşılaştığı zorlukları, karakter özellikleriyle bağlantılı buluyorum. Toplum olarak kadının sergilediği karaktere göre yönelen bir bakış açısı olduğunu düşünüyorum. Bir iş kadını olarak (belki mesleğimin de özelliği nedeniyle) zorlukla karşılaştığımı söyleyemem. Hatta çoğu zaman son derece önemli teşvik ve destek aldığımı ifade edebilirim.
- 4 Ülkemiz koşullarının zorluğunu göz önüne alacak olursak, EGİAD'ın üstlendiği rolün önemi azımsanamaz. İş dünyasının

sesi olmak, toplumun beklentilerini EGİAD olarak bir grup kimliği altında dile getirmek sanıyorum tüm üyelerimize güç ve motivasyon kazandırıyor.

- 5 Özgür düşünen bireyleri barındıran, hoşgörülü ve perspektifi geniş EGİAD, her birimize kendimizi ifade etme olanağı tanıyor. Buna bağlı olarak, toplumun farklı iş alanlarında çalışan bireylerinin ortak sesi olma fırsatını iyi değerlendirmeliyiz. Kendi adıma bu çatının altında yer almanın gurur ve mutluluğunu yaşadığımı coşkuyla söyleyebilirim.

Hülya Yanaşan (EGİAD üyesi)

- 1 1952 İzmir doğumluyum. İzmir Eşrefpaşa Lisesi mezunuyum. Evli ve bir çocuk annesiyim. Express Kargo Şirketler Grubu'nda Halkla İlişkiler Direktörü'yüm. 1983'ten bu yana 19 yıl farklı sorumluluklarda çalıştım. Uzun süredir İstanbul'da şirket merkezindeyim.
- 2 Bugüne kadar kadın olmaktan dolayı iş hayatında hiçbir zorluk yaşamadım. Bu, belki de benim şansım ama biraz da kişinin kadın olmakla sınırlı kalmaması gerektiğine inanıyorum, insanın kadın olarak kendini kısıtlamaması gerekiyor. Bunu siz hissetmezseniz karşınızdaki böyle bir tepki gelmiyor. Express Kargo Ege Bölge Müdürü olarak çalışırken gerek şirket içinde, gerek taşımacılık sektöründe ilk kez bayan yönetici ile karşılaşıldığı için bir süre medyanın ilgisini çektim. Türkiye'de bu yönde değişim var. Böyle bir duyguyu hiç yaşamadığım için bunu anlamakta güçlük çekiyorum. Kadınlara önerim, bu duygularla iş yaşamlarını götürmesinler.

3 Kadınların var olan potansiyellerini kendilerini güçlendirebilecekleri doğrultuda kullanabilmeleri için öncelikle toplumsal cinsiyet rollerinde zihniyet değişikliği gerekmektedir. Kadınların fedakarca hiçbir ücret talep etmeksizin hizmet sunanlar kategorisinden çıkabilmeleri, kadın emeğine ilişkin toplumsal değer yargılarımızı değiştirebildiğimiz oranda gerçekleşebilecektir. Kadınların gerek ev içi, gerek ev dışı çalışmalarının birçoğu ekonomik kavramlar içine oturmayan özellikler taşırlar. Örneğin evde satış amaçlı besin üreten, komşularının ihtiyaçları için çeşitli mal ve hizmet sunumunda bulunanlar, çocuk ve yaşlı bakanlar çalışıyor kabul edilmezler. Çünkü bu tür işler zaten kadın olmanın gereğidir. Kadınların kadınlık rollerinin piyasadaki uzantıları da böyle değerlendirildiğinden kadın çalışması ikincil ve önemsizdir. Sorunların çözülebilmesi için Türkiye'de kadınların gündemindeki ilk madde görünürlük, fark edilmektir. Sorunların çözümü önce onların varlığının görünmesinden ve kabulünden geçmektedir. Görünürlükten bahsedildiğinde ise devlet ve işveren en önemli taraflardır ve bu nedenle formal sektörde çalışan kadınların sorunlarının çözümü ve ayrımcılığa karşı politikalar üretmek ve informal sektörde çalışanların varlıklarının kabulü ve kaydedilmesi için işverenleri bu konuda cesaretlendirmek ve kadına yönelik politikalar üretmelerini sağlamak gerekiyor.

- 4 Üyelerarası işbirliğinin artırılması üyelerin tamamının web sayfası üzerindeki hakimiyetinin artırılması, bilgisayar ortamında haberleşme ve işbirliğinin teşviki, üye kabulünün geçen dönemlere göre biraz daha dikkatli yapılması. EGİAD'ın hem ekonomik, hem sosyal yaptırım gücünün yüksekliği tartışılmaz. Özellikle Ankara ile ilişkiler konusunda son derece atak. İş dünyasının sesi olma gibi görevleri var. Buna karşın EGİAD'ı yetersiz gören ve işleyişini beğenmeyenler de var. Ayrıca, aktivite olarak da beğeniyorum. Elbette zaman zaman fikir ve birlik beraberliği sorunu yaşanabilir. Özünde birlik ve beraberlik anlayışının hakim olduğu bir ortamda çözülmeyecek hiçbir sorunun olmayacağı kesin. EGİAD'ın gelişimini takdirle izliyorum.
- 5 Gerçekten istediğimizde, kararlı olduğumuzda kendimizi sevip saydığımızda, prensiplerimizden, doğrularımızdan ödün vermediğimiz sürece bulunduğumuz her türlü topluluk içerisinde yer almak kolay olacaktır. Söz konusu olan topluluk işadamları olduğunda çeşitli sektörlerde iş dünyasının türlü zorluklarını yaşamış başarılı işadamları ile iletişim kurmak insana hem çevre, hem de tecrübe edinmek anlamında pek çok artı değer kazandırmaktadır.

Dünyanın büyüleyici oyunu:

"GO"

Dergimizin bu ilk sayısına adını yıllardır çeşitli vesilelerle duyduğumuz ama ne olduğunu tam olarak bilmediğimiz 4 bin yıllık geçmişi bulunan "GO" oyununu tanıtarak başlamak istedik. Bu konuda bir uzman olmamız nedeni ile size oyunun tarihi ve genel kuralları ile ilgili bilgi aktarmak için çeşitli kaynaklardan yararlandık. Tüm strateji oyunları gibi oynadıkça geliştirilen ve tecrübe kazanılan GO'nun ilginizi çekeceğini umuyoruz...

"GO"nun doğuşunu anlatan en az üç söylence vardır. İlkine göre, oyunu 4 bin yılı biraz aşkın bir süre önce Çin'de egemenlik süren İmparator Shun, oğlu Shang Kiun'un (ya da Shokin) biraz kıt olan zekasını geliştirmek için icat etmiş. İkincisi, icadı, Shun'dan önce tahta oturan ve yaklaşık 100 yıl egemenlik süren Yao'ya mal eder. Üçüncüsü, İmparator Ketsu'nun (ya da Kwel) egemenliği sırasında (yani İ.Ö. XVIII. yüzyıld)U adında bir bendenin, bu oyunu efendisini eğlendirmek için icat ettiğini söyler. U, sözüm ona oyun kağıtlarını da icat etmiş ki, söylenceyi yıkmak için bu yeter de artar bile (Po Chu-ı şöyle demiştir: "Hem rastlantıya, hem de yasaya ancak Tanrı egemen olabilir.")

"GO"nun kendisine değilse de, en azından ona yakın bir oyuna çeşitli kitaplarda dağınık bir biçimde yapılan, çoğu kez bilmece gibi göndermeleri görmek için sevinç içinde sekiz yüzyıl aşmak gerekir.

Sonra yeniden İ.S.III. yüzyılda,"GO"nun cam boncuk oyunu haline gelip yazın sanatıyla parıltılı bir rekabet içine girdiğini görmek için dokuz yüzyıl geçilecektir. Böylece, Bu Yu'nun yapıtının önemli bir kısmında "GO"nun şiire olan eğilimi doğrulanır.

Ama aynı zamanda düşünsel (tarih, bütün bir oyunu belleğinden oynatabildiği söylenen oyuncu Osan'ın adını unutmamıştır) ve savaşçıdır. (savaş oyunu olan GO giderek savaşın yerini alacaktır. Bundan ötürü Sha An'ı yeğeni Sha Gen'le karşı karşıya getiren kanlı çatışmanın çıkış yolunu bulmak için gösterilen özen 'GO'ya da gösterilmiştir). "GO"nun yarattığı büyük etkinin ana ekseni olarak kalan bu sanatsal, kavgacı

ve beyinsel özellikler artık oyunun hızla gelişmesini açıklamaktadır. Çünkü ilk kitaplar yalnızca dört yüzyıl sonra, Tang Hanedanı zamanında ortaya çıkar.

Japonya'ya girişi

"GO"yu Japonya'ya bundan yalnızca 12 yüzyıl önce, 735 yılında, ilk ortaya çıkışından 18 yüzyıl, sözlensel doğumundan 40 yüzyıl sonra, Çin'e yaptığı bir yolculuktan dönen elçi Kibidaijin getirmiştir. Şu kısa öykü oyunun hızlı yayılışına tanıklık etmektedir: 738 yılında yani "GO"nun Japon topraklarında ilk görülüşünden yalnızca üç yıl sonra, bir karşılaşma sırasında kavga çıkmış, "Doğu'nun Yiğidi" denilen Kumoshi, Arzumabito'yu öldürmüştü. Bugün gitar çalmayı öğrenmek için Hindistan'a gidilmesi gibi Japon yüksek sosyetesinde de "GO" öğrenmek için Çin'e gitmek yaraşmaz mıydı? Kuşkusuz, öyle oldu. Çünkü Çinliler'e sürekli yenilmekten usanıp da hep rakibinin az önce oynadığı noktanın bakışımı olan keşişme noktasına oynamak gibi bir düşünceyi akıl eden Japon prensinin ünlü öyküsünün tarihi VII. yüzyılın ortalarıdır. Aptalca bir taktik ama prensin kayıpsız bitirmesini sağlamış. Kuşkusuz, Çinli rakibi de aptalmış ve o da öyle bitirmiş. Kısa sürede gönüller "GO" aşkıyla dolmuş. 850'ye doğru, Wakino adında biri oyun olmayan her şeyi hepten unutup gece gündüz oyun oynamaya başlamış. Böylece, "GO"nun da zahir olabileceğini kanıtlamış.

"GO" nun altın çağı

XII. yüzyılda "GO", savaş alanlarında bile oynamayı bırakmayan Samuraylar'ın gözde oyunu haline geldi. Aynı zamanda

rakipler ile şairler arasında da yaygınlaştı. Ardından tüccarlar ile köylülere ulaştı. Büyük savaş önderleri kendilerini tutkuyla oyuna verdiler. XVII. yüzyılın başında Nobunoga, zamanın en iyi oyuncusu olan Honinbo Sansha'ya karşı oynadı. Honinbo, bir tüccarın oğluydu. O kadar iyi oynuyordu ki, özel bir okul açmasına izin verildi. 1603'te, Shogun İyeyasu, bütün ömürlerini GO'ya adayacak en iyi oyuncuları yetiştirmek üzere GO-İn'i ya da GO Akademisi'ni kurdu. İlk dört hoca aynı zamanda dönemin en iyi oyuncularıydı. Honinbo Sahda dışında, Hayashi, İnouye ve Yasui vardı. Bunların her biri emekliliğinden sonra kendisinin yerini alacak en iyi öğrenciyi evlat edinmişti. Bundan ötürü, GO-İn'in hocaları, XX. yüzyılın başına kadar, hep Honinbo, İnouye, "GO" da, santraç veya dama gibi iki kişiyle, siyah ve beyaz taşlarla oynanır, sonlu sayıda hamleyle sona erer.

Oyuncuların ruhsal durumları dışında, hiçbir şey gizli değildir ve rastlantıya yer yoktur. Santraç ve damada olduğu gibi "GO"da da hiçbir ölümlünün sahip olamadığı kazanan bir ordugüdü vardır; bu da belli bir süre daha oynamayı sağlar. Oyunun bütün ilk hamlelerde oldukça sınırlı olan olanakları, ortalara doğru hatırı sayılır ölçüde artar, sona gelindiğinde ise hızla azalır. "GO" da yukarıda anılan öteki oyunlar gibi bir düellodur. Önceden görmek, düşünmek gerekir. Kuramı olmadığından, oyunun bilimi eskilerin kitaplarına, deneyimlerine, büyük oyuncuların örneklerine dayanır. GO'nun modaları, okulları, gizleri, gizemleri, çekiciliği, görkemi ve söylenceleri vardır. Dama değilse de, satranç gibi.

Şikemperver

Bundan yıllar önce Rahmetli Burhan Felek Usta'nın bir yazısı öğrenmeme vesile olmuştu. "Şeyh - ül Muharririn" denirdi o zamanlar kendisine. "Başkalarının yazdığından farklı neler olabilir" diye merakla okurdum yazılarını. Satır aralarında göz gezdirirken, hem keyif veren, hem de rahatlıkla "ince hiciv" içerdiğini hissettiğiniz yeni bir konudan bahsediliyordu. O günler için bile herkesin farkında olduğu, üzerinde düşündüğü, konuştuğu, tartıştığı ve "çok iyi anlıyormuş gibi yaptığı" kavramlardan biri değildi: "Gourmet". Öyle her dergide bir köşe yazısına rastlanmadığı gibi, "gourmet" olabilmenin, sadece lokanta tavsiye etmekten ibaret olup olmadığı da henüz tartışılmaya başlanmamıştı. Yazıdan hatırımda kalanlar ayrıntıların çok geniş bir perspektife yayılmış olduğudur. Kelimenin Fransızca aslı üzerinde "oburluk" ile karşılaştırmalı bir küçük gezinti yapıldıktan sonra "lezzetçi" diyerek tek kelimeye indirilen bir çevirinin ne kadar da sığ kaldığından dem vuruluyordu. Ancak cümlelerin burukluğunda gizli asıl yakınma, kültürü ve altyapısı kuvvetli olmayan, korunamamış, topluma maledilmemiş ya da hiç oluşmamış kavramların, dilin sözcük doğurma ayrıcalığını nasıl bir kısırlığa mahkum ettiği idi. Yine yanlış hatırlamıyorsam, "Bakmayın sağda solda Türk Mutfağı diye atıp tuttuğumuza, onun aslı bir imparatorluk mozaiğidir ve Osmanlı Mutfağı demek daha da doğrudur" diye devam ediliyordu. Girit'ten Güneydoğuya, Çerkez esintilerinden Balkan rüzgarlarına uzanan bir damak zevkinden

söz açıldığında açıkçası bu tespite katılmamak mümkün değildi. İşte, o yazıda bir ayrıntıdan daha, "gourmet" kelimesinin yaşayan Türkçe'de karşılığı bulunmamasına, en azından birkaç cümle kurmadan ne söylemek istediğinizi tam olarak ifade etmeniz mümkün olmamasına rağmen Osmanlıca'da kavramı doyurucu zenginlikte tanıtan bir sözcükten bahsediliyordu: "Şikemperver..."

Aradan yıllar geçmesine rağmen, dilimizde bu alandaki boşluğun hala doldurulmadığını görmek "yaşama kültürümüzün hala yaşama sevincinden ilham almadığı" noktasına ulaştırıyor bizleri. Oysa "Şikemperver", bir dünya görüşü, sofraya gelmeden çok önce, daha yemek için yapılacak alışverişten başlayarak olgunlaşır. Özetlemek gerekirse, "yemek yapmayı, hazırlamayı, pişirmeyi, ikram etmeyi, o sofranın damak zevkini, renk ahengini, sohbetini, dostluğunu, müziğini ve adabını paylaşmayı, bir yaşama biçimi haline getirmiş ve üzerinde emanet gibi durmayan bir kültüre dönüştürebilmeyi başarmış kişi" demektir "Şikemperver". Ve bu gözden kaçan yönleriyle, "pisboğazlık"tan, "oburluk"tan, hele hele "midesine düşkün olma ucuzluğu"ndan çok farklı şeyler ifade eder. Bundan böyle, birlikte olacağımız bur mütevazı köşede, iddiasız ve samimi bir ufuk turuna davet ediyoruz sizleri... Adını, bir basın ustasının eskimediğini gördüğümüz anısına armağan etmek istedik. "İyi yaşamayı öğrenmek bütün bir ömür sürer" diyor Seneca. Bir ömre bakalım ne kadarını sığdırabileceğiz?

koza

Elektrik Mühendislik San. ve Tic. A.Ş.

www.kozaelektrik.com.tr

info@kozaelektrik.com.tr

Tel :0.232.479 47 74 (PBX)

Faks :0.232.479 49 77 - 479 83 91

16. Hizmet Yılı

FAALİYET KONULARIMIZ

- Elektrik Mühendisliği
- Proje Ve Müşavirlik
- Taahhüt Ve Müteahhitlik
- Trafo Merkezleri İşletme Ve Bakım
- O.G. Enerji Nakil Hatları
- O.G. Şalt Tesisleri Ve Trafo Merkezleri
- Alçak Gerilim Dağıtım Tesisleri
- Sanayi İşletmeleri A.G. Kuvvet Tesisleri
- Genel Ve Özel Amaçlı Aydınlatma Tesisleri
- Otomasyon Tesisleri
- Güvenlik Ve Yangın İhbar Tesisleri
- Paratoner Ve Topraklama Tesisleri
- Bus Bar Dağıtım Tesisleri

İMALATLARIMIZ

- Boyalı Ve Galvaniz Demir E.N.H. Direkleri
- A.G.Kuvvet Ve Aydınlatma Panoları
- O.G. Şalt Tesisi Pano Ve Aksamı

►►►►► çevre tarih...

Sualtında yatan hazine

Hazırlayan: Oğuz AYDEMİR

T.C. Kültür Bakanlığı Fahri Bakan Danışmanı

TİNA Türkiye Sualtı Arkeoloji Vakfı Kurucu Vakıf Üyesi,

Yönetim Kurulu Başkan Vekili

INA Texas A&M Üniversitesi Sualtı Arkeoloji Enstitüsü

İcra Kurulu Üyesi

Geride bıraktığımız haftalarda Bodrum'da düzenlenen Uluslararası Atölye Çalışması (Workshop) ile sualtı arkeolojisinin dünyadaki söz sahibi 30 üzerindeki bilim adamı bir araya geldi. Kültür Bakanlığı ve Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü girişimiyle Türkiye Sualtı Arkeoloji Vakfı (TİNA) ile Texas A&M Üniversitesi Sualtı Arkeoloji Enstitüsü (INA) işbirliğiyle gerçekleştirilen çalışmalar, Kültür Bakanı İstemihan Talay ve Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürü Dr. Alpay Pasinli'nin konuşmalarıyla Bodrum Kalesi'nde başlatıldı. Dünyanın sayılı sualtı arkeoloji müzelerinden olan Bodrum Sualtı Arkeoloji Müzesi, son yapılan uluslararası çalışmayla, sadece bünyesinde bulunan zengin buluntular ve en eski batıkları barındırmakla kalmamış, aynı zamanda katılımcılar nezdinde Türkiye'nin bu alandaki liderliğini tescil etmiş oldu. Bu noktaya gelmiş olması bir aşamadır.

Sualtı arkeolojisinin babası sayılan Türk dostu Prof.Dr. George Bass'ın 40 yılı aşkın Türkiye sevdası ve yaptığı değerli katkılar Bodrum Sualtı Arkeolojisi'nde tarih yazılmasına vesile olmuştur. Son olarak düzenlenen atölye çalışmasında liderliği üstlenmesi, Türkiye'nin saygın ve lider bir konuma ulaşmasında önemli bir vesile teşkil etmiştir. Takdire ve teşekkürle konu bir başka unsur da, Bodrum Müze Müdürlüğü görevinde uzun yıllar hizmet vermiş olan Oğuz Alpözen'in farklı kişiliği ve özel müzecilik birikim ve uygulamasının, sağlam bir takım oyunu ve Aykut Özet gibi ön planda olmayan ağır toplu teçhiz edilerek Türkiye'nin bu konuda ön plana çıkmasını temin etmesidir. Türkiye'nin bu lider konumu, gurur ve mutluluk verecek bir başarı, uzun yılların eseri ve güzel bir işbirliği örneğidir.

Bakan Talay'ın uzak görüşlü, vizyon sahibi bir yapıcı yaklaşımla geleceğe yönelik hazırlıkları Türkiye'nin kültür turizmine önemli katkılar sağlayacaktır. 2003 için yeni bir çalışma şimdiden başlatılmıştır. Seminer, sempozyum ve atölye çalışmaları varolan potansiyelle; süreklilik ve istikrarla Türkiye'yi Sualtı Arkeolojisi konusunda, tanıtım özürülü olan ülkemizi farklı bir platforma ulaştıracaktır.

Sayırsız zenginlik

Karasularımızda çıkarılmayı bekleyen sayısız zenginlik mevcuttur. Hemen hemen her yüzyıla ait bir buluntu sunan denizlerimiz, Türkiye'nin bu konudaki

liderliğinin uzun yıllar en büyük potansiyel güvencesidir. Sualtı kazıları son derece pahalı, zor ve uzun çalışma gerektiren niteliktedir. Nitekim, son 40 yılda INA'nın maddi katkıları, Amerikalı işadamlarının milyonlarca dolar yardım ve işbirliğiyle gerçekleşmiştir. Türkiye'de sualtı kazısı gerçekleştiren ve dar imkanlar içinde çalışan Doç. Dr. Nergis Günsen'in gayretleri her türlü takdir ve saygının ötesindedir.

Sualtı çalışmaları yeni açılımlara ihtiyaç göstermektedir. Bu uğraşların gerek yeni girişimlere ve isimlere, gerekse iyi maddi imkanlara ulaşmasını şart koşmaktadır. TİNA bu başlığa katkıda bulunmaya özen gösteren bir misyon üstlenmek üzere yola çıkan ve aralarında Mustafa Koç, Ayhan Sicimoğlu, Vuslat D. Sabancı, Cem Duna, Bülent Verdi, Emre Temelli, Ömer Koç, Cem Boyner, Yasemin Pirinçcioğlu ve Engin Bayraktaroğlu gibi isimleri barındıran, Türkiye'nin önde gelen işadamlarının yer aldığı bir vakıftır.

Dünyadaki tek sergilenebilme imkanı olan I. Dünya Savaşı denizaltısı Karaburun açıklarında yatmaktadır. Selçuk Kolay, Anzak çıkartması sırasında batan ve Avustralyalılar ile Yeni Zelandalılar için büyük önem taşıyan Gelibolu'da bu batığın bulunması ile yetinmemiş, çıkarılması, sergilenmesi ve konservasyonu için önemli roller üstlenmiş bir diğer uluslararası konumda liderdir.

Kültür Bakanı İstemihan Talay, Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürü Dr. Alpay Pasinli, Kültür Bakanlığı Müsteşarı Fikret N. Uçcan ve TİNA bu projenin üzerine cesaret, sabır ve umutla yaklaşmışlardır. Projenin gerçekleşmesi halinde Türkiye yakın geçmişiyile dünya çapında yeni bir prestij ve saygınlık kazanacaktır.

Az sayıdaki girişimlere INA Bodrum Müdürü Tufan Turanlı'nın öncülüğünde gerçekleşen Anadolu batıklarının envanter çalışması, INA yöneticilerinden Cemal Pulat'ın İstanbul Askeri Deniz Müzesi'ndeki dünyadaki en eski sergilenen, muhafaza edilmiş "kadirga" üzerindeki çalışması eklenebilir. Bu hizmetler Türkiye'nin gurur ve iftiharındır.

Çeşme'deki batıklar

İzmir ve Çeşme, sualtı arkeolojisine potansiyel olarak büyük katkılar yapabilecek bir yöremizdir. İki yıldır sualtı çalışması yapılan Tektaş Burnu kazısı tamamlanmıştır. M.Ö. 5. yüzyıl batığı döneminin dünyadaki tek olma özelliğini taşımaktadır. 1770 Rus-Osmanlı Deniz Muharebesi'nin son kötü yazgısı Çeşme kıyılarında yatmaktadır. Bu dönemin en önemli belgeleri Rusya'da St. Petersburg'da bulunmaktadır. Oysa, Çeşme Kalesi restorasyonu çok büyük bir yatırımla tamamlanmıştır. Tektaş kazısı eserlerinin muhtemel sergi adresi Çeşme Kalesi'dir. Bodrum Kalesi

sergi ve depo imkanları olarak bitmeye yakındır. Çeşme Kalesi Türkiye'de Sualtı Arkeoloji Müzesi olma yolunda büyük imkanlar sunmaktadır. Bu düşüncelerin hayat bulması bu bölgenin insanların, yetkililerinin, sivil toplum örgütlerinin bir araya gelerek girişimde bulunmasını beklemektedir. Çeşme'de, Osmanlı batıkları için bugüne kadar çalışmalar fedakarca yapılmış, ama cılız kalmıştır. Böyle bir tarihi zenginliğin ve mirasın sahiplenilmemesi ve bilgisinin Rusya'da bulunması kolay kabul edilebilir bir gerçek olmasa gerek..

Bize düşen görev

Gelecek nesillere bu mirasın yitirilmeden aktarılması sorumluluğu, takım oyunuyla ve Ankara'dan beklentiden ziyade işbirliğiyle şimdiki nesillere düşen önemli bir roldür. Genç, dinamik müteşebbislerin geç kalmadan bu değerlere sahip çıkacak girişimlerde bulunması toplumun da bir beklentisidir. Son yıllarda kurumsal sosyal sorumluluk ilkesi ve toplam kalite yönetimi anlayışı özel sektör girişimcilerinin bu alanda önemli örnekler sergilemesine vesile olmuştur. Sponsorluk ve patronaj kavramları yaygın ve benimsenen uygulamalar olmaya başlamıştır. Toplumsal bilinç "geçmişine sahip olmayan toplumların gelecekleri olamaz" yönündeki genel değerlendirmeye doğru gelişmektedir.

Dünya çapında Türkiye'nin yakalamış olduğu bu liderlik konumu itibariyle bundan sonraki dönemde gerekliliklerin yerine getirilmesinin ve sualtı arkeolojisine bölge insanların katkıda bulunmasının tam zamanı olduğuna inancımı vurgulamak isterim.

61. yılında,
elektronik ortamda
uzaklardakilere
bile çok yakın

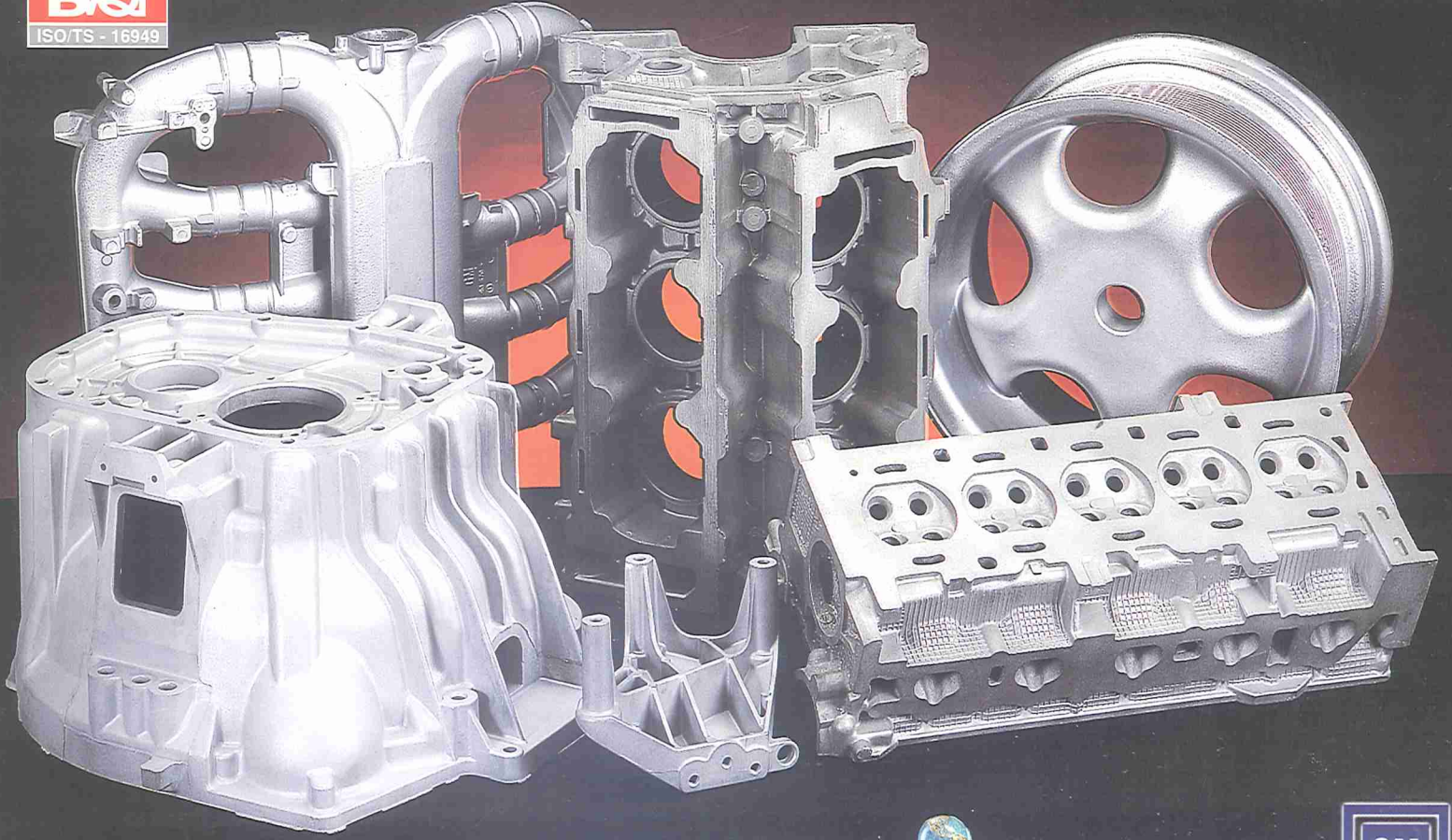
Şimdi İnternetteyiz
www.ticaretgazetesi.com

Ekonomi gazeteciliğinde öncü
TİCARET
GÜNLÜK SİYASİ TİCARİ GAZETE

1571 Sokak No:16 Çınarlı 35110 İZMİR

Tel: 0(232) 461 96 42 - 461 71 94 Fax: 0(232) 461 96 46 e-mail: ticinfo@unimedya.net.tr

Hedeflerimiz standartlarımız kadar yüksek.

"Best of the best"

1997 / 1998 / 1999 / 2000

CDS

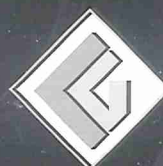
ALUMINIUM FOUNDRY

Alüminyum döküm teknolojisinde
gravite, yüksek ve alçak basınç konusunda
deneyim, birikim ve uzmanlık burada!

CEVHER
DÖKÜM SANAYİİ A.Ş.

Ankara Caddesi No:208 35050 BORNOVA-İZMİR
Tel: (232) 478 10 00 Faks: (232) 478 10 10
www.cevherdokum.com.tr • cds@cevherdokum.com.tr

CEVHER
GRUBU

RENAULT

VOLVO

IVECO

DÜNYANIN 2. BÜYÜK*

UÇAK FİLOSUNA

SAHİP OLMAMIZ,

PAKETLERİNİZİN

BİRÇOK YERE

DİĞERLERİNDEN

1 GÜN ÖNCE

ULAŞMASI DEMEKTİR.

Üstün yanımızın sadece güvenli taşımacılık olduğunu düşünenlere...

*FedEx, 677 uçağıyla, United Airlines'dan sonra dünyanın en büyük 2. uçak filosuna sahiptir.

FedEx

Express

Express Kargo

Licensee of Federal Express Corporation

Tel: (0212) 549 04 04 www.fedex.com - www.coneks.com.tr